

Orijinal adı: VOIR MALTE ET MOURÎR

Türkçesi:
Sibel GÜVEN R

Dizgi: Pano Grafik/Film: Gümü Reprodüksiyon
Baskı: Kurt-i Matbaası/Kapak baskısı: Seçil Ofset



I. BÖLÜM

—Londra yolcularına son ça rı... Bay Godfrey Borg'un danı maya gelmesi rica ediliyor... Bay Godfrey Borg, lütfen danı ma-
dan ça rılıyorsunuz...

Hoparlörün bo uk sesi terminalin çıplak duvarlarında yankılanıyordu. Uzun bir kuyruk olu turan yolcular polisten ve gümrükten geçmek için bekliyorlardı. Geç kalan üç, dört yolcu heyecanla Malta Havayolları'nın tezgâhına dayanmı , yer ayırttırmaya çalı ıyorlardı. John Fitzpatrick belki yirminci kez saatine baktı. Yeri çoktan ayrılmı tı. Birkaç dakika sonra kapılar kapanacaktı ve Godfrey Borg hâlâ gelmemi ti. Hoparlörün metalik sesi yine aynı teraneyi söylemeye devam etti. Sanki geç kalan yolcu anonsla içerde belirebilirmi gibi. John Fitzpatrick ellerini eski ya murlu unun ceplerine sokup terminalin önüne çıktı. Yoldan bir taksinin gelip gelmedi ine baktı. Görünürlerde hiçbir ey yoktu, içeri girdi i zaman Malta Havayolları'nın önünde kimse kalmamı tı. Kapılar kapanmı , Godfrey Borg uça ı kaçırmı tı.

John Fitzpatrick sinirli bir tavırla ellerini da ınk kızıl saçlarının arasından geçirdi. Ne demekti bu? Gözleriyle holü taradı ve birden Libya Havayolları'nın önündeki üç Arap dikkatini çekti. Libya Havayolları'nın hiçbir

uçu u olmadı ı halde, uçak bekler gibi görünüyorlardı. O anda kolundan birinin çeki tirdi ini hissetti ve kıvrırcık saçlı esmer bir çocuk gördü.

— Siz John Fitzpatrick misiniz?

Kızıl saçlarıyla farkedilmemesi olanaksızdı. İngiliz onaylarcasına ba ını salladı.

— Evet, benim.

— Bu sizin için.

Çocuk ona beyaz bir zarf uzattı ve ko arak uzakla ıp terminalden çıktı. John Fitzpatrick içinde beyaz bir kart olan zarfı açtı. Sadece birkaç kelime yazılmıştı: "Sizi LaValletta'da, Malta Gazinosu'nda bekliyorum." Kartı buru turdu ve cebine soktu. Kendini bilinçsizce savunmaya hazırladı. Bu ola an bir geç kalma de ildi. Godfrey Borg Malta'yı terketmeyi bu kadar istemesine ra men uça a gelmemi ti. Çok önemli bir sebebi olmalıydı. Neyseki John Fitzpatrick valizini bagaja vermemi ti. Eski mi valizini alarak kalbinde duydu u o sıkı mayla taksi sırasına do ru yürüdü. Geceyi Londra'da üyesi oldu u Elçiler Kulübü'nde geçirece i için ne kadar sevinmi ti. Fakat görev her eyden önce gelirdi. Birden masmavi gökyüzü dü man gibi göründü. LaValletta'ya do ru ilerlerken bir ses taksinin camlarını titretti. Londra uça ı havalanmı tı.

*

**

Godfrey Borg, gazinonun üç büyük salonundan en büyü ünün gerilerinde bir yerde oturmı tu. Malta'mn bu en gözde gazinosu, zevksiz ve bakımsız tozlu mobilyalarla dö enmi ti. Koltukların derileri yer yer çatlamı tı. Garsonlar kirli beyaz ceketleriyle

uyuyormu gibiydiler. Çevredeki lo hava, resmi bir ngiliz kulübününkinden çok daha bunaltıcıydı. Tabii bu durum, biraz da zamanla kararmı ve zayıf bir ık bile yansıtmaz hale gelmi maun kaplamalardan ileri geliyordu. John Fitzpatrick çayına hiç dokunmadan ve Godfrey Borg'un bir kelimesini bile kaçırmadan dinliyordu. Korkusunu dı a aksettirmeye çalı arak her eye ba tan ba lamak gerekti ini dü ündü. Borg'un sigarasını inceledi. Yava ça titriyordu. O da korkuyordu. zlendi ini hissedenden Godfrey Borg sigarasını söndürdü.

— imdi sizden ayrılaca ım, dedi.

— Bırakın sizin yanınızda olayım, diye ısrar etti John Fitzpatrick. Böylesi daha emin.

Godfrey Borg yava ça ba ını salladı.

— Hayır, te ekkürler. Strait Caddesi'ne bakan kapıdan çıkaca ım. Genellikle orası kapalıdır. Beni izleyeceklerini sanmıyorum. (Yüzüne zoraki bir gülümseme yayıldı.) Bu tersli e çok üzüldüm. Birkaç gün sonra sizinle burada irtibat kurarım. Yani, öyle sanıyorum...

— Mutlaka, dedi John Fitzpatrick. Mutlaka...

Godfrey Borg kalktı, tokala tı ve yava adımlarla salonun sonuna do ru yöneldi. Onun gözden kayboldu unu görünce John Fitzpatrick'in kalbi sıkı tı. Malta Gazinosu Valette'in tam merkezinde bulunuyordu. Kar ısında demir parmaklıklarla çevrili Ba - kanlık Sarayı vardı.

John Fitzpatrick biraz önce ö rendiklerini dü ündü. Malta'nın 183 senelik ngiliz hâkimiyetiyle kazanmı oldu u sakın havaya

ra men, Sicilya'dan 100 kilometre ve Libya'nın ba kenti Trablus'tan 350 kilometre uzakta yer alan birkaç yüz kilometrelik bu alan için katı bir yeraltı sava ı hüküm sürüyordu.

John Fitzpatrick in kalktı ını gören kapıcı, kulübesinden seslendi:

— yi günler, efendim!

1955 yılından beri Malta ba ımsızdı. Uzun bir süre ngiltere hâkimiyetinde varlı ını sürdürmü tü. Arapça, spanyolca, talyanca, Fransızca ve ngilizce karı ımı olan Maltaca, Maltalı olmayanlar için anla ılması güç bir dildi.

—Te ekkürler, diye cevap verdi John Fitzpatrick.

Dı arı çıktı ve gürültülü Republic Caddesi'nde yükselen Kraliçe Victoria'nın son derece çirkin heykelinin kar ısında durdu. La Valletta, dar merdivenli ve e imli sokaklarıyla, kırmızımtırak bir ta la in a edilmi binalarıyla ve gülünç bir ekilde süslenmi balkonlarıyla Napoli ve San Francisco'nun karı ımı bir yerdı.

Günün bu saatlerinde, dı arda' sa ır edici bir gürültü hüküm sürerdi. Kaldırımında tek bir yöne do ru ilerleyen kalabalık caddeye ta mı tı. John Fitzpatrick bulundu u yerde taksi bulamama tehlikesi oldu unu dü ünerek çantası kolunda, kalabalı a karı tı.

On metreden fazla ilerlememi ti ki, adamın biri hızla ona çarptı. Bir an oldu u yerde döndü. Aynı anda sol baldırında, sanki büyük bir sinek sokmu casına bir acı duydu.

Küfrede küfrede ba ını kaldırdı ve gülümseyen, siyah bıyıklı adamı gördü.

— Affedersiniz, bayım!

Kendisine çarpan adam, sıca a ra men bol bir pardösünün içinde kaybolmu tu. Gözleri, siyah saçları, mat teni, kısaca her eyi bir Arap oldu unu belli ediyordu. Adamın yanında aynı ekilde giyinmi , kolunda emsiye olan biri vardı. Belki de Libya asıllı bir Maltalıydı. John Fitzpatrick'in yüzünde nazik bir gülümseme belirdi ve Republic Caddesi'ne dönmeye çalı tı.

Görünürde hiçbir taksi yoktu.

Malta Gazinosu'nun kar ısındaki küçük meydanda durdu. Sonra Merchant Caddesi'ne do ru gitmeye karar verdi.

Kaldırımından inince aya ını burktu. Denge-sini bulmak için yaptı ı hareketten sonra, biraz evvel bir sızı hissetti i baldırında kramp gibi korkunç bir acı duydu.

Kaslarını zorlayarak birkaç adım attı, fakat olmadı. Tam aksine acı daha da fazlala tı. Baca ı kıvrıldı, öne do ru tökezlendi. Elindeki deri çanta dü tü. Biraz sonra, onu koltuk altlarından kavrayan iki güçlü kol hissetti. Önündeki Ba kanlık Sarayı'mn siyah cephesi sarsılır gibi dalgalanıyordu. Ba ı dönüyor, baca ı kaynar suya batırılmı gibi yanıyordu.

Aynı sıcaklık korkunç bir hızla bütün vücuduna yayılmaya ba ladı. Kaygı dolu kalın bir ses duydu.

— yi de ilsiniz, bayım. Bırakın size yardım edeyim.

John Fitzpatrick anla ılmaz bir sesle mırıldandı:

— yiyim, te ekkür ederim.

Fakat ba dönmesi devam ediyordu. Ani bir mide bulantısıyla sarsıldı. Yava yava

önündeki görüntüler kayboldu. Arasına, ayakta kalmasına yardım eden iki adamı ayırt edebiliyordu. Biri elinden dü en deri çantayı yerden almı tı. ki adam onu Republic Caddesi'nden geçirdiler. Dar yolun sonunda limanın üzerinden mavi gökyüzünü ve gemileri hayal meyal gördü.

O garip sıcaklık hep yukarı çıkıyor, midesini sarıyordu. Her eye ra men yine de ho bir duyuydu. Kendisini morfin yemi gibi hissediyordu. Bacakları artık görevlerini yapamıyordu. Hiçbir dayana ı olmasa dü erdi. Ayakları yolda sürükleniyor, park etmi arabalar rengârenk, kocaman hayvanlar gibi görünüyordu. Kendisini kar ıdan kar ıya geçirip Libya Kültür Merkezi'ne do ru götürdüklerini farkettiler. Ba ını çevirince Ba - kanlık Sarayı'nın önündeki polisler tarafından merakla izlendi ini gördü. Aralarından iki tanesi di erlerinden ayrılarak ona do ru yöneldi. ngiliz polisleri gibi mavi giyinmi lerdi, tek farkları silah ta ımlarıydı.

Adamlar durakladı. John Fitzpatrick ba ını kaldırdı ve kar ı binada dalgalanan ye il, beyaz bayra ı gördü. Durup dururken gösterilen karde çe ilginin nedenini anladı. Kurtulmak, kendilerine yakla an polislere do ru ko mak istedi. Beynini kollarına ve bacaklarına söz geçirmesi için zorladı, ama ba aramadı. Bütün adaleleri felce u ramı tı sanki... Neyseki polisler yanlarına gelmi ti. çlerinden biri selam verdi.

— Size yardım edebilir miyiz, bayım?

John Fitzpatrick'i tutan adamlardan biri di lerini göstererek sırttı.

— Hayır te ekkürler, arkadaş ımız hastalan-

dı da.

John Fitzpatrick onların arkada ları olma-
dı ını, La Valletta'nın ortasında kaçırıldı ını,
kendisinin MI 5 ajanı, yani İngiliz Gizli Servisi
görevlisi oldu unu söylemek istedi. Fakat
sesini bile çıkaramadı. Sıcaktan ba dönmesi
fazlala mı tı. ki polis onun ne durumda
oldu unu bilemezdi. Kalp krizi geçiren
birinden farkı yoktu.

— Bir ambulans ça ırmak ister miydiniz?
diye sordu polis, bu adam baya ı hastaya
benziyor.

— Bizim de yapaca ımız buydu, diye cevap
verdi İngiliz tutanlardan biri. Kültür Merke-
zi'mizde çok iyi bir doktor var. Te ekkürler,
çok çok te ekkürler.

Birkaç saniye polislerin bakı ları altında
yürümeye devam ettiler. Sonra polisler ikna
olmu bir ekilde Ba kanlık Sarayı'na do ru
ilerledi. Malta iddetin tanınmadı ı küçük ve
sessiz bir adaydı. Polislerden biri sarayın
yakınındaki manava do ru yöneldi. Görevine
geri döndü ü zaman, John Fitzpatrick ile
"arkada ları" Libya Kültür Merkezi'ne gir-
mi , gözden kaybolmu lardı.

*

**

Binba ı Ebu Dofar, Muhammed Callud'a
kızgın kızgın baktı ve sonra patladı.

— Aptal köpek, ölürse ne yapaca ız?

John Fitzpatrick bir kamp yata ında
çıplak, burun delikleri sıkı mı , yüzü morar-
mı , kesik kesik nefes alarak yatıyordu. Libya
Kültür Merkezi'nin doktoru ba ını salladı ve:

— E er doz öldürücü de ilse nefes al-
masındaki anormallik yava yava kaybolur,

dedi.

Merkez'in sa kanadı, Malta'da ba kanlı-
ını Ebu Dofar'ın yaptı ı Libya Gizli
Servisi'nin kontrolü altındaydı.Binba ı:

— Mahmud çabuk Saint Andrews'e ko ,
büroma git. Cihad'a dolabımı açmasını söyle.
çinde peruklar var. Bunun saçlarına en çok
benzeyenini al. Sonra Nasser'i ara. Haberle -
meyle u ra ıyor olmalı bu saatte. Onu getir.
Fitzpatrick'in elbiselerini ona giydir ve
herkesin görmesini sa layacak ekilde Mer-
kez'den çıkar. Yine de polislere fazla
yakla masın. Sonra bir taksiye atlayıp Phoeni-
cia'ya gitsin. Üstünü de i tirip yürüyerek geri
dönsün. Anla ıldı mı? dedi.

— Anla ıldı, binba ım, dedi Mahmud
Farad.

Binba ı Dofar topuklarının üzerinde döndü
ve i ar et parma ıyla Muhammed Callud'u
göstererek:

— Onu bir halıya sar, arka kapıya götür,
dedi. Üstü kapalı ye il arabayı al.

— Teknik Okul'a mı götürece im?

— Evet. Basınç odasına. Nerede oldu unu
biliyor musun?

— Evet.

Libyalılar bir senedir Malta'daki ö retmen
okulu binalarına yerle mi , burayı teknik okul
haline sokarak gizli görevleri için iyi bir kılıf
olu turmu lardı. Saint Georges Koyu'na ha-
kim, kayalık bir burnun üzerine kurulmu ,
toprak rengi ve özel bir yolla ula ımı sa lanan
binalar, mükemmel bir güvenlik ortamı
sa lıyordu.

— Sizinle bir saat içinde bulu aca ım. Önce
Tower Road'a gitmem lazım, dedi Binba ı

Dofar.

Libya Büyükelçili i deniz kenarında özel konutların bir arada bulundu u Sliema'da, La Valletta ve Saint Georges arasındaki yolda bulunuyordu.

Çıkma vakti gelince binba ı arkasına döndü ve tehdit eder gibi:

— Ona iyi bakın, dedi. Konu madan ölürse sizi halk mahkemesine veririm.

Kapı arkasından kapandı. ki Libyalı bir an sessiz kaldı, sonra Mahmud Farad John Fitzpatrick'in hareketsiz vücuduna do ru döndü ve:

— Domuzun dölü, ito lu it, diye mırıldandı.

airane yanı daha zayıf olan Muhammed Callud hastaya yakla tı ve bile ini eline aldı:

' — yi, dedi. Nabız daha iyi.

*

**

ngiliz Büyükelçili i'nin gri Bentley'i beton plajda, balıkçı kulübelerinin yanında sessizce durdu. Akdeniz'de Saint Paul Koyu'nda deniz masmavi ve sakindi. Kayalık ve çıplak kıyı, beyaz kireçle boyanmış evlerle ku atılmıştı. Brighton ile Yunanistan'ın kaktüslü bir karı ımı gibiydi. Yalnız kıyıdaki tek kale insanı biraz a ırtıyordu.

ngiliz Büyükelçisi Philip Ashley, en az onun kadar ngilize benzeyen CID görevlisi bir Maltalının refakatinde a a ı indi.

ki adam kenarlarında mavi harflerle "Polis" yazan mavi Rover'a do ru yöneldi. Birçok polis, kıyıda beton üzerinde yatan

cesetle ilgileniyordu. Ölünün üzerine bir örtü atılmıştı. Philip Ashley saındaki yamaçta yükselen binaya üzgün üzgün baktı. Burası Malta'nın en iyi lokantalarından biri olan Gillieru idi. Bugün oraya gitmek pek de zevkli olmazdı.

Polislerden biri ilerledi ve selam verdi.

— Cesedin kimliğini tespit ettik, efendim, dedi CID görevlisine. Adı John Fitzpatrick. İngiliz vatandaşı. La Valletta'da Phoenicia Oteli'nde kalıyordu. Üstünde belgeleri var.

— Nasıl bulundu? diye sordu Philip Ashley.

Polis başını salladı.

— Bir mucize, gerçek bir mucize, efendim. Körfezde sualtına dalıyordu. Belinde kurun ağırlıkları var...

— Nasıl ölmü?

— Cesedi görmek ister misiniz? diye sordu polis. Bunu söylemek bile korkunç, ama sanki alçak basınç altında kalmı gibi. Burnundan akan beyne bakına

Philip Ashley gözlerini ölünün burun deliklerinden çıkan küflü grile doldürdü. Birden içinde engelleyemediği bir mide bulantısı hissetti ve arkasını dönerek iki saat önce yediği kahvaltayı Saint Paul Koyu'nun betonlarına kustı.

II. BOLUM

Burt Holiday'in göz açtırmayan bir ifadesi, ilk görü te insanı iten bakı ları vardı. Malko'ya göre, alnına dü en saçları, küçük demir çerçeveli gözlükleri, domuz yavrusu gibi semirmi ve çizgili bir yele e sıkı tırılmı vücuduyla çok garip bir adamdı.

— E er iyi anladıysam, John Fitzpatrick size "yardımcı" oluyordu. Yanılıyor muyum? diye sordu Malko.

Amerikalı öküz gibi bakı larını Malko'ya dikti:

— Evet, burada kadromuz çok yetersiz, ngilizler bizden daha iyi örgütlenmi . Yine de bir uyum var. Öyle sanıyorum ki, her ey Londra'da ayarlanmı . Zaten operasyon ngiltere'de sona erecekti. Bay Fitzpatrick'e rastlamamı tım bile, daha önce...

Durdu, yele inin dü melerini çeki tirdi, sonra hıçkırdı.

— Özür dilerim. Buranın yemekleri midemi mahvetti.

— John Fitzpatrick'in ölümü hakkında soru turma yapılmadı mı? diye sordu Malko.

— Tabii, tabii, CID bir dosya açtı ve birçok ki iyi sorguladı. Pek önemli bir sonuç yok. Yalnızca ölüsü bulunmadan bir önceki gün, Fitzpatrick'in yolda fenala tı ı ve Libyalıların onu La Valletta'daki Kültür Merkez'lerine

götürdükleri ö renildi. Oradan çıktı ı ve oteli-
ne döndü ü de görülmü . Sonra izi kaybedildi.
Otopside, tıpkı sualtı çalı malarına yarayan
suni basınç odasındaki gibi çok alçak basınçta
tutuldu u tesbit edildi. Ölüm nedeni tam
olarak anla ılamadı.

— Yine de, dedi kısık bir sesle Malko,
Fitzpatrick önemli bir görevi yerine getiriyor-
du.

—Harekât fikri Avrupa'nın ba ının altından
çıktı, diye düzeltti Burt Holiday Daha açık
söylemek gerekirse Londra'dan, Queen Anne
Caddesi'ndeki dostlarımızın önyak olmasıy-
la. Onlar bu i i bizden daha iyi biliyor. Ama
Fitzpatrick'in yerini doldurmak için hiçbir
adam bulamadılar.

— E er iyi anladıysam, dedi Malko, ben bu
yüzden ça ırıldım.

—Do ru, diye onayladı Amerikalı. Ümit
ederim, siz daha anslı olursunuz.

—Zor olmayacak, diye belirtti Malko.
John Fitzpatrick öldü... Üstelik hiç de ho
olmayan bir ekilde. Siz de onu kimin
öldürdü ünü söylemediniz. Niçin?

— Bu çok uzun bir hikâye. Libya Malta'yı
kontrolü altına almaya çalı ıyor. Yava yava
her alana sızıyorlar: askeri dayanı malara,
teknik geli melere, ticarete, ku atmalara...
Malta Akdeniz'in üç savunma bölgesinden biri.
Di erleri ise Cebelitarık ile Süvey .

— Peki, Avrupa bunu engellemek için ne
yapıyor? diye sordu Malko.

— Hiçbir ey. Hiç kimse Malta'ya para
yardımı yapmak istemiyor. Ne ngiltere, ne
Fransa, ne talya, ne de Almanya. imdiye
kadar adanın en önemli gelir kayna ı,

ngilizlerin elinde olan bir NATO üssünden geliyordu. Onlar da mart ayında çekiliyor. Bu Malta hazinesi için yılda 19 milyar lira kayıp demektir. Çok büyük bir kayıp sayılır. Böylece Libyalılar, ellerinde dolar dolu valizlerle geldi. Mintoff onlara kollarını açtı. Libya'da halkın önünde bile paraya ne kadar ihtiyacı oldu unu anlattı. Devrim Komitesi İngiliz desteğinin çekilmesiyle ortaya çıkacak açığı karıştırmak için beş senelik bir yardım öngördü. Libya ve Malta arasındaki petrol itilafını da ortadan kaldıracak. Bir tarafta iki

— Devam edin, dedi Malko sabırsızca.

Burt Holiday kalktı ve işaret parmağını duvar haritasında gezdirmeye başladı.

— Malta'yı görüyor musunuz? Tam Trablus'un karışığında. Deniz altındaki bütün bu bölge petrolle tıka basa dolu. Libya yataklarının bir devamını oluşturuyor. Aratırmalar yapılıyor. (Masasına döndü ve sayılarla dolu bir kâğıt uzattı.) İşte sonuçlar.

— İlginç mi?

— Malta'yı çevreleyen deniz, petrolü sünger gibi emmi, dedi Holiday. Malta'nın Kuveyt kadar zengin olması için birkaç kuyu açması yeterli.

— O zaman bu kuyular niçin açılmıyor?

— Bu iyi bir soru, çok iyi bir soru, Bay Linge, dedi Burt Holiday. sonunda yine zavallı John Fitzpatrick'e dayanıyor. Maltalılar ve Libyalılar iki ülke arasındaki yüzeye çıkarılmamı petrolün bulunduğu bölge yüzünden küçük bir anlaşmazlıktı. Malta petrolü yarı yarıya paylaşmayı düşünüyor. Libyalılar ise % 75'ini kendilerine almayı, %

25'ini Malta'ya vermeyi istiyor. Tehdit bile ediyorlar: E er Malta petrol çıkarmaya ba larsa, pompa istasyonlarını denizaltılarıyla batıracaklar. Mintoff Hükümeti enerji haklarını alamıyor ve böyle bo tartı malar senelerden beri devam ediyor. Bu zaman zarfında Libya petrol çıkarmaya devam ediyor. Ve Malta'ya ödünç para, bir deyi le de sefalet veriyor.

— imdi siz Malta Hükümeti'nin, Libyalılarla ters dü memek için petrol çıkarmaya yana madı ını mı söylemek istiyorsunuz?

— Resmi olarak de il, dedi Burt Holiday. Fakat bazı hükümet üyelerinin davranı ları çok garip. Malta'nın, Libya'nın sözlerini dikkate alıp, adanın ihtiyaçlarını kar ılaması için % 25'i kabul etmesi yeterliydi. Her eyden önce Malta'nın nüfusu 350 000'den fazla de il. Varıl ba ına 15,16 dolar fena para de il.

— Bu petrol hikâyesinin Fitzpatrick'in ölümüyle bir ilgisi var mı? diye sordu.

— Basit, dedi Burt Holiday. Beni iyi takip edin. Malta'da iki politik taraf var: milliyetçiler ve sosyalistler. Sosyalistlerin az bir üstünlükle de olsa gücü var: 35 sandalyeye kar ı 31. Bu Mintoff'un partisi ve Libyalıların dostu. Mintoff sola sempati beslese bile, resmi olarak komünist de il. Karısı ngiliz, yine de hükümeti müslüman ve sosyalist Libya ile yakınla mayı göklere çıkartıyor. Bu durum Londra'daki dostlarımızı meraklandırdı. 180 senelik hâkimiyetlerinin sayesinde bölgede iyi yerle mi ler. Bazı önemli ebekeleri ellerinde tutmayı ba armı lar. Her eyi, Libya helikopterlerinin seri numaralarını bile biliyorlar. Biraz ara tırmayla iyi bir ipucu yakaladılar.

Maltalı bir bankacı, bazı hükümet görevlilerinin Libya sayesinde bolluk içinde ya adıklarını gösteren belgeler ele geçirmi .

— Anlıyorum, dedi Malko.

— Dahası var, diye devam etti Burt Holiday. Fitzpatrick belgeleri haber veren ki iyle irtibat kurmak için Malta'ya geldi ve Londra'ya birlikte gitmek üzere Godfrey Borg ile uçak bileti aldılar. De i toku un yapılaca ı yer burasıydı. Bir miktar paraya kar ılık belgeler alınacaktı. Geriye belgeleri milliyetçi parti aracılı ıyla tekrar Malta politikasına sokmaktan ba ka bir i kalmıyordu.

— Güzel bir hayal, dedi Malko.

— Eh evet, diye utangaçlıkla itiraf etti Amerikalı. Fakat ihanetler oldu. Libya Servisi, bizim tahmin etti imizden de iyi bir kadroya sahipmi . Düzenlenen oyundan haberleri oldu. Borg kaçmak istedi inde, adamlar onu öldürmek için havaalanında bekliyorlardı. Borg'un hesabını görmek için emir almı lardı. Borg tedbirli davrandı. John Fitzpatrick onunlaydı. Konu tular. Sonra Godfrey Borg kayboldu, John Fitzpatrick de öldü...

— Nasıl kayboldu?

— Hareket etmesi kararla tırılan günden beri hiç kimse onu görmedi. Ya tehlikeden uzak bir yere gitti, ya da Libyalılar onu temizlemeyi ba ardı. Hiç kimse Fitzpatrick'in Libyalılar hakkında ne ö rendi ini bilmiyor.

— Ona i kence edip öldürenlerin Libyalılar oldu undan eminsiniz o zaman.

— Bunu yapabilecek ba ka birini görebiliyor musunuz? Malta Cinayet Masası de il. Onlar bir sine e bile zarar veremez. Üstelik

srailli bir meslekte ım, bana burada görevli birkaç Libyalının isimlerini verdi. Çok tehlikeliler.

— E er Godfrey Borg ya ıyorsa, onun Malta'da oldu undan emin misiniz?

— Görünü e göre öyle. Dı arıya çok az uçu düzenleniyor. Libyalıların havaalanında bir adamı var ve her eyi kontrol ediyorlar. Özel uçak da yok, helikopter de. Denize gelince, Mintoff Hükümeti yardım bahanesiyle kıyıların kontrolünü Libya'ya bıraktı. Karma mürettebatları ve süratli tekneleri var. E er gerçekten Borg'u istiyorlarsa, ki bunu kanıtladılar, onu çıkı ta kıştırabilirler. Nasıl olsa turizm mevsimi de ba lamadı, adayı kontrol altında tutmak çok basit.

— Yine de, diye itiraz etti Malko, e er irket bize güçlük çıkarmak isteseydi...

— Malta'nın içi lerine açıkça karı amayız. Bu tür harekâtlar artık geçerlili ini yitirdi.

Böyle i renç bir görev, ancak resmi vazifesi olmayan Malko gibi birine verilebilirdi.

— Sanırım, dedi Malko, önce u Borg'u bulup belgeleri almalıyım. Sonra ne yapacağım?

— Fotokopiler, dedi Amerikalı. Siz...

Kapı açıldı ve kırmızı yüzlü, ellilik bir adam ne eyle ba ırdı:

— Sandviç almaya gidiyorum. Her zamanki gibi iki tane mi?

— Evet, iki, dedi Holiday. Kapı yine kapandı.

Malko kendisine verilen görevde hâlâ karanlıkta kalmı noktalar oldu unu dü ünüyordu.

— Godfrey Borg'un nerede saklanabilece i hakkında bir fikriniz var mı?

Burt Holiday ba ını sallayarak:

— Pek de il, diye itiraf etti. Hem bu benim i im de il. Dostlarımız konuyla ilgileniyor. Sadece size bir adres verece im. La Vallettalı avukatın bürosuna gidin. Adı Fenek, bürosu 17. Britanya Caddesi'nde "Lester tarafından gönderildim" diyeceksiniz. Godfrey Borg'a yardım edenlerle irtibat kuran o. Onun tavsiyelerini dinleyeceksiniz.

— Ya para? diye Malko merakla sordu. Galiba bu Borg denen adam elindekileri vermek için para istiyordu.

— Onu buldu unuz zaman konu uruz, dedi so uk bir tavırla bölge efi. Londra bana açık çek verdi. stedi iniz para ödenecek. Ama yine de anla maya varmak gerek. Laf açılmı ken, kendinize bir kılıf hazırladınız mı?

— Hem de dört dörtlük. Bir kılıfım var, dedi Malko. Ben ailemin di er bireyleri gibi bir Malta övalyesiyim. Malta'ya birkaç tarihi ara tırma yapabilmek için geldim.

— Çok iyi, dedi Burt. Yine de...

Kaçamak bir tavır takındı. Bunun kendi problemi olmadı ını dü ünüyordu.

— Her ey bir tarafa, bütün bunlara de er mi, de mez mi çok yakında anlayaca ız, diye devam etti. Libyalılar hiç taviz vermeyen çok kaba insanlar.

Burt Holiday ayaklarını sürüye sürüye masasına döndü ve birkaç tane foto raf çıkarıp, masanın üzerine yaydı.

— Size biraz daha bilgi vermem lazım, i te Libya Servisi'nin en tehlikelileri. Binba ı Ebu Dofar. Malta'daki askeri yardım görevlilerinden. Tabii resmi olarak. Libya Teknik

Okulu'ndaki haberle me faaliyetinin ba kanı. Size daha sonra buranın nerede oldu unu söyleyece im. 1.50 boyunda, fakat yılan kadar tehlikeli. Koyu bir müslüman, tasarlayarak birçok politik kavgaya katılmı .

Burt Holiday ba ka bir foto raf aldı ve:
— Mahmud Farad, dedi. Bu da pek farklı de il. Fokbalı ı kadar bilgiç ve zalim. Küfürlü bir dövü sonrası az kalsın i ten atılıyormu . Saatli el bombası uzmanı ve Kaddafi'nin eski koruyucusu. Bir hatası yüzünden buraya sürülmü .

Malko özenle foto rafı inceledi. Uzun, sivilceli bir yüzü, afro saçları, ufak içe batık gözleri vardı.

Amerikalının i aretparma ı üçüncü foto - rafın üzerinde durdu.

— Muhammed Callud. Ustura ve zehir uzmanı. John Fitzpatrick'in fenalık geçirmesine onun neden oldu u söyleniyor.Hintya lı bir i ne yaptı ı sanılıyor.

— O da ne?

Burt Holiday gülümsedi.

— Buna Bulgar emsiyesi de denir. Kobra zehirinden iki defa daha tesirli bir morfin.

Muhammed Callud koca kafalı, bıyıklı ve i kin yanaklı bir adamdı.

— Her üçü de Saint George Koyu'ndaki Teknik Okul'da çalı ıyor. Ayrıca La Valletta'daki Kültür Merkezi'nde ve Alitalia gökdelenindeki, Al Jamarya Times Dergisi'nde faaliyet gösteriyorlar. Ba kaları da var, ama onların foto rafları yok.

— Ya Borg'un foto rafı

— Yok, maalesef.

— Elindeki belgelerin içeri ini biliyor

musunuz?

Burt Holiday ba ını salladı.

— Evet. Elindeki, bankaların hesap aktarmalarını gösteren bordrolar. Libyalılar tarafından, bazı hükümet görevlilerine ödenen büyük mebla ları aç ı a çıkartıyor.

Burt bir an durdu sonra saatine bakarak:

— Kuryeyle me gul olmam lazım, dedi.

— Çok iyi, dedi Malko. Biraz dinlenip, sizin avukatı görmeye gidece im.

— Canlı cenazeye benziyorsunuz, dedi Burt Holiday.

Amerikalı ba ını ya lı bilginler gibi sallayarak, asansöre kadar ona refakat etti. Kartını uzatıp:

— Ta'xbiex'de oturuyorum, dedi. Fransız Büyükelçili i'nin ve yat limanının kar ısında. Yeme e gelmeniz gerekiyor.

— Bana yardım edecek ba ka hiç kimse yok mu?

— Hiç kimse, diye cevapladı Amerikalı. Bu çok özel bir dosya. Fazla yayılmak do ru olmaz.

Asansörün kapısı i renç bir sesle Malko'nun üzerine kapandı.

Kendisi için kiralanan Ford Granada, güne in altında iyice kız mı t ı. Uzakta, FlorianaveLaValletta'mn arasında sınır olan binayı farkediyordu.

Görevi orada ba lıyordu.

*

* *

17 numara, çiçek dolu balkonu, kireç boyalı duvarlarıyla bir bebek evi gibi ufacıktı. Bütün sokak adları iki dilde yazılm ı t ı: ngilizce ve Maltaca. Sokak La Valletta'nın canlı,

kıvrım kıvrım, karanlık ve dar sokaklarından biriydi. Malko dar merdivenden çıkmaya ba ladı.

Bay Fenek onu beyaz duvarlı odasına aldı ında burnundan soluyordu. Her tarafa dosya yı nları, kitaplar ve açık bir klasör yayılmı tı. Avukat gülümseyerek Malko'ya yöneldi.

— Sizin için ne yapabilirim, bayım? diye ngilizce sordu.

— Ben Lester tarafından geliyorum, dedi Malko.

— Oh.

Bay Fenek kalın gözlük camlarının arkasından gözlerini anlamlı anlamlı Malko'ya dikti. Bir süre kur unkalemiyle oynadıktan sonra:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu.

— Godfrey Borg ile irtibat kurmayı.

— Oh.

Bay Fenek'in kelime hazinesi pek geni de ildi. Bu sefer biraz daha uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra eliyle "bekleyin" der gibi bir i aret yaptı ve telefonu kaldırdı. Malko Maltaca yapılan konu manın tek kelimesini bile anlamadı. Avukat telefonu kapattı ı zaman biraz daha gev emi ti.

— Dragonara Gazinosu'nu biliyor musunuz?

— Hayır, dedi Malko, ama bulaca ım.

— yî. Hangi oteldesiniz?

— Hilton'da.

— Gazino da o tarafta. Bu gece. Dragonara'ya gidin. Yeme inizi orada yiyin. Sonra oyun salonunda dola ın. Birisi sizinle konuacak.

— Kim?

— Size bunu söyleyemem. Ama kimli inizi ona verdim. Hiç merak etmeyin.

Görümenin bittiğini belirtircesine aya kalktı. Bekleme salonu boşalmıyordu. Merdivenin başında Malko'nun elini sıktı ve:

— Balık sever misiniz? dedi.

Malko bir an durakladı, parola olup olmadığını sordu. Avukat:

— Dragonara'da "Lampucki pie" isteyin, dedi. Harika bir balık yemeğidir. Hoşça kalın, iyi anılar.

Geri döndü ve bürosuna girdi. Malko bir anda kendisini aşırı bir halde Britanya Caddesi'nde buldu.

Her iki kilometrede bir kavaklarla kesilen yolda, hiçbir işaret rastlanmıyordu. Mikroskopik levhalar, son anda mecburi istikameti gösteriyordu.

Floriana çıkışında yine işaretsiz bir kavak geldi. Birkaç saniye duraksadı, sonra soldaki yola saptı. On metre gitmişti ki, şarjda mavi, ufak bir panoya rastladı: "Sliema".

Ani bir hareketle küfrederek direksiyonu o yöne doğru kırdı. Arkasındaki bir araba hemen fren yaptı. Manevrasını tamamlayarak dikiz aynasına göz attı. Mavi bir Cortina, hatalı manevrası yüzünden az kalsın kaza yapıyordu.

Cortina'nın ön kısmında esmer, bıyıklı bir yüz gördü. Hangisi olduğunu tespit edemedi, ama yüz hatları korkunç bir şekilde Burt Holiday'in bürosunda gördüğü Libyalı ajanların fotoğraflarından birine benziyordu.

III. BÖLÜM

Malko, Sliema'nın çift yönlü minik otobanında ilerliyordu. Arkasındaki Cortina da aynı hızla onu takip ediyordu. Tünele kadar olan yoku u birlikte tırmandılar. Malko'nun kalbi daha hızlı çarpmaya başlamıştı. İlk dü üncesi onları ekmek oldu, ama sonra kendisini tuttu. Farketmedi ini belli etmek çok daha akıllıca olurdu. Aya ını gazdan çekti.

Dragonara Gazinosu'ndaki randevusuna kadar yapacak bir i i yoktu.

Arkasındaki Cortina sola döndü ve kayboldu. Her eye ra men Malko kendini rahatlatmı hissetti.

Yanında hiç silahı yoktu. Bu Viyana bürosunun emriydi. Malta'da tek yapabilece i ey kendini silahsız savunma olabilirdi.

Hilton'un holü bir ingiliz ailesinin pansiyonuna benziyordu. Bezgin bir piyanist, kanepede çaylarını yudumlayan birkaç aileyi oyalamaya çalışıyordu. Malko sa a, küçük çar ının bulundu u koridora girdi ve gazete aldı. Bir foto rafdikkatini çekti: Fırfırlı gece elbisesi giymi , çok güzel bir kız. Yazıda Hilton'un Malta'da ilk defa talyan modasını sergilemek amacıyla defile düzenledi ini belirtiliyordu.

Malko haberin geri kalan kısmını, holü geçtikten sonra okumaya devam etti. Odası

ikinci sıradaydı. Anahtarları kilitte çevirdi. Daha do rusu çevirmeye çalı tı. a ırarak danı maya gitti.

— Anahtarım kapıya uymuyor, dedi.

Esmer, kurnaz görünü lü bir memur anahtarı aldı, oda numarasını kontrol etti, sonra gülümseyerek:

— Oh! Özür dilerim, efendim. Odanızı de i tirdi imizi söylemeyi unuttum. Bu seferki çok daha iyi, üstelik deniz görüyor. te yeni odanızın anahtarları. 44 numara. E yalarınız ta ındı.

Yeni odası denize, bahçeye ve park yerine bakıyordu. Sevimli bir balkonu bile vardı.

Malko balkon kapısını açtı ve dı arı çıktı. Serindi, ama birkaç metre ötede, denizde tek bir dalga bile görülmüyordu. Turistlerden bazıları bahçede mini golf oynuyordu. Bir gıcırtı duyunca kafasını çevirdi. Ses biti ik balkondan geliyordu.

Yandaki kapıda birisi belirmi ti, içini gösteren bir sabahlık ve dore terlik giymi bir kadındı bu. Siyah kehribar rengi saçları beline iniyordu. effaf kuma tan içi oldu u gibi gözüküyordu. Yabancı bahçeye do ru sarktı, sonra ba ını Malko'ya çevirdi.

"Oh" çeki i, ehvetli kalın dudaklarını yuvar lakla tır di. Uzun siyah kirpikli ve a ırı makyajlıydı. Dudaklarındaki ruj fosfor gibi parlıyordu. Gazetede ki resim Malko'nun gözünün önünden geçti! Aniden ortaya çıkan saf, tertemiz görünü lü peri kızları gibiydi. Malko gülümsedi.

— Sanırım, adınız Tamra.

ri siyah gözlerde bir a kınlık ifadesi belirdi.

— Nereden biliyorsunuz? diye ngilizce sordu genç kadın. Beni tanıyor musunuz?

— Gazetede resminizi gördüm, diye itiraf etti Malko. Do al halinizle resminizden çok daha göz kama tırıcı oldu unuzu söylemeliyim.

— Oh! Nezaketinizden böyle konu uyorsunuz...

Aynı anda hafifçe titredi ve aksırmaya ba ladı.

— Ü üteceksiniz, dedi Malko. sterseniz konu mamıza içerde devam edebiliriz. Herhalde arada bir kapı vardır.

— Tamam, dedi genç kadın. Görü mek üzere.

Malko oldukça ne eli içeriye girdi ve hemen ara kapının tokma ına saldırdı. Tamra öbür tarafta gülümseyerek bekliyordu. Malko'nun odasına girip divanının üzerine ilk oturan da o oldu. Teni bembeyazdı, saçları ve gözleri simsiyah. Her haliyle gerçekten muhte emdi. Yumu ak kalçalar, zayıf bir gövde, uzun bacaklar ve derin bakı lı gözlerle aydınlanmı vah i bir yüz. Yine hap ırdı.

— Isınmak için biraz ampanya ister miydiniz? diye sordu Malko mini barı açarak.

— Oh! Evet!

Malko bir i e açtı ve iki kadehi doldurdu.

— Adınız Tamra, dedi, Libyalısınız ve bir moda defilesine katılıyorsunuz.

Tamra içkisini bir diki te bitirdi ve iri siyah gözlerinde hüzünlü bir ifadeyle ba ını e di.

— Do ru. Beyrut'ta çalı ıyordum. Fakat evim yıkıldı, ailem kayboldu ve erkek arkada ım öldü. Ben de imdi Roma'da otelde kalıyorum.

Kırmızı ojeli ellerini Malko'ya do ru uzattı.

— Ya siz?

— Ben tatildeyim, dedi Malko. Malta övalyeleri hakkında ara tırma yapmak için geldim. Bir kitap yazaca ım da.

— Çok güzel! Birisiyle gevezelik etmek harika bir ey. insan burada sıkıntıdan patlıyor.

Birden kalktı.

— Ü üdüm, dedi. zninizle üstümü de i - tireyim. Birazdan gelirim.

Malko a a ıya inme zamanını olayların ak ına bıraktı. Bu umulmadık ve biraz da endi e verici bir kar ıla maydı. Mesle inde tesadüflere inanmazdı. Üstelik Tamra Beyrut' tan geliyordu... Umulmadık bir dü man, varlı ından emin olunan ikisine bedeldi. Yine de bunun kadar çekici bir yaratık bazı risklere de erdi...

Radyoyu açıp perdeleri çekti. Çok çabuk ak am olmu tu.

Aradaki kapıyı açınca, Malko ba ından a a ıya kaynar sular döküldü ünü hissetti. Bu defa siyah saçları, tüm vücudunu saran panter desenli bir elbiseyle daha da göze batıyordu. Tamra makyajını tazelemi haliyle ola anüstü görünüyordu.

— yi ak amlar, dedi. Bir arkada ımı, getirdim. Adı Doris. O da benimle defileye katılıyor.

Malko kendinde "i yi geceler" deme gücünü zar zor bulabildi.

Doris, Libyalı kadar uzun boyluydu, fakat kısa sarı saçları, mavi gözleri, kalkık burnuyla tam bir ngilizdi. Biraz iri, ama çekici olan

kalçalarını bütünüyle saran dore bir pantolon, üstüne de effaf bir gömlek giymi ti. Yumu acık elini Malko'ya uzattı.

— yi ak amlar.

— ampanyaya devam mı? diye sordu, Malko.

— Ben konyak rica edeyim, dedi Doris sıkılganlıkla.

Malko mini bardan bir konyak i esi çıkardı.

— Arkada ınız Doris de yalnız mı?

— Oh! evet, dedi Tamra gülerek. Bir a k belasından kendini kurtarmaya çalı ıyor.

Giyinme tarzına bakılırsa teselli bulaca ı zaman pek uzak de ildi.

Üçü de içkilerini yudumlamaya ba ladı. Tamra yava ça radyoda çalan müzi e ayak uydurmaya u ra tı, sonra durdu.

— Dans etmeye bayılırım.

Malko temkinle ikinci bir ampanya i esi açtı. Doris konya ına devam ediyordu. Tam bir konyak dü künüydü. Ziyaretçilerinin gözleri imdi daha da çok parlıyordu.

— Bu ak am çalı mıyor musunuz? diye sordu Malko.

— Hayır, bugün çalı mıyoruz, dedi Doris.

Malko farketirmeden saatine baktı: Yediydi. Biraz daha zamanı vardı. Ba ı sanki iyice hafiflemi ti. Bir saat daha içmeye ve gevezelik etmeye devam ettiler. Sonra Doris saatine göz atıp:

— Biraz dinlenmek istiyorum, dedi harika bir aksanla.

Tamra kadehini bo alttı ve uyu uklukla gerindi.

— Çok içtim, diye iç geçirdi, acıkmaya

ba ladım...

Bu bir davete benziyordu. Malko çabucak ne yapacağını düündü. E er u gösterili Libyalının hasımlarıyla bir ili kisi varsa, en güzel savunma onu da randevusuna götürmek olurdu.

— Benimle yeme e gelmek ister miydiniz? Gazinoya gitmek istiyordum. Fazla uzakta de il.

Tamra ona bitkin bir ekilde baktı.

— Çok nazıksınız! Ama daha önce biraz dinlenmem lazım. Ba ım a rımaya ba ladı. Saat dokuzda kapıma vurur musunuz? Biraz kestirece im, dedi canlı bir gülümsemeyle.

Malko yalnız kalınca uzandı ve televizyon seyretmeye ba ladı.

*

**

Saat dokuzu on geçiyordu. Malko bir sıçrayı ta aya a fırladı. Uyuyup kalmı tı. Aradaki kapıya yakla ıp bir kez vurdu. Cevap gelmedi. Biraz daha hızlı vurdu. Yine hiçbir cevap yoktu. Tamra çok derin uyuyor olmalıydı.

Tokma ı çevirdi ve kapı açıldı. Oda yarı karanlık sayılırdı. Tamra, panter derisi desenli yataklardan birine gerçek bir panter gibi yan yatmış, kalçasını farkında olmadan dı arı çıkarmış, uyukluyordu. Malko midesinde bir sıcaklık hissederek nefesini tuttu. Öne do ru ilerleyince gözüne ba ka bir ey daha çarptı. Libyalı, büyük bir olasılıkla makyaj yapmak için duvar aynasını yata ın yanındaki koltu a dayamıştı. Malko aynadan kapalı gözlerini ve muntazam olarak inip kalkan gö üslerini görebiliyordu.

Yata a yakla tı ve Libyalıyı uyandırmak için elini yuvarlak kalçasına dayadı.

— Tamra...

Libyalı, uyanaca ına Malko'nun elini alıp gö süne do ru çekti ve anla ılmaz bir eyler mırıldandı. Malko dengesini kaybederek kadının üzerine yuvarlanmamak için dizini yata a dayamak zorunda kaldı. Birden Libyalı dikilerek aradaki mesafeyi daha da daralttı. Malko masum niyetlerinin güne altındaki kar gibi eridi ini hissetti.

Yava ça elini Tamra'nınkinden kurtararak yata a uzandı ve onu öptü.

Tamra uykusunda mırıldandı.

— Umberto...

Büyük bir olasılıkla, a ı ının ismiydi. Malko benekli kuma ı sıyırdı. Tahmin etmi oldu u gibi Tamra altına hiçbir ey giymemi - ti.

Aceleyle soyundu ve el yordamıyla-benekli kuma ı çıkarttı. Tamra'nın bütün vücudu titredi. Gözleri açıldı ve a zından bir "oh" yükseldi.

Geçirdi i okla Libyalı elini çekti ve gözlerini iyice açarak haykırdı.

— Fakat siz Umberto de ilsiniz, bırakın beni!

Malko cevap vermeye gerek görmedi...

Kendisini hâlâ bir panterle sevi iyormu gibi hissediyordu. Tamra ondan kurtulmaya fazla önem vermeden saçlarını sallıyor, hayvan gibi homurdamyordu. çini çekerek yerini iyice sa lamla tırdı ve aynada Tamra'nın siyah gözlerini ve bulanık bakı larını yakaladı. Bakı ları kar ıla tı. Malko temposunu biraz daha yava lattı. Tamra biraz yana kaydı ve

bo uk bir sesle mırıldandı.

— Beni sevi irken kendini seyret, seyret kendini...

Bu kesin emir onu yeniden kı kırttı.

Malko onu iki eliyle kalçalarından kavradı ve hızla kendine çekerek zevkin doru una ula tı.

Daha nefes almaya bile vakit bulamadan arkasında bir ses duydu. Birden aklına Libyalılar geldi ve titreyerek arkasına döndü. Doris içeri girmi , hayranlıkla onları seyrediyordu. Malko bitkin dü mü Tamra'yı bırakarak genç ngilizi inceledi.

— Oh, özür dilerim! dedi ingiliz.

Malko onun odadan çıkaca ını dü ündü. Fakat o gayet sakin yata a yakla tı ve tam yanında durarak:

— Ne güzel sevi tiniz, diye mırıldandı.

Meleksi bir saflıkla yata ın kenarına çömeldi. Ba ını e ip dudaklarını çok do al bir hareketle Malko'nun vücudunda dola tırdı. Tamra ba ını kaldırdı.

— Onunla da yat, dedi bo uk sesle, ihtiyacı var.

Malko gücünü tekrar kazanmı tı. Doris pantolonunu de i tirmi , siyah geni bir etek giymi ti. Malko ngilizi aya a kaldırdı ve yandaki yata a yatırdı. Tamra dirseklerine dayanmı , saçları gözlerinin üzerine dü mü , olan biteni seyrediyordu.

— Haydi git, dedi, ona istedi ini ver.

Doris aynı saf ifadeyle dizlerini kırmı bekliyordu.

Malko üzerine uzandı ve birbirlerine kenetlendiler.

Genç ngiliz kollarını Malko'nun çıplak

vücuduna dolayarak inledi. Malko daha fazla dayanamadı...

Doris tiz bir sesle inledi.

Malko kalkınca Doris o masum ifadesini kaybetmeden, bacakları aralık, gözleri kapalı bir ekilde çılgınca kendi kendini ok amaya başladı. Birkaç saniye onu inceleyen Tamra usulca:

— Bırak, imdi, dedi. Bu senin hatan de il. Birazdan görü ürüz.

Malko elbiselerini topladı. Ara kapıyı kapatmak için döndü ünde, yatakta Tamra'nın arkada ının üzerinde diz çöktü ünü gördü.

**

Malko du unu alıp henüz giyinmi ti ki, kapının sesini duydu.

Tamra yine panter desenli elbisesini giymi ti, fakat makyajını tazelemi ti.

— Çok cüretkârsın! diye kırıttı, biraz evvel geldi inde seni Romalı a ı ım sandım.

Bir ikiyüzlülük madalyası adayı daha... Malko gülüp geçti bu lafa. Tamra Malko'ya yakla ıp:

— Acıktım, dedi.

— Doris yeme e gelmiyor mu? diye sordu Malko.

Tamra siyah saçlarını salladı.

— Hayır, çok yorgun, hem i manlamak da istemiyor. Niçin, hâlâ onunla yatmak mı istiyorsun?

E leniyormu gibi bir havası vardı. Malko cevap vermedi, rahatlamı tı. Tamra'da hiç de ajan görünü ü yoktu. Sadece seks dü künü iki çekici kadına rastlamı tı. Böyle eyler, hak

eden her namuslu erke in hayatında rastlanılabilecek olaylardı.

*

**

Hilton'un kapıcısı Tamra'ya kapıyı açarken yüzünde beliren edepsiz ifadeyi uzaklaştırmakta oldukça güçlük çekti.

Dı arda buz gibi bir rüzgâr esiyor, bir sürü kiralık araba ve taksi Hilton'un önünde bekliyordu. Bıyıklı, deri bir ceket giymi , geni omuzlu bir adam siyah Mercedes'ten çıkarak onlara kapıyı açtı. Fakat Tamra, Malta modasına uygun ı ıklandırılmı kiralık bir arabanın önüne gitti.

— Oh! Buna binmek istiyorum.

Güre çi kılıklı oför siyah Mercedes'ine girdi. Malko ve Tamra yava ça Dragonara'ya do ru yol almaya ba ladılar.

*

**

Yarı saydam gibi görünen yosun ye ili tül den bir elbise giymi bir sarı ın, orkestranın kar ısında ci erlerini patlatırcasına trambon çalıyordu.

Dragonara Gazinosu, kırmızı kadifeyle kaplanmı tı. Yemekler kelimenin tam anlamıyla kokmu tu, program da pek iyi de ildi. Trombon çalınması bitince, orkestra dans müzi ine ba ladı. Malko içindeki ate i tekrar körükleyen panteriyle biraz dans etti.

Malko bütün salonda, Bay Fenek'in kendisine bahsetmi oldu u i areti aradı durdu. Hesabı ödedi. Tamra'nın gözleri parıl parıldı.

— Kumar oynayacak mıyız? diye sordu.

Kendilerini bütün gazonun etrafını çevre-

leyen dı avluda buldular.

Tamra, görkemli bir ekilde, kumar masalarının etrafında birikmi insanların u ultularıyla dolup ta an tek salonda ilerledi. Malko panterinin kırmızı pençelerinin arasına bir avuç Malta Lirası sıkı tırdı. Güzel kalçası, oyunculara sürtününce adamların akıllarına kötü dü ünceler geliyordu.

Trombon çalan sarı ın, küçük paralar koyarak Malko'nun rulet oynadı ı masada belirdi ve ona gülümsedi. Malko'nun birkaç saniye ansına inanaca ı geldi, ama kızın bakı ları çok ısrarlı ve zorluydu.

Birden kafasına dank etti. irtibat kuraca ı ki i oydu!

Tamra'nın varlı ı onu konu maktan alıko-yuyor olmalıydı.

Libyalı, her sevindi inde iri gö üslerini ona sürterek parfüm sürmü ahtapot gibi koluna asılıyordu.

Nasıl kurtulmalıydı?

Malko sarı ın müzisyenin sistematik olarak kendisiyle aynı numaraya oynadı ını farkederek, dikkatini masaya yöneltti. Bir süre kızın hilesini seyretti. A a ı yukarı her oyunda parmaklan birbirine dokunuyordu. Tamra'ya baktı. Sonra yirmi Malta Lirası'm fi e çevirerek Libyalının avucuna sıkı tırdı.

— Sen ba ka bir masada oynamaya çalı , dedi. Belki ansımız döner.

Tamra yandaki masaya sokuldu. Sarı ınla Malko'nun oyunu, ba kaları farketmeden devam ediyordu. Malko üpheli birini ararcasına bütün salonda gözlerini gezdirdi. Libyalılar kumar oynamı yordu.

Siyah 16'ya oynadı. Daha elini çekmeden,

müzisyen nce parmaklarını aynı numaraya yakla tırıp birkaç fi bıraktı. Aynı anda, Malko bir hokkabaz ustalı ıyla avucuna bir fi in itildi ini hissetti. Fi i aldı ve cebine attı, sonra oyuna devam etti.

Sarı ın, birkaç oyun daha oynadı ve masadan uzakla tı.

Malko da Tamra'ya e ilerek:

— Ben tuvalete gidiyorum, dedi, birazdan görü ürüz.

Yalnız kaldı ında fi i çıkardı ve kontrol etti. Bir yüzüne ufacık "70, Paola Yolu. Fgura" yazılmı tı.

Tuvaletten çıkınca Tamra'nın ate li gö üslerine çarptı.

— Hepsini kaybettim, diye itiraf etti. Zaten o tipler kıcıma el atmaktan ba ka bir ey dü ünüyor, dedi Tamra.

Kendilerini dı avluda, park yerinde buldular. Oraya adım atar atmaz, Hilton'da onları Mercedes'ine bindirmeye çalı mı olan bıyıklı taksi oförü neredeyse zorla arabasına kadar ikisine e lik etti. Hiçbir rakibi yerinden kıpırdamaya cesaret edemedi.

Tamra binene kadar arabanın kapısını tuttu. Malko binerken ise, dudaklarını hemen hemen hiç oynatmadan:

— Dikkat edin, dedi, sizi öldürmek istiyor.

IV. BÖLÜM

Malko Tamra'nın yanına geçip oturdu ve Mercedes sarsıntıyla kalktı. Arabanın karanlığında Malko arkadaının yüzünü inceledi. Tahrik edici, kaba, fakat göz kama tırıcı bir güzelli i vardı.

te niçin takip edilmedi i ortadaydı: Zaten ellerine dü mü tü.

Be dakika sonra, Mercedes Hilton'un önünde durdu. İlk olarak Tamra çıktı ve rüzgârdan kaçıp, ko arak hole sı ındı. Malko oföre para bozabilecek kadar zaman verebilmek için, bir on liralık uzattı. Maltalı ceplerini ara tırırken, alçak sesle sordu.

— Kimsiniz siz?

— Bir arkada , dedi oför kısaca. Dikkat edin, o Libyalılar için çalı ıyor.

Otelden bir çift çıktı ve taksiye do ru yakla tı. Malko bozuk parayı cebine attı ve Tamra'nın yanına gitti. Odalarına uzanan koridor bir türlü bitmeyecekmi gibi geldi. Kapıyı açtı ında Tamra da arkasından içeriye süzül dü. Sevi mek için hiçbir iste i kalmamı tı. Aradaki güvenlik ortamını korumak istiyordu.

Tamra içeri girer girmez yata a uzanmı tı. Malko onu ba tan a a ı inceledi. Elbisesi ve teni arasında hiçbir tehlikeli alet ta ımasına olanak yoktu. Çantası da yakınında de ildi. Sonra onu niçin öldürecekti ki?

— Ne yapıyorsun?

Uzanmı , kendini sunarmı gibi Malko'yu inceliyordu.

Biraz zaman kazanmak için komodinin üzerindeki bir hapı yuttu.

— Ne içtin? diye sordu Tamra.

— Tansiyon hapı, dedi, Malko. Ben ya lı sayılırım, biliyorsun.

Libyalı tahrik eder gibi güldü.

— Biraz evvel yaptıklarını gördükten sonra sana ihtiyar diyebilmek imkânsız...

Tamra üzerindeki panter desenli elbiseyi çıkardı. Üzerinde ayakkabılarından ba ka bir ey kalmamı tı. Sonra bacaklarını uygunsuz bir biçimde açarak yeniden uzandı.

Malko yakla tı, yava ça ellerini siyah, gür saçların arasından geçirerek tiehlikeli bir ey olup olmadı ına baktı.

Bir tek saç tokası bile yoktu... Tamra mırıldandı.

— Devam et, dedi, harika!

Sırtüstü yatmı bacaklarını açmı , kendini iyice bırakmı tı. Malko Tamra'yı kucakladı, eli karnından bacak aralarına kadar indi. Kadının gözleri kapalıydı, kısa aralıklarla hızlı hızlı nefes alıyordu. Bacak kasları gerilmi ti.

— Haydi, gel artık! diye inledi.

Birbirlerine kenetlendiklerinde kadının bacakları tavana dikildi ve tuhaf sesler çıkarmaya ba ladı.

Malko bu sesleri dinlerken tamamen kendindeydi, sonra randevusuna yeti mek için aceleyle kendisini kurtarmaya çalı tı. Çabucak içinde bulundu u durumun zevkini çıkardı ve her ey sessizli e gömüldü. Ama Tamra hâlâ yanında yatıyordu. Esnedi.

— Uykum geldi.

Birazdan Libyalı kalktı ve elbisesini aldı.

— Kapıyı kilitleme, dedi, sabahleyin sana günaydın demeye gelece im.

Normal bir erkek için, üphe uyandırmadan böyle bir teklifi reddetmek çok zordu. Zaten Malko u anda Tamra'nın bilmedi i pek çok eyden haberdardı. Kapı kapanır kapanmaz ı ı ı söndürdü ve yan odadaki seslere kulak kabartarak hareketsiz kaldı. Libyalı yatmı a benziyordu. Çabucak giyindi. Vakit gece yarısını geçmi ti.

Balkon kapısını açtı. Odası yüzme havuzunun solunda, otelin ilk katındaydı. Malko bacaklarını balkon demirlerinden sallandırdı ve a a ı atladı.

Biraz arandıktan sonra, Granada'sının park yerinde durdu unu gördü. E er birisi holü gözetliyorsa, bu ekilde dı arıya çıkmak çok daha emniyetli olmu tu. Farlarını yakmadan Saint George Yolu'na kadar gitti. Tavan ı ı nda haritayı incelemek için ancak çok uzakta durabildi.

Fgura, Paola'nın yakınlarında, Malta'nın do usunda on iki kilometre kadar uzakta bulunuyordu. Adresi aklına iyice yerle tirdi ve yeniden hareket etti. Yolda hemen hemen hiç kimse yoktu. Fgura yazan tabelaya rastlayana kadar on, on be defa yolunu kaybet-ti.

Sonunda 70 numaranın önünde park etti. 70 numara yanındaki di er binalar gibi bir kır eviydi.

Kapının yanında küçük bir ya lambasıyla aydınlatılmı bir pencere vardı.

Kapıyı çaldı.

Birkaç dakika sonra hafif bir gürültü duyuldu.

— Kim o?

— Dragonara'da randevula mı tık, dedi Malko.

Anahtar kilitte döndü. Kapı açıldı. Müzisyen ye il elbisesini çıkarttı, sabahlı ını giymi ti. Makyajsız en az kırk ya ında görünüyordu. Malko, onun o i renk halini görünce, bu lezbiyen olmalı diye dü ündü. Kapıyı kapatıp döndü ü vakit, sabahlı ının cebindeki kabarıklık gözüne çarptı: Silahtı. Yüzünü Malko'ya dönüp, elini uzattı.

— Adım Susan Herring, dedi. Sizinki?

— Malko. Malko Linge.

Yüzünde ifadesiz bir gülümseme belirdi.

— Yanınızdaki kadın çok güzeldi, dedi. Bütün erkekleri kışkandırdınız.

— Onu tanıyor musunuz?

— Ki isel olarak de il, ama en azından kim oldu unu biliyorum. Tamra adında bir Libyalı. Tehlikeli. Bir grubun üzerine el bombası attı ı için Yunanistan'da üç yıl hapis yatmı Eski dünya güzellik kraliçesi. Tam bir politika dü künü. Bütün a ıklarını devrimci Filistinli gruplara sokmayı ba armı . Güzelli i ve kapak kızlı ı yapması onun her yere girebilmesini sa lıyor.

— Malta'da ne i i var?

—Sizinle ilgilenmek için geldi, belki de öldürmek için.

— Ama o benden evvel geldi, diye itiraz etti. Herhalde müneccimlik de ildir.

— Yanlı , diye düzeltti gülümseyerek ngiliz. Siz geldikten bir gün sonra geldi. Roma'dan de il, Trablus'tan. Zaten sizin

gelece inizi biliyorlardı.

— Yalnız de il ama.

— Biliyorum, dedi Susan Herring. Uzun süre Beyrut'ta ya amı bir ngiliz arkada ıyla beraber. O da Filistinli delisi. Ama aptal, tehlikeli de il. Gelin.

Onu küçük bir salona götürdü ve bir barda a a zına kadar viski doldurdu. çine buz ve su koymadı. Malko merakla baktı. lginç insandı. Hayatı da sürprizlerle dolu olmalıydı.

— Mercedes'in oförü de sizinle mi çalı ıyor? diye sordu.

Susan Herring ba ını salladı.

— Gozzo mu? Hayır. Tam olarak de il. O milliyetçi bir militan. Güvenilir ve sadık bir genç. Seçim kampanyasında da iyi çalı tı. Libyalıları da canlarından bezdirdi.

— Sizin kim oldu unuzu biliyor mu?

— Hayır. Fakat dostlarımız aynı, dü manlarımız da.

Barda ına birkaç buz koymaya karar verdi,sonra da hafifçe döndürdü.

— Siz ngiltere'deki dostlarımız için mi çalı ıyorsunuz? diye sordu Malko.

Cevap vermeden, dü ünmesini do rularcasına ba ını salladı. Susan Herring MI 5 üyesiydi.

— Libyalılar Godfrey Borg'un elindeki belgeleri alabilmek için, gerek eyleme geçerek, gerekse istihbaratların yardımıyla önemli bir harekât gerçekle tirdi, dedi. Tabii askeri yardımı da unutmamak lazım. Ellerinden gelen her eyi yapmaya hazırlar.

— Bunu John Fitzpatrick ile kanıtladılar zaten, dedi Malko.

Susan Herring yüzünde kaygıdan eser yoktu. Bo alrı barda ıyla oynayarak:

— öyle zannediyorum ki, bu önceden hesaplanrı bir riskti. imdi tek istekleri, fazla yankı uyandırmadan onları ilgilendireni geri almak. u anda i in içinde hiç de az kimsenin olmadı ını biliyorlar. te bu yüzden tehlikedesiniz. Borg'u bulup konu turmak için zaman kazanmaya ihtiyaçları var.

— Gerçekten nerede oldu unu bilmiyorlar mı? John Fitzpatrick onlara söylememi mi?

ngilizin gülümsemesini görünce ne kadar safça bir soru sordu unu anladı.

— Bilmiyorlar, Bay Linge, diye cevap verdi. E er bilselerdi biz burada olmazdık. Ö genç hanım da o kadar lütuf kâr olmazdı. Bir eyler ö renebilmek için, ellerinden ne gelirse vereceklerdir. Malta küçük bir ada bile olsa, Godfrey Borg gibi insanın çevresi geni se saklanacak yer bulunur.

— Belgelerin içeri ini biliyor musunuz? diye sordu Malko. Ve nerede olduklarını tabii?

— Hayır. Bunu size Godfrey Borg söyleyecek.

Malko a kınılıktan ne yapaca ını bilemedi.

— Ne dedi inizin farkında mısınız?

Ba ını e di.

— Evet, sizinle kar ıla mayı kabul etti. Size ihtiyacı var.

— Ne yapmak için?

— Onu adadan çıkartmak için. Çıkarken me hur belgelerini de yanına alacak. Burada ölüm korkusu içinde ya ıyor. Eninde sonunda onu bulacaklarını biliyor.

Malko a kındı.

— Malta onun ülkesi, dedi. E er o bir çıkı

yolu bulamıyorsa, ben nasıl bulaca ım.

Susan Herring'in yüzüne alay eder gibi bir gülümseme yayıldı.

— nsanlar, gerçek bu olmasa da, her zaman CIA'nın güçlü oldu una inanır. Her ey bir tarafa bu sizin yararınıza, öyle de il mi? E er basit bir sözle belgeleri elde edebilirsiniz, uça a atlayıp geri dönebilirsiniz.

— E er becerebilirim, onu da çıkarmaya çalı aca ım, dedi.

Herring alaycı bir ifadeyle bo barda ını kaldırdı.

— yi anslar! imdi gidip, büyük zaferinizi bulmanız gerek. Yoksa ona ihanet etti inizi sanacak. Sizi otelden arayacaklar.Saat on birde a a ıya inin, Gozzo'nun taksisine binin. Geri kalanıyla ilgilenmeyin. Gozzo gerekirse takip edecek olanları ekmeyi bilir.

Malko üpheyle baktı.

— Biraz evvel bana Libyalılar hakkında anlattıklarınızdan sonra bu bana çok tehlikeli geliyor. Yanılıyor muyum? Kim oldu umu biliyor ve izliyorlar. Böylelikle onları Borg'a götürece im. Çok saçma bir fikir bu.

— Bunlar emir, dedi Susan Herring. Bazen emirler aptalca olabilir. Ama uymak zorundayız. Londra'nın isteklerine kar ı hiçbir ey yapamayız.

— Belki Borg'un da söylemek istedi i bir ey vardır, dedi Malko.

Kadın so ukça gülümsedi.

— Borg'un söyleyecek hiçbir eyi olamaz. Biz olmasaydık, o çoktan ölmü tü. (Esnedi.) Ben yatmaya gidiyorum.

—E er Libyalılar hakkında bir ey ö renmeye ihtiyacım olursa sizinle nasıl

ba lantı kuraca ım? diye sordu Malko.

— Çok basit, dedi Susan Herring. Pencerede bir lamba var. Lamba yanınca gelebilirsiniz.

Malko kenara dayanmı aleti gördü.

— Gerçekten trombon çalmayı seviyor musunuz?

Genç kadının gözleri ı ıldadı.

— Tabii, yoksa niye bu meslekte çalı ayım? Bir enstrüman çalınırken neler hissedilir, bilmez misiniz? Canlanır, titre ir, sizinle birlikte hareket eder. Kollarınızın arasında tuttu unuz bir erkek gibidir. yi geceler.

Paola Yolu'nda kimseler görülmüyordu. Hava buz gibiydi. Malko dolambaçlı dar yollardan, ıssız kav aklardan geçerek Sliema yoluna döndü.

Arabayı yine aynı yere park etti.

Hilton'un holünde kimseler yoktu. Malko yava ça odasının kapısını açtı. Birden içerde birinin varlı ını hissetti. Kalbi gö sünden fırlayacakmı gibi atıyordu.

V. BOLUM

Malko odanın karanlı ına birkaç saniyede alı abildi. Hareketsiz kalıp nefesini tutarak her an dı arıya fırlamaya hazır, tehlikenin ne tarafta olabilece ini tahmin etmeye çalı tı. Sonunda yata ındaki karaltıyı seçebildi. Kalp atı larının düzeldi ini hissedince, kapıyı kapatarak odaya girdi. Tamra çırılçıplak uyuyordu. Malko soyundu ve di er yata a uzandı. Bir ara dirse i lambaya çarptı ve Tamra sıçrayarak uyandı. El yordamıyla lambayı yakıp Malko'ya baktı.

— Neredeydin? diye sordu uykulu bir sesle.

— Bir eyler içmek için Ball Caddesi'ne gittim, dedi Malko.

— Pis herif! dedi pek inanmadan. Ba ka kızlara gittin, de il mi?

Yine de fazla üstünde durmadı ve ba ı yastı a dü tü. Malko da yattı ve çok geçmeden uyudu. Birkaç saat sonra sonsuz bir heyecanla uyandı. Gözlerini açtı. Gün ı ımı tı. Tamra yata ın kenarında diz çökerek üzerine e ilmi , onu hafif hafif diliyle ok uyordu.

— Seni uyandırmaya gelece imi söylemi - tim!

— Uyandırma mesle inde önünde parlak bir gelecek var, dedi Malko.

— Hazırlanmam lazım, saat onda programım var. Sen ne yapıyorsun bugün?

— Oh! Bir sürü randevum var, dedi Malko ba ından savarcasına. Ancak ak ama dönebilirim...

Gozzo ile olan randevusu da on birdeydi. Malta'daki görevi ba lıyordu,

*

**

Ya lı bir Amerikan çifti, evvelki gün Malko'yu Dragonara'ya götüren süslü püslü kiralık arabayı hayranlıkla seyrediyordu. Bir sürü taksiyle beraber siyah Mercedes de bekliyordu.

Gozzo'nun siyah arabası bir kobra hızıyla önünde belirdi. Kesin bir tavırla Malko'ya kapıyı açtı ve yüksek sesle sordu.

— Nereye gitmek istiyorsunuz, bayım?

— La Valletta'ya, dedi Malko.

Gozzo Hilton'un önünden hareket etti. Mercedes park yerinden döndü ve Saint George Caddesi'ne çıktı. Otelden iyice uzakla tıktan sonra, Gozzo ne eyle parlayan yüzünü Malko'ya döndürdü.

— Dikkatli oldunuz mu?

— Evet, dedi Malko. Nereye gidiyoruz?

— Balzan'a.

Malko Balzan'ın nerede oldu unu bilmiyordu. Arkasına baktı. Hiç kimse takip etmiyordu. Gozzo kav akta durdu ve sa a adanın güneyine döndü.

Maltalı, insanı mezarını her an açık tutması gerekti ine inandırmak istermi gibi araba kullanıyordu. Meydandan Valette'e gitmek yerine sa a, küçük bir vadiye do ru tırmanan yola döndüler. Gozzo aniden demir bir kapının önünde durdu ve klakson çaldı.

Kapı açıldı. Ardından gübre ta ıyan bir traktör gözüktü. Sürücü Mercedes'in oförüne bir göz attı, sonra bir sürü hayvan bütün yolu kaplayarak ilerledi. Gozzo arabayı yeniden hareket ettirdi. Kahkahalarla gülüyordu.

— Hiç kimse Gozzo'yu takip edemez, diye söylendi.

Mercedes kalabalı ı arkasında bıraktı. Malko üzerinde bir sürü korkunç isimler yazılı tabelaya rastladı. ngiliz evlerine benzer evlerden kurulmu köyleri geçtiler. Her yan insanın yönünü kaybetmesi için yaratılmış karma ıklıktan ba ka bir ey de ildi.

Gozzo hep aynı korkunç hızla ilerliyordu. Malko'ya sanki adanın ortasına varmış larmı gibi geldi. Deniz artık görünmez olmu tu.

Yol kenarlarındaki ta duvarlar fazlala tı, evler gözükmeye ba ladı. Balzan'a gelmiş lardı. Gozzo deli gibi dolambaçlı bir yola girdi. Kö eyi dönen bir otobüsle burun buruna geldiler.

Sonunda kilisenin önünde durdular. Ya lı birkaç kadın kaldırımında tartı ıyordu. Mercedes durunca sundurmadan genç bir adam çıkıp Gozzo ile Maltaca bir eyler konu tu.

Daha sonra yine sundurmada kaybolup, elinde telsizle dı arı çıktı. Arabaya gelip, Gozzo'ya yöneldi. Gozzo konu maları bitince Malko'ya döndü.

— Bay Borg bizi bekliyor.

Yine aynı hızla hareket etti. Girdikleri sokak o kadar dardı ki, kapı kolları duvara sürtüne sürtüne kopacak sandı. Penceresiz evlerle dolu, bir sürü daracık sokaktan geçerken Malko "Main Soka ı" yazılı bir tabela gördü. Yolda iki yayaya rastladılar.

Onları arkada bırakarak hafif meyilli, kenarlarında küçük kır evleri olan, sakin bir soka a girdiler. Gozzo tek katlı ufak bir villanın önünde durdu, a a 1 inip Malko'ya kapıyı açtı.

— te burası, dedi. Çalın kapıyı.

Kapı Malko daha çalmadan açıldı ve saygıyla kenara çekilen ya lı bir kadın görüldü. çersi buz gibiydi, le gibi de cila kokuyordu. A ır klasik mobilyaların gölgesi, dö emenin mermeriyle tezat olu turuyordu. Malko odayı ba tan ba a geçip, küçük bir büronun önünde durdu. Kırk ya larında, gözleri pırıl pırıl, ta ra noterlerine benzeyen bir adam ayakta bekliyordu. Malko'ya do ru ilerleyip elini uzattı.

— Ben Godfrey Borg'um dedi. Sizinle kar ıla tı ıma sevindim. Sanırım ortak dostlarımız var.

Bir çaydanlık ve fincanlar alçak masanın üzerine bırakılmı tı. kisi de oturdular. Bu yumu ak ve temiz eve iddetin girebilece ini rüyasında görse inanmazdı. Malko çay servisi yapan Godfrey Borg'u süzdü. Eli hafifçe titriyordu. Çayın birazını yere döktü. Özür dileyip belli belirsiz gülümsedi.

— Son haftalar baya ı zorlu geçti, dedi. Birçok kere ev de i tirmek zorunda kaldım. Kovalamaktan hiç vazgeçmiyorlar.

— Kim? diye sordu Malko.

— Libyalılar tabii, dedi Godfrey Borg gülümseyerek. John Fitzpatrick'in ba ına gelenleri biliyorsunuz. Sırf benim nerede oldu umu söyletmek için onu öldürdüler. (Çayından bir yudum aldı.)

Malko, Libyalılara artık kendisinin ni an

tahtası oldu unu dü ünerek çayını yudumladı. E er bir MI 5 ajanını i kence edip öldürebil-diyseler, Malko'nun CIA'ya olan ba lılı ının hiçbir önemi yok demektir. Kar ısındaki kaçakla konu up bazı noktaları aydınlatmak-tan ba ka yapaca ı bir ey yoktu.

— Ne olursa olsun, dedi, polisten korun-manızı isteyemiyor musunuz? Siz kendi ülkenizdesiniz.

— Polis emin de il ki. En iyi elemanları saf dı ı bırakıldı. Böyle i lere CID'e ba lı özel bir bölüm bakar. Ba ında olan adam da haftada iki gün Ebu Dofar ile yemek yer. E er kendimi polise emanet edersem, Libyalılar nerede oldu umu ö renir.

— Peki bu özel bölüm sizi korumaz mı?

— Libyalılara kar ı hayır. Bizim polisleri-miz onlarla u ra abilecek kapasitede de iller.

— Malta'yı da mı terkedemiyorsunuz?

Godfrey Borg ba ını salladı.

— Denedim. Beni havaalanında bekliyor-lardı. Neyseki, zamanında haberim oldu. Uçu sayısı çok kısıtlı. Libyalılar da her eyi kontrol ediyor. Akla gelebilecek her yerde casusları var. Beni serbest bırakmaktansa öldürmeyi tercih ederler. Dürbünlü bir tüfekte çok basit bir i bu. Kalabalıkta, bıçakla bile öldürebilirler. Gemiye gelince, Malta'da Libyalıların elinde olan kıyı koruma teknelerinden daha güçlü tek bir araç bile yoktur. E er belirli bir yerden gemiye binersem havaalanındaki tehli-ke gemi için de geçerli.

— Yine de, dedi Malko, deli de iller ya. Amaçlan siz öldürmek de il. stedikleri belgeler. Peki neden belgeleri i e yarayabilecek bir yere vermiyorsunuz? Mesela Milli-

yetçilere verebilirsiniz.

— Tabii, dedi Maltalı. stedikleri ey, belgeler. Ama beni öldürürlerse hiç kimse belgelerden yararlanamayacak.

— Niçin?

— Zürih'te bir bankadalar da ondan, dedi Godfrey Borg. Sadece benim imzamlı açılabilir bir kasada. Zürih'ten buraya gelme ihtiyatsızlığında bulunmayacaktım. Ben de o bankada çalışıyordum. Belgeleri topladıktan sonra, muhafazakâr arkadaşları devreye sokmak için Malta'ya geldim. Ama ihanet edenler oldu. Libyalılar da beni temizlemeye karar verdi.

Bazı noktalar aydınlanmı olsa da, ilerler daha da karıştı.

— Belgelerin Libya için tehlikesi ne?

— Anlayabilmek için bugünkü iç politikayı bilmek gerek, dedi Maltalı. Hâlâ demokrasiyle yönetiliyoruz. ki parti var: Milliyetçiler ve sosyalistler. Parlamentodaki sandalye sayısı 31'e 34. Yakında seçim yapılması lazım. Halbuki benim elimde seçimlerin sonucunu etkileyebilecek bu belgeler var. Bunlar Libyalılar tarafından, bugünkü hükümet üyelerine yapılan hesap aktarmalarını gösteriyor. Küçük bir ülke için çok önemli miktar söz konusu. Bütün bunlar Libya'nın ülkede sürdü ü saltanatın nedenini çok iyi açıklıyor.

— Niçin bu seçimlerin sonuçlarını beklemiyorsunuz?

Godfrey Borg acı acı gülümsedi.

— Libya'dan gelen para sayesinde kazanırlar da ondan. Onlar yalnız ülkeyi sattıklarını gösteren bu belgeler açıklanırsa kaybedebilirler.

— Ama niçin onları hemen Milliyetçi Parti'ye vermediniz de Zürih'te sakladınız? diye sordu Malko.

Maltaî bakı larını kaçırmadı.

— Bu i ten para kazanmak istedi im için tabii, dedi basitçe. Ben hiçbir partiye ba lı de ilim. Sonradan elimdekilerin dinamitten farkları olmadı ını, hayatımı tehlikeye attı ımı anladım. Ama i i ten geçmi ti. Çok korktum ve i te imdi ne durumda oldu umu görüyorsunuz.

— u anda ne istiyorsunuz?

Godfrey Borg daha sakın bir sesle sze ba lamadan, bir süre tumbul parmaklarıyla oynadı.

— Beni Malta'dan çıkarmanızı istiyorum. rgtnzn gücünü biliyorum. Bir de Londra'ya yerle ebilmem için yeteri kadar paraya ihtiyacım var.

— Ne kadar? Fiyat hakkında fikriniz var mı?

Godfrey Borg gözlerini ayına dikti.

— 100.000 sterlin yeterli diye d nm - tüm, dedi hafifçe gülümsüyerek.

— aresiz bir dert de il, dedi Malko.

Borg sinirle saatine baktı.

— imdilik sizden ayrılmak zorundayım, dedi, aynı yerde uzun süre kalmayı sevmem. Siz de isterseniz iki güne kadar haberle iriz.

Birdenbire ko u an ayak sesleri duyuldu ve iki tane am yarması gibi adam, anla ılmaz bir eyler söyleyerek büroya daldı.

Godfrey Borg oldu u yerde kaldı, ba mını tavana do ru kaldırdı. Malko önce aspiratör sesi gibi bir ses duydu. Ev sahibinin rengi iyice atmı tı. Yerinden kalkarak:

— Hemen gitmeliyim, dedi. Bu bir helikopter. Beni bulmaya çalı ıyorlar.

Malko'nun elini bile sıkmadan iki goriliyle birlikte evin arkasına do ru ko tu. Fincanlar daki çayın hâlâ dumanı tütüyordu. Malko aceleyle ön kapıya do ru ilerledi. Evden çıkar çıkmaz helikopteri gördü. Gozzo Mercedes'ten çıkmı , parma ıyla i aret ediyordu.

— Libyalılar, diye ba ırdı.

Malko Mercedes'e henüz dalmı tı ki, gece mavisi Austin Princess'in hızla geçti ini gördü. Arkada Goddfrey Borg'un sinmi siluetini far ketti. Mercedes de arkasından hareket etti. Malko Gozzo'nun e ildi ini ve yerden ucu sivri bir kasap çengelini aldı ını gördü. Birden korkunç bir fren sesi duyuldu. Princess soka ın ba ında bir Land Rover ile çarpı mı tı.

çi kürklü bir ceketin içinde kaybolmu bir adam arabadan indi.

Malko'nun aklından geçen kötü dü ünceler gerçekle mi ti.

Princess o kadar sıkı fren yapmı tı ki, yolun kenarına kadar kaydı. oför direksiyonu çevirip, savrulmayı önlemeye çalı tı. Gozzo yine küfrederek kasap çengelini kaptı.

Princess arkasını bir duvara vurarak tekrar öne do ru fırladı ve dar bir yola saptı. çi kürklü ceket giymi adam da soka a do ru ko tu. Pe inden de Land Rover fırladı. Arap cambazlıkla arabaya atlamayı ba ardı. Gozzo da olanca gücüyle gaza bastı ve Mercedes ile turuna ba ladı. Helikopter hâlâ tepelerindeydi.

Mercedes tam Land Rover ve Princess'in daldı ı soka a sapacakken, dördüncü bir araba, ye il bir Golf önlerini kapattı. Malko

ön kısımda mavi üniformalı ıkı polis oldu unu far ketti. Gozzo yeniden döndü ve polislerden biriyle aynı zamanda, elinde kasap çengeliyle dı arı fırladı. Polis eliyle silahı göstererek ciddi bir sesle sordu:

— Bu ne?

— Çekip gidin! diye ba ırdı Gozzo.

Malko arabadan indi. Yolun öbür tarafında duydu u fren sesine dönüp baktı. Land Rover kaldırıma çıkarak, Princess'i kısıtırmak üzereydi. Korkunç bir çı lıkla, Gozzo iki araca do ru ko maya ba ladı. Malko ona ayakba ı oluyordu sadece. Olay ciddile meye ba la mı tı. Polisler onlara engel olmaya bile çalı madı. Princess geri çekilmeye u ra ırken Land Rover'dan bir sürü adam çıkmaya ba ladı. çlerinden biri Princess'in kapısını zorladı, ama kapı açılmadı. Polisler olan biteni düzeltmek yerine, sanki hiçbir ey görmek istemiyorlarmı gibi arabalarına binip gözden kayboldular.

Gozzo ile Malko arasındaki mesafe açılmı tı. Malko Libyalılardan birinin silahını çıkarttı ını ve dipçiyle Princess'in kapı camını kırdı ını gördü. Sonra elini içeri daldırıp kapıyı açtı.

Godfrey Borg'un gorillerinden biri dı arı çıkıp kısa bir süre iki Libyalıyla bo u tu, sonuçta yere serildi. Ötekiler de Godfrey Borg'u bacaklarından dı arıya çekmekle me - guldüler.

Maltalı kudurmu gibi debelendi. Gozzo artık birkaç metre uzaktaydı. Borg'un gorilini yere sermi adamlardan biri, yeni gelenlere yöneltti i silahını kolunun üzerine yerle tirdi ve ni an aldı.

Malko silah namlusunu gördü. Az sonra sa ır edici bir seri ses duyuldu. Gozzo elinde kasap çengeliyle durakladı. Kur unlar tam önünde, asfaltta sekmi ti. Libyalı her an teti e basmaya hazır bir vaziyette silahını do rul-tarak bacakları açık bekledi. Ne Malko'nun ne de Gozzo'nun silahı vardı. lerlemek intihar olurdu. Gozzo da bunu anladı. Küçük, sessiz soka ın ortasında kalakaldı. Princess'in etrafındaki bo u ma devam ediyordu. Godfrey Borg bütün kuvvetiyle kapıya asılmı tı.

Libyalılardan biri koluna kuvvetle vurunca eli kapıdan kurtuldu. Sonuç olarak hiçbirinin silahı yoktu. Kavga e it artlar altında yapılmamı tı. Üç adam Godfrey Borg'u Princess'ten iyice ayırınca, adam bo uk bir çı lık attı. Malko'yu ve Gozzo'yu göz altında tutan adam, adım adım geri çekilmeye ba ladı.

Maltalı Land Rover'ın içinde kayboldu. Libyalılar çabucak arabaya dolu tu. Otomatik silahı olan Malko'yu ve Gozzo'yu tehdit ederek direksiyona geçti. Silaha ra men, araba hareket edince Maltalı ko maya ba ladı.

Kasap çengeli Land Rover'ın kaput bezini ba tan ba a yırttı. Araç ilerledi, daha geni bir yola döndü. Gozzo hâlâ silahına sarılmı , arabanın arkasından ko uyordu Kö eyi dönünce dengesini kaybederek yere yuvarlandı. Kalktı ında ise Land Rover çoktan kaybolmu tu.

Malko yerde gördü ü parlak bir eyi e ilip aldı: Godfrey Borg'un gözlükleriydi. Princess' in motoru hâlâ çalı ıyordu. kinci koruyucu ortaya çıkıp arkada ının kalkmasına yardım etti. Gozzo elinde kasap çengeliyle oldu u yerde sallanıyordu. Libyalılar çok uzaktaydı

artık. Malko midesinde bir eylerin kazındı ını hissetti. Borg'un tuza a dü mesinin nedeni mutlaka kendisiydi. Libyalıların randevudan haberleri olmu tu. Ama nasıl?

— Onu öldürecekler, diye söylendi Gozzö.

— Sanmıyorum, dedi Malko. Öyle olsaydı bunu hemen yaparlardı.

Tek laf etmeden Gozzo Mercedes'e do ru ilerledi. Malta'daki görevinde daha ba langıçta ba arısızlı a u ramı tı. Libyalılara randevusundan bahsedebilecek bir tek ki i geliyordu aklına: Susan Herring. Ama onun da MI 5 için, dolayısıyla da CIA için çalı tı ı kabul ediliyordu. Gerçekte kimin için çalı ıyordu? Bu dı ba lantı yüzünden Godfrey Borg'un ba ına gelen ikinci olaydı. Her ikisinde de i in içinde MI 5 vardı...

Malko son derece tehlikede oldu unu dü ündü.

VI. BÖLÜM

Gozzo on dakika boyunca Malko'ya hiç dönmeden arabayı deli gibi sürdü.

— Nereye gitmek istiyorsunuz?

Sesi oldukça so uk, hatta dü mancaydı. Sanki adamın kaçırılmasından Malko sorumluydu.

— Beni Floriana'ya, Amerikan Büyükelçili i'ne bırakın, dedi Malko.

CIA'nın bölge efine olan biteni haber vermek lazımdı. Çevrelerinde tek bir bitki bile görülmüyordu. Hava de i iyordu, gökyüzü kararmaya ba lamı tı. Malko sessizli i bozmak isteyerek bir soru sordu.

— Helikopter kullanabileceklerini tahmin etmediniz mi?

Gozzo ba ını salladı.

— Hayır, nereye gidece imizi biliyorlardı, yoksa helikopteri daha önce far kederdim.

Gozzo'nun içini üphe kaplamı tı. Ama Malko randevu yerinin nerede oldu unu bilmiyordu ki. E er bir ihanet varsa, bu ba ka yerde aranmalıydı. Ona soru sormak için yolun biraz daha düzgünle mesini bekledi.

— Kim haber vermi olabilir?

— Bizim aramızda hain yoktur.

Malko, Gozzo'nun arkasında büyük bir örgüt oldu undan üpheleniyordu. Gozzo ba kasının hesabına çalı an birisiydi sadece.

Malko sert tabiata, küçük evlere ve tarlalara bakarak konu madan oturdu. Libya-lılar Godfrey Borg üzerindeki çalı malarına ba lamı olmalıydı. imdi her ey adamın dayanma gücüne ba lıydı.

Mercedes Amerikan Büyükelçili i'nin bulundu u Saint Anne Caddesi'ne dönen virajı almak için yava ladı ve elçili in önünde durdu.

— te, burası.

Malko daha kapıyı tam olarak kapatmaya fırsat bulamadan, araba hareket etti. Kar ıdaki binanın ön cephesine, Mintoff'un kocaman bir portresi asılmı tı. Malko asansöre bindi. Üçüncü katta duvara ili tirilmi bir kâ ıt dikkatini çekti: Libya Malta Dayanı ma Birli i, sa da.

Sonuç olarak her yere el atmı lardı...

Demir parmaklıklı kapı açıldı ve görevli bir küçük holde oturacak bir yer gösterdi. Burt Holiday gömle inin kollarını sıvayarak içeriye girdi ve Malko'yu odasına götürdü.

— Bu yiyecekler sonunda beni öldürecek, diye iç geçirdi. Sanki yemek yerine tu la yutmu gibiyim. Borg'u görebildiniz mi?

— Kısaca, dedi Malko, onunla kar ıla mak isteyen yalnız ben de ilmi im.

Olayları özetleyerek, CIA bölge efine bir bir anlattı. Adamın mide a rısı daha da artmı gibiydi. Gözlüklerini çıkartıp temizlemeye ba ladı.

— Aman Tanrım, dedi alçak sesle, onu parça parça ederler...

— Yine de, dedi Malko, Libya'da de il, Malta'dayız. Libyalılar da kendi topraklarında . de iller. Burada da bir hükümet ve polis var.

— Tabii, diye do ruladı Holiday. Ama

Maltalılar onlara haddinden fazla ayrıcalık verdi. Kendi ülkelerinde oldu u kadar imkânları var. Borg'u Teknik Okul'a, radyo istasyonlarına veya Kültür Merkezi'ne götürmüş olabilirler. Malta polisi oralara adımını bile atmaz. Al Jamarya Times'ı çıkarttıkları büroya bile götürmüş olabilirler. Helikopterleri de var zaten.

— Peki bizim neyimiz var?

Burt Holiday ba ve i aretparma ıyla bir sıfır yaptı.

— Zekâmız ve birkaç tane de pek emin olmayan MI 5 ajanından ba ka hiçbir eyimiz yok. Gerçi Maltalılar Libyalıları yıldırıyor, ama kendilerini satanlar hiç de az de il. Eski alı kanlık. Malta övalyelerinin devri çoktan kapandı. 180 senelik ngiliz hâkimiyeti ve talyan kanı, onların ticarete yatkın olmalarını sa ladı...

— Bu artlar altında, bana da uça a binip gitmekten ba ka çare kalmıyor, dedi Malko. Kendimi tek ba ıma bir mücadeleye atamam.

— Bekleyin. Daha her ey kaybedilmedi. Borg'a Libya'nın aya ını buradan kesmek isteyen milliyetçiler yardım ediyordu. u MI 5 hesabına çalı ır gibi görünen Susan Herring'i tanımıyorum. Ama o bir eyler bilebilir.

— Pekâlâ. Trombon ustamızı görmeye gidiyorum, diye iç geçirdi Malko. Yine de onun bu hikâyedeki rolünün pek açık olmadığı ını söyleyeyim.

— ngilizlerin, ne yapaca ı hiçbir zaman belli olmaz, dedi. O kadar kaçıkırlar ki... Dikkat edin. Bu Gozzo ile hiç mi ba lantı kurma imkânımız yok?

— Hiç, dedi Malko. Üstelik benden

üpheleniyor. Gülümseyerek devam etti:

— Malta îstihbaratı'yla da i birli i yapılamıyor mu?

— Libyalılar oraya da sızma , dedi Burt Holiday.

Neyi tutsa elinde kalıyordu. Malko, umudu daha fazla kırılmadan kalktı.

— Nerede bir taksi bulabilirim? diye sordu. Arabamı Hilton'da bıraktım.

— Sizi oförümle taksi dura ına göndereyim, diye teklif etti Burt Holiday. ngiltere'deki dostları haberdar etmem gerek. Bir an evvel bir rapor hazırlayın lütfen.

*

**

Malko kötü i aretler yüzünden az kalsın Fgura'ya giden yolu bulamıyordu. Saint George'dan sonra i aretsiz yol a ızlarında, karmakarışık kav aklarda, birbirine benzeyen küçücük sokaklarda yolunu a ıra a ıra 25 kilometreyi bir saatte alabildi. Maltalılar adalarının her yerini ezbere bildiklerinden i aret koymayı lüzumsuz görmü lerd herhalde. Pintice da ıtılmış kav akları gösteren mikroskobik tabelaları çözebilmek için dürbün kullanmak arttı. Malko küçücük, birbirine yapı mı kulübelerin sıralandı ı Paola Yolu'nda yava ladı ve 70 numaranın önünde durdu. Bir ey dikkatini çekti. Daha karanlık çökmedi i halde Susan Herring'in lambası yanıyordu. Aynı parola gece oldu u gibi gündüz de geçerli mi diye hiç dü ünmemi ti.

Granada'nın motorunu stop ettirdi.

Kaldırımı yoldan ayıran merdivenleri çıktı. 70 numaranın zilini çalıp beklemeye ba ladı.

Kapı açılmadı.

Parma ını zilin üzerinden kaldırmadan tekrar çaldı. Yine ses gelmeyince, bu sefer yüzü üyle cama vurdu. Kula ını bir ses duyabilmek amacıyla kapıya dayadı. Zaten ev o kadar ufaktı ki, Susan Herring'in duymamasına imkân yoktu. Elini kapının tokma ına koydu ve kapı a irtıcı bir ekilde açıldı. Malko üphelenerek hemen içeriye daldı. Kapının açık hali, ilk görü melerinde Susan Herring'in aldı ı emniyet tedbirleriyle hiç uyu muyordu.

Küçük hol sokaktan gelen ı ıkla aydınlanmı tı, içersi cila kokuyordu. Nerede bulundu unu anlamak istercesine seslendi.

—Susan!

Ümitsizce bir kez daha seslendi.

Susan Herring uykusu derin olabilecek bir kadın de ildi. çeriye girerken rastladı ı kolaylık onu endi elendirmiş ti. El yordamıyla elektrik dü mesini buldu. Önündeki oda aydınlandı. Küçük salon da bombo tu. Birden burnuna alı ık oldu u bir koku geldi. Alı ık oldu u yavan ve mide bulandırıcı i renk bir koku. Yüre i a zına geldi. Dipteki odaya ko tu ve ı ı yaktı.

Burası Susan Herring'in odasıydı. Evin arkasına açılan panjurlar kapalıydı. Kö ede üzerinde güzellik malzemeleriyle bir tuvalet masası, yerde bo içki i eleri ve trombonun kılıfı vardı. Üzerinde gri kurt postu olan yatak odanın üçte ikisini kaplıyordu. Susan Herring yüzükoyun uzanmı yatıyordu. Çırılçıplak, bacakları ve kolları açık, mavi gözleri balık gözü gibi sabitti.

Tam bir ölü görüntüsü.

Fakat Malko'yu asıl tiksindiren, meçhul bir

elin tepesine ngilizin külotunu ili tirdi i, bayrak dire i gibi dikilmi bakır boru oldu. Trombonun bir bölümü anüse o kadar derin sokulmu tu ki, a a ı yukarı 30 derecelik bir e imle devrilmeden havada durabiliyordu.

Biraz daha yakla ınca, karın derisinin garip bir ekilde gerilmi oldu unu farketti. ngilizi öldürenler, trombondon bisiklet pompası gibi yararlanıp onu kendi müzik aletiyle i irerek e lenmi ler di. Mide bulantısına hakim olarak yata ın kenarına diz çöktü. Bir bıçak Susan Herring'in bo azına g m lm ,  ar af da kandan kıpkırmızı olmu tu.  nce i kence etmi , sonra domuz gibi i irerek  ld rm  ler-di. fadesiz mavi gözleri hâlâ açıktı. Ellerini arkaya ba ladıkları piyano teli, i bileklerinde kayboluyordu.

Malko onu kımıldatmaya çalı tı, ama ceset kanla  ar afa yapı mı tı.

Kollarında, omuzlarında, g  s nde kahverengi yuvarlak lekeler vardı. Yata ın kenarına bir puro izmariti bırakılmı tı. Sorgulama hiç eksiksiz yapılmı tı. Malko kusacak hale gelince do ruldu. Tam bir deliler ordusuyla, Libya'nın politik menfaatlerini koruyabilmek için elinden gelen her türlü zalimli i yapan bir örgütle kar ı kar ıyaydı. Susan Herring'e yaptıkları bunu açıkça gösteriyordu. Odadan çıkmak üzereyken parkedeki kırmızı bir ey dikkatini çekti.  nce bunun da kan lekesi oldu unu sandı. Ama aya ıyla d rt kleyince kımıldadı. E ilip eline aldı. Bu yakla ık bir santimetre boyunda, dikkatle oje sürülmü bir tırnak parçasıydı. Birden Malko'nun midesi sıkı tı, aklına Tamra gelmi ti... Tırnak parçasını mendilinin içine koyup ı ı ı söndür-

dü ve dı arı çıktı. Lamba hâlâ alay eder gibi yanıyordu. Malko direksiyona geçti. Godfrey Borg' u bir an evvel Susan Herring'in sonuna u ramadan bulması gerekti ine karar verdi. Libyalının o çekici vücudunu dü ününce bütün benli ini korkunç bir öfke kapladı. MI 5 ajanının katledilmesi i inde onun da parma ı vardı. Ama aynı zamanda Libyalılarla arasındaki tek ba lantı da oydu. Yalnız kendisinin onlara verecek hiçbir eyi yoktu. Döndü ve tekrar Saint George yönüne saptı.

*

**

Ara kapıya hafifçe iki defa vuruldu. Malko onu bekledi i halde, midesinin büzüldü ünü hissetti. Fguro'daki korku içine i lemi ti. Kapıyı açmaya gitti. Tamra oldukça gösteri li kırmızı Duanlı ipek bir gömlek giymi ti. Altında beyaz bir etek ve siyah bantlı ayakkabıları vardı.

— yi ak amlar, dedi arkı söyler gibi.

Malko'ya do ru yöneldi. pe in altından gö üslerinin teması son derece heyecan vericiydi. Yata ın kenarına oturunca ete i kalçalarına, kadar açıldı.

— Günün iyi geçti mi? diye sordu. Yemek için seni bekliyordum LaValletta'yagidebiliriz.

— Neden olmasın dedi Malko, harika görünüyorsun...

Çok do al bir hareketle sa elini aldı ve hafifçe öptü. Uzun bir süre pozisyonunu de i tirmeyerek, tırnaklarının aynı boyda olup olmadı ını kontrol etti.

On parma a da dikkatle baktıktan sonra gö sünü saran mengene gev er gibi oldu.

— Yeme e gidelim, dedi.

Birdenbire acıkmı tı.

Eli bluzun altında gö üslerinden birine dokundu. Tamra aya a kalktı. Kapaıya yönelece ine incecik gövdesi, yuvarlak kalçaları ve gömle in altında titre en iri gö üsleriyle bütün çekicili ini kullanarak yata ın kenarında ayakta durdu. Malko'nun açlı ı geçmi ti. Tamra'nın, Susan Herring'in katledilmesine karı madı ına çok sevinmi ti. Aynadan birbirine geçmi vücutlarını gördü. Malko yava yava içinde kabaran arzusunun arttı ını hissetti. Libyalının nefes alı ları hızlanmı , kolunu boynuna dolamı tı.

Ellerini yırtmaca götürüp parmaklarını içeri kaydırđı. Tamra da canlanmaya ba lamı tı.

A zını Malko'nun kula ına yakla tırıp hafifçe kulak memesini di ledi.

— Gel, dedi ve banyoya do ru ilerledi.

Malko onu banyoda aynanın kar ısında duvara yaslanmı bir ekilde bekler buldu.

— Burada seni görebilirim, dedi.

Demekki geçen gün yata ın kar ısındaki ayna tesadüfen orada durmuyordu. Malko ona do ru yakla tı. Pek pratik bir pozisyon de ildi, ama Tamra ho lanmı a benziyordu. Malko elinden geldi i kadar zevk anlarını uzatmaya çalı tı. Tamra birden garip bir çı lık attı ve sıkıca sarıldı. Malko tırnaklarının gömle inden derisine battı ını hissetti.

— Bekle, diye mırıldandı Tamra, beni daha iyi becermeni istiyorum.

Birlikte odaya gittiler. Malko buru mu ete ini bile çıkartmadan Tamra'yı yata a itti, zevkle birle tiler. Bulundukları durumun tadını çıkartarak yarım saate yakın sevi tiler.



Tamra'nın ba ı bir sa a bir sola dönüyordu. Sonunda bo uk bir ses çıkardı ve gücü tükenmi bir ekilde hareketsiz kaldı. Malko kalkıp banyoya gitti. İçeri girecekken e ikte durakladı. Yerde kırmızı bir ey görmü tü. E ildi, eline aldı. Bir tırnak parçasıydı. Önce Susan Herring'te buldu unu, yere dü ürdü ünü sandı.

Sonra banyoya gelirken tırna ı cebine koydu u ceketini giymemi oldu unu hatırladı. Donmu bir vaziyette tırna ı cebine attı ve odaya geri döndü. Tamra, bacakları hâlâ açık, gözleri kapalı, sa eli bo lu a sarkmı pozisyonunu de i tirmemi ti.

Malko oldu u yerde kaldı.

Libyalının sa elinin orta tırna ı ötekilerden daha kısaydı, neredeyse dibinden kesilmi ti. Banyoda buldu u kırık tırna ını örtmek için yerle tirilmi takma bir tırnaktı.

— Ne var?

Gözleri yarı kapalı onu inceliyordu.

Malko Gülümsemeyi ba ardı.

— Hiç, dedi, sana bakıyordum, çok güzelsin. Ama tırnaklarından birini kırmı sın.

Tamra yabani yabani güldü, eline baktı, sonra gerindi.

— Oh! do ru, dedi, biraz evvel oldu. Beni çok heyecanlandırdın. Takma tırnak taVayım, sonra yeme e gideriz.

Ara kapıdan geçer geçmez, Malko ceketini kapıp banyoya daldı. ki tırnak parçasını yan yana koydu ve kusacak gibi oldu.

kisi de hemen hemen aynıydı. Tamra da Susan Herring'in cellatlarından biriydi.

*

**

Yemek bitmi ti. Valette'e gitmek için vakit çok geç oldu undan Hilton'un yemek salonuyla yetinmek zorunda kalmı lardı.

Hesabı ödedikten sonra, Malko kendi kendine ondan hâlâ ne istedi ini sordu. Borg'u da ellerine geçirdiklerine göre CIA'nın tepkisinden çekinmedikçe Libyalıların artık ikâyet edecekleri hiçbir ey kalmıyordu.

Di er mü terilerin kıskanç bakı ları altında hole döndüler. Malko yorgunluktan bitkinle - mi ti, dü ünmek için yalnız kalmak istiyordu. Bu çingiraklı yılanla tekrar birle mek fikri midesini bulandınyordu. Asansörde boynuna sarılarak:

—Yorulдум, uykum da geldi, dedi. Malko.

—Zararı yok, dedi Tamra arkı söyler gibi.

Masum bir öpücükle birbirlerinden ayrıldılar ve Malko sonunda kendini yata ında bulabildi. O kadar yorulmu tu ki, üstündekileri bile çıkartmadan uyuyakaldı. Gözlerini açtı ında çoktan sabah olmu tu. Aradaki kapı açık, Tamra'mn odası da bo tu. Godfrey Borg'un kaybolmasının üzerinden yirmi dört saat geçmi ti. Tuvalet'e gidip a a ıya indi. Holden bir gazete aldı.

Üçüncü sayfayı boydan boya bir man et kaplamı tı: Fgura'da bir sapı ın cinayeti.

Hemen haberi okudu. Susan Herring cinayeti hırsızlık için eve giren kötü niyetli birkaç adamın üzerine yıkılmı tı. Hiç kimse bir ey görmemi ti. Godfrey Borg'un kaybolu una ve aynı olayla ilgili karga alı a gelince, bu konuda tek bir kelime bile yoktu. Malko gazetesini aldı ve holü geçti. Bu sırada genç bir kadın yerinden kalkarak ona do ru ilerledi.

Oldukça esmer, birçok Maltalı gibi yüksek topuklu çizme giymi , siyah kısa saçlı ve beyaz yün kazaklıydı.

— Bay Linge, dedi kötü bir ngilizceyle. Sizin için bir mesaj var.

— Siz kimsiniz? diye sordu Malko.

— Âdım Helena, Gozzo'nun arkada ıyım. Sizi görmek istiyor. Dı arda.

Malko kahvaltısını bırakıp Helena'yı takip etti. Hilton'un önünde siyah Mercedes'ten eser yoktu. Helena küçük soka ın ba ını gösterdi:

— Bizi orada bekliyor. Gelin.

Kö eye kadar yürüdüler ve sonunda Malko Gozzo'nun taksisini görebildi. Direksiyonu ba ka bir bıyıklı adama bırakmı , kendisi arkaya geçmi ti. Helena Malko'ya kapıyı açtı. Ondan sonra her ey birkaç saniye içinde olup bitti. Helena birden kapıyı kapattı ve ıssız sokakta kayboldu. Çivi gibi so uk ve sivri bir ey Malko'nun bo azına, tam damarına battı.

— te geldin, pis herif, dedi Gozzo bo uk bir sesle. Ba ırır san seni bo azlarım.

Bir elinde kasap çengelini tutuyordu. Malko sivri çenesini, siyah parmaklarını, deli gibi bakan gözlerini farkettiler. İmdi tartı ma nın sırası de ildi. Mercedes sarsıntıyla hareket etti, tuza a dü mü tü. Araba adanın a a ı-larına inerek sola saptı.

— Pis herif, diye tekrar etti. Hainlere ne yapılırmı göreceksin.

VII. BÖLÜM

Mercedes adanın merkezine do ru yıldırım hızıyla ilerliyordu.

— Beni nereye götürüyorsunuz? diye sordu Gozzo'ya.

Maltalı cevap vermeye bile tenezzül etmedi. Küçük bir köyü geçtikten sonra araba sola, batıya döndü. Bir anda yol ikiye ayrıldı ve arkadaki ev toplulu undan tamamen koptular. Malko'nun gözüne bir sürü haç ve mezar çarptı. Yolun orta yerinde bir mezarlık! Sonra iki ayrı yol yeniden birle ti. Kısa bir süre sonra Mercedes yava ladı ve büyük, kapalı, tahta bir kapının önünde klakson çaldı. Kapı açıldı. Mercedes içeriye dalıp parkı ikiye bölen a açlıklı yolu tırmandı. Araba yarısı ta la örülmü , yarısı dayanıklı bir ato görünümünde, önünde gösteri li bir merdivenin uzandı ı ilginç bir evin önünde durdu.

Gozzo çengelin ucunu Malko'nun bo azına do ru tuttu.

— n a a ı!

Malko bir kez daha tekrar ettirmedi. Merdivenlere do ru itilince, kendini büyük konsollarla çevrili antrede buldu. Malko'nun girdi i salona bir kapı açılıyordu. Gozzo kapının yanında, hep aynı dü manca ifadeyle sessizce bekledi.

Holde aceleci ayak sesleri duyuldu ve kapı

açıldı. E ikte Malko'nun nefesini kesen bir görüntü belirdi.

Bu otuz ya larında, yandan ayrılmı siyah kısa saçlı, kulaklarında inci küpeleri ve düzgün hatlarıyla göze çarpan bir kadındı. Kirpikleri, altına siyah kalem çekilmi gözleri, yüzüne daha sert bir ifade veriyordu. Siyah, yakası oldukça açık bir gömlek ve gri bir tayyör giymi ti. Elinde de siyah eldivenler vardı. Yürüyü ü o kadar hızlıydı ki, yırtmaçlı ete i her adımında düzgün bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Malko'ya bir metre mesafede durup, oldukça erkeksi bir tavırla elini uzattı.

— Merhaba, dedi. Ben Anna Maria Ximenes'im.

Malko'nun kemiklerini kıracakmı çasına elini sıktı. Malko bir güre çiyile el sıkı mı gibi hissetti kendini.

— Adım Malko Linge, diye cevap verdi. Siz...

Sözünü kesti...

— Sizi buraya getirten benim, dedi kuru bir sesle. Düne kadar Godfrey Borg korumam altındaydı.

— Anlıyorum, dedi Malko.

— Beni izleyin, sizinle konu acaklarım var.

Malko kadının arkasından büroya girdi.

Kadın deri koltuklara aldırmadan duvara yaslanıp kollarını kavu turdu ve Gozzo'ya bir eyler emretti.

— Evet, deyip adam yava ça kapıyı kapatarak dı arı çıktı.

Malko da nezaketen ayakta bekledi.

Bir süre suskunluk devam etti, sonra Anna-Maria zar zor kontrol etmeyi ba ardı ı bir ses tonuyla konu tu.

— Godfrey Borg ölüm tehlikesi içinde. Tabii daha ölmediyse.

— Biliyorum, dedi Malko, kaçırıldı ında oradaydım.

— Siz bundan çok daha fazla ey yaptınız, dedi sert bir sesle. Her ey sizin ve Amerikalı arkadaşlarınızın yüzünden oldu. Amerikalılar domuzdan ba ka bir ey de il. te, bir defa daha ihanet ettiniz.

— Hiç kimse ihanet etmedi, dedi Malko.

Genç kadının elmacık kemikleri kıpkırmızı kesildi.

— Libyalılar Balzan'a nasıl geldiler? diye sordu. Görünü e göre randevunun nerede olacağını önceden biliyorlardı.

— Bilemem, dedi Malko. Ama benim bile nerede bululacığından haberim yoktu. Susan Herring bunu biliyordu. Zaten ona da i kence yapıp, öldürmüşler.

— Susan Herring kim? diye sordu Anna Maria Ximenes.

Bu sefer a ırma sırası Malko'ya gelmişti.

— 'Sizinle kar ıla mam için aracılık eden ki i, dedi. İngiliz stihbaratı için çalışan bir kadın. Onu tanımıyor musunuz?

— Hayır.

— Ya Bay Fenek'i?

— Onu tanıyorum. Ama o bu i in içinde de il ki.

— Benim Susan Herring ile irtibata geçmemi sa layan o. Siz hiç gazete okumaz mısınız? Susan Herring'in korkunç bir eilde öldürüldü ünü bilmiyor musunuz?

— Hayır, dedi Anna Maria Ximenes dik kafalılıkla. İngilizler Godfrey Borg'u adadan ilk kez çıkartmaya çalışan tıklarında Libyalıların

haberi olmu tu. Tıpkı dünkü gibi. Onlara haber veren sizdiniz.

— Siz delisiniz, dedi bezmi bir ekilde. Aslında bu sizin suçunuzdu. Beni Borg ile o ekilde kar ıla tırmak büyük ihtiyatsızlıktı. Arkada ınız Gozzo, benim onlar tarafından kontrol altında tutuldu umu biliyordu.

— Demek ben deliyim ha! diye fısıldadı Anna Maria Ximenes.

Dudakları bembeyaz olmu tu. Dönüp, masanın üzerinden bir ey aldı. ncecik deri bir kırbaçtı bu.

Tek kelime etmeden, kolunu kaldırarak bir adım öne çıktı. Malko'nun kaçmak için fırsatı olmadı. Kamçı sol yana ında sakladı.

— Yalancı!

Malko kendisini öfkeden kuduracakmı gibi hissetti. İlk defa bir kadın ona bu ekilde davranıyordu. Nefesi kesilmi , yüzü sinirden bembeyaz olmu tu. Ye ile dönü mü gözleriyle Anna Maria Ximenes'e baktı. Kesik kesik nefes alıyordu, kolu yana dü mü , fakat kamçısını elinden bırakmamı tı. Malko yerinden kalkıp, kadına bir tokat atmamak için kendini zor tuttu.

— Haydi, dedi genç kadın, vurun bana!

Dü manı zannetti i bir adama bu ekilde saldırmaması için, delilik derecesinde bilinçsiz olması gerekirdi. Malko böyle dü ünerek kendi kendini sakinle tirmeye çalı tı. Fakat kadın yine çenesini a'cınca, çı rından çıktı.

— Gozzo'nun çengelinden korktunuz, diye haykırdı horgörürcesine... Sizin gibi insanlara ödlekten ba ka bir laf yakı maz.

Susmasının çok daha do ru olabilece ini çok geç anladı. Malko'nun yüz ifadesi

korkunçtu. Bu sefer o bir adım öne ilerledi. Ani bir hareketle Anna Maria'nın bile ini yakaladı, iyice sıkarak kırbacı bırakmasını sa ladı. Çabucak kırbacı kaptı, sonra geriledi.

— Size uzun zamandan beri ihtiyacınız olan bir ey verece im, dedi so ukça.

— Neymi o?

— yi bir kötek!

Anna Maria'yı omuzundan kavradı. Kadın öfkeden bembeyaz kesilmi , debeleniyor ve kurtulmaya çalı ıyordu. Ama Malko onu döndürüp tezgâha dayadı.

Bütün gücüyle kırbacı kalçalarına indirdi.

E er gözleriyle öldürme kabiliyeti olsaydı, Malko çoktan hayatını kaybetmi olurdu. Yüzü kıpkırmızı, yumrukları sıkılı bir ekilde Malko'yu süzdü, sonra tıslar gibi:

— Kafanızı kırmak için erkek olmayı isterdim, dedi.

Malko'nun yüzü hâlâ bıçakla yarılmi gibi yanıyordu. Biraz sakınle mi ti. Kırbacı attı. Sonra so uk bir sesle:

— Bir daha sakın böyle bir harekete kalkı mayın, dedi. Beni en son binicilik derslerini reddetti im için annem kırbaçlamı tı. Çok uzun zaman geçti...

Anna Maria Ximenes biraz daha kızarak gözlerini yere indirdi.

— Pis herifin birisiniz, dedi. Amerikalılarla çalı an herkes salak. Hepsi Libyalılarla suç orta ı.

— Birbirimize küfretmeyi keselim, dedi Malko Beni niçin buraya getirttiniz? Yalnızca kırbaçlamak için de il herhalde.

Anna Maria tezgâha dayanmı tı. Ama Malko'nun bakı larını açılan ete inden görü-

nen bacaklarına dikti ini görünce, oradan kalktı. Gidip masasının arkasına sı ındı.

— Amerikalılar Godfrey Borg'u serbest bıraktırıncaya kadar benim tutsa ımsınız, dedi bo uk bir sesle. Siz ihanet etmemi bile olsanız, kötülük sizin tarafınızdan geldi.

— Do ru yoldan sapıyorsunuz, dedi kabaca. Susan Herring'e sapıkça i kence yapıldı. Siz de aynı hareketlere maruz kalsaydınız, konu urdunuz. Amerikalıların bu i le hiçbir ilgisi yok. Aksine, burada Libya'nın Malta üzerindeki etkisini sınırlamak için bulunuyorum. Fakat siz kimsiniz? Godfrey Borg ile niçin ilgileniyorsunuz?

Sorgulama tersine dönünce, Anna Maria Ximenes önce cevap vermekte tereddüt etti, sonra konu tu:

— Ben milliyetçi bir militanım. Malta'nın en eski ailelerinden birinin üyesiyim. Sosyalistlerin olanaklarını kısıtlayabilmek için bu belgelere ihtiyacımız var. Hem de çok çabuk.

— Nasıl oluyor da, emrinizde Gozzo gibi adamlar olabiliyor?

— O ve arkada ları seçim kampanyaları sırasında duvarlara afi yapı tırıyor. Bize koruyuculuk yapıyorlar. Sadıklar, üstelik Libyalılardan da nefret ediyorlar.

Malko dikkatle dinliyordu. Birden kafasında bir im ek çaktı.

— Atalarınızdan biri, 1773'den 1775'e kadar Malta övalyelerinin ba ı de il miydi? diye sordu birden.

Anna Maria Ximenes'in çenesi kenetlenir gibi oldu. Bir a kınlık ifadesi, gözbebeklerindeki öfkeyi silip götürdü.

— Nereden biliyorsunuz? diye sordu.

Malko alayla gülümsedi.

— Basit. Ben de Malta övallyesiyim.

— Siz! Do ru olamaz.

— Do ru, dedi Malko.

Çantasını açıp, içinden çıkardı ı kartı masanın üzerine attı. Genç kadın doymak bilmeyerek tekrar tekrar karta baktı.

— Ama bu... Bu unvanınızla, bu geçmi i nizle, niçin Amerikan ajanı oldunuz?

Malko gülümsedi.

— Çünkü çocuklu umda çok pahalı zevkler edindim, hâlâ da onları korumaya çalı ıyorum. Bugünkü artlarda bir aristokrat için ya am zor. Her ey bir tarafa, bu i i yapmak zevkli. Ya büyük avı yakalıyorsun ya da kaybediyorsun. Sonra en azından sizin gibi ilginç ve... enerjik kadınlara rastlama olana ı do uyor.

Yana ındaki kamçı izi hâlâ acıyordu.

Anna Maria Ximenes gülmedi. Tek kelime etmeden masanın arkasından çıktı, kitaplı a gidip, beyaz ciltli bir kitap çıkardı: Malta Beyli i Tarihi. Malko, sayfaları çevirirken onu izledi. Anna Maria Avusturya'da durdu.

Malko biraz alayla lafa girdi.

— Kont Berthold von Waldstein Wartemberg'in yönetimi altında 241 ki iyiz.

Anna Maria Ximenes ba ını kaldırdı ında yüzündeki ifade tamamen de i mi ti.

— Fakat o zaman, dedi güç inanan bir sesle, siz de bizdensiniz?

— Tabii, diye cevap verdi Malko.

Yüzü hâlâ yanıyordu, ama genç kadının gözlerindeki ık bu hakaretin bedelini alabilece ini gösteriyordu. Anna Maria tamamen de i mi sesiyle anlatmaya ba ladı.

— Üç senedir adım adım yeni Arap istilasını geriletmek için sava ıyoruz. Tıpkı 400 sene önce oldu u gibi. Maltalılar Libyalılardan nefret ediyor, ama onlar fakir, Libyalıların ise parası çok. Böylece ülkeyi Avrupa'dan koparıp satın almaya çalı ıyorlar. Kendi hükümetimiz tarafından ihanete u ruyoruz. Bizi bu durumdan yalnızca Godfrey Borg'un belgeleri kurtarabilirdi.

Kapı vuruldu, Anna Maria'nın "Girin" diyen sesi duyulunca Gozzo'nun bıyıklı yüzü göründü. Genç kadın Malko'ya döndü.

— Yeme e kalırsanız, tartı ırız. Bir eyler içer miydiniz? Porto? Martini Bianco?

— Memnuniyetle.

Malko'yu Anna Maria Ximenes'ten en azından dört metre ayırıyordu. O koca yemek masasının biri bir ucuna, biri di er ucuna oturmu tu.

Hiç konu mayan bıyıklı bir u ak a ır, ama iyi bir servis yapmı tı.

— Burada hiçbir eyden ikâyetçi de il misiniz? diye sordu Malko. Libyalılar sizin varlı ınızdan haberdar.

Anna Maria Ximenes biraz endi elenir gibi oldu. Sonra kesin bir sesle konu tu.

— Hiç sanmıyorum. Parkın sonundaki kulübede sürekli, en az bir düzine adamımız var. Ço u yeni hükümet tarafından i ten atılmı milliyetçi polisler. Hepsi silahlı. Bizim Malta için son ans oldu umuzu biliyorlar. Libyalılar onlarla sürtü meye yana maz. Zaten kaçınılı ına kadar Godfrey Borg da burada kalıyordu. Bana olan nezaketi yüzünden size eski karısının evinde, Balzan'da randevu verdi. Beni riske sokmak istemiyordu.

— Evli misiniz?

— Hayır.

Israr etmedi. Anna Maria aya a kalktı.

— Gelin, dedi, kahvelerimizi de salonda içelim. Borg'u kurtarmak için bir çare bulmamız gerekiyor.

Anna Maria Ximenes bacak bacak üstüne attı ve ete i açıldı.

— Politikacı arkadaşlarınız Libyalılar üzerine de hiçbir baskı uygulayamıyor mu?

Ba mı salladı.

— Hayır. Libyalılar yalan söyleyip biz kimseyi kaçırmadık, diyecekler. Amerika'nın bize yardım etmesi lazım.

Malko, kahvesini içerek kaygısını gizlemeye çalıştı. CIA'ya Malta'yı kurtarmak için harekât düzenlemesini söylemek hiç de iyi sonuçlar doğurmazdı. Bu Reagan gibi bir bakanın varlığında imkânsızdı. Anna Maria gözlerindeki ifadeyi okumu olmalıydı ki, hemen ekledi.

— Onları yenmemiz art! Ellerin de her türlü imkânları var. Aptal da de iller.

Hiç de saçma bir varsayım de ildi.

— Çok zor, dedi.

Anna Maria bir süre sessiz kaldı, sonra sordu.

— Puro ister misiniz?

— Hayır, te ekkürler, dedi Malko. Ama...

Kalktı, puroların bulundu u oymalı çekmeceye doğu ilerledi ve bir tane aldı.

— Puroya bayılırım, dedi, neler kaçırdığınızı bilmiyorsunuz...

Ustaca bir özenle uzun bir kibrit alıp, purosunu yaktı.

Anna Maria bir nefes çekip, zevkle üfledi

— Borg Libyalıların elinde... CIA'mn onu isteyebilece ini sanmıyorum. Zaten belki de ölmü tür, dedi Malko.

— Çok do ru, dedi Anna Maria. Onlardan bunu isteyemeyiz. Ancak birisiyle takas edebiliriz.

— Kiminle?

— Binba ıEbu Dofar ile. Öyle sanıyorum ki, onu geri almak için Godfrey Borg'u bize iade edebilirler.

Malko bu duman dolu odada, bu güzel, büyüleyici kadının kar ısında rüya gördü ünü sandı.

— Nerede bu binba ı?

— u anda bilmiyorum.

— Benden ne istiyorsunuz?

— Bu Libyalı görevliyi kaçırmanızı.

VIII. BÖLÜM

Malko uzun bir süre, Anna Maria Ximenes'in cümlesini hazmetmeye çalıarak tek kelime etmeden oturdu. Sonra:

— Anna Maria, dedi, artık Haçlı Seferleri devrinde ya amıyoruz. Size yardım etmeyi ben de isterim, fakat kendimi bir Malta hapishanesinde bulmaya da niyetim yok. Ben Malta'da belirli bir amaçla bulunuyorum, kutsal sava lara giri mek için de il...

— Korkak oldu unuzu bilmiyordum, dedi buz gibi bir sesle. Birden kalktı, purosunu küllükte ezdi. Sizi geri gönderece im. Kadın da olsam, Godfrey Borg'u kurtarmak için tek ba ıma u ra ırım.

Malko da aya a kalktı. Anna Maria Ximenes gerçekten acı çekiyordu.

— Ben korkak de ilim, dedi, ama Malta'da CIA hesabına çalı ıyorum. Onların onayı olmadan böyle önemli bir e kalkı amam. Zaten elimde gerekli imkânlar da yok. Üstelik, örgütün Malta sorumlusu da buradaki hükümetle ihtilafa dü mememi özellikle istedi. Bu yüzden Libyalı görevlinin kaçırılması...

— Ama bu olay onları da ilgilendiriyor, diye patladı genç kadın öfkeyle. Bu belgelerle adadaki politik dengeyi de i tirebilir, Malta'yı Batı'ya yakla tırabilirler, Yoksa kısa bir sürede ada Arapların yönetimine girecek.

— Bu davaya inanmı birine ö üt veriyor-sunuz, dedi Malko. Ama CIA o eski CIA de il. Adamlar kendi gölgelerinden bile korkuyorlar. Langley'de duyguların bu kadar rol oynadı ı az görülmü tür. Kar ı taraftan bir tokat yedikleri zaman bir daha bu davranı a yol açmamak için hemen ba ka yol deniyorlar. Ba kan çok iyi kalpli bir a-dam...

Anna Maria Ba kan ve Ba kan'in kalbi hakkında neler dü ündü ünü a zından kaçırarak, kelime haznesinin ne kadar geni oldu unu gösterdi.

Gözleri parlayarak, Malko'ya dokunacak kadar yakla tı.

Malko hâlâ onu ikna etmeye çalı ıyor-du:

— Bana ihtiyacınız yok. Gozzo gibi kendi adamlarınız var. Onları yönlendirebilirsiniz.

— Gozzo! Onun ku kadar beyni yok. Böyle önemli bir harekâтта ona güvenilmez. E er hemen harekete geçilmezse kasa hikâye-sini anlatması için Godfrey Borg'a i kence yapacaklar. Sonra da öldürecekler.

— Bana kalırsa, olanlar oldu zaten. Borg'u ele geçirmelerinin üzerinden yirmi dört saat geçti. Susan Herring'e ne yaptıklarını gördüm. Belkide onu hiçbir zaman göremeyece iz.

— Sanmıyorum, dedi genç kadın. Belgeleri ba ka birine verdi ini sanmı lardır. Havaa-lanında pusu kurduklarında belgelerin Borg'ta oldu unu zannediyorlardı. Öldürerek üstünde-kileri alabileceklerini dü ündüler, i kence edecekler, e er belgelerin kimde oldu unu söylediremezlerse, bu sefer ilgilendikleri bir

de i toku yapmak isteyeceklerdir.

— Olabilir, dedi Malko.

— Bir eyler yapın, diye yalvardı Anna Maria. Dava sizin de davamz sayılır, diye ekledi.

— Dünya de i ti, dedi Malko.

Kadındaki ta kınlık onu etkilemi ti. Kendi ni kaygan bir e im üzerinde hissediyordu. Görevinin sınırladı ı çizgiyi a ıp tek ba ına i yapmaya kalkı ırsa bu her eyin sonu olurdu.

Fakat hayal de kurmamalıydı.

— Malta'mn Libya'ya vermi oldu u imtiyazlara bakılacak olursa, diye ba ladı, dü üncenizin gerçekte tirilmesi bana imkânsız gibi geliyor. Bu binba ıdan bahsedildi ini daha önce de duydum. Kendisi Libya stihbaratının Malta'daki temsilcisi. Söylediklerinizi gerçekte tirmek, bir meydan muharebesi için kar ı tarafı k ı kırtmaktan ba ka bir ey de il. Üstelik ne gibi imkânları oldu unu da bilmiyoruz.

— Ama bu tür problemleri çözmek sizin mesle iniz, dedi Anna Maria sarsılmaz bir çocuk güveniyle. Ba araca nızdan eminim. E er adama ihtiyacınız olursa Gozzo size silahlı yirmi kadar adam toplayabilir.

— Bu yeterli de il. Yapılacak olanlara politik bir kılıf da uydurmak lazım. CIA'nın da böyle bir ey yapaca ını hiç sanmıyorum.

— Dü ünün, diye ısrar etti Anna Maria.

Zaten Malko'nun da ba ka bir ey yaptı ı yoktu. Burt Holiday'e kutsal sava projesinden bahsetti i zaman, yüzünün alaca ı ifadeyi gözlerinin önünde canlandırmaya çalı ıyordu. Kapana kısılmı gibiydi. Bir eyler becerebilmek için, önce Libyalıların arasında bir

adamların olması arttı. Susan Herring'in böyle bir adamı vardı, ama güvendi i birine kapıyı açmak gafletinde bulundu ve öldü.

— Ne dü ünüyorsunuz? diye sordu Anna Maria Ximenes.

— Olayı çözmeye çalı ıyorum, dedi Malko.

Libyalılar arasındaki casusu ö renmenin tek yolu, Susan Herring'in patronu MI 5'e sormaktı. Öyleyse bütün gerçekleri açıklamadan önce Burt Holiday ile konu mak gerekiyordu.

Malko, Libyalılar tarafında u anda neler olabilece ini tahmin etmeye çalı tı. Ya Borg konu mu ve çoktan Akdeniz'in dibini boylamı tı, ya da hâlâ dayanıyor, onlara da bir eyler yapabilmeleri için zaman kazandırıyor du. Ne olursa olsun, ölseler örgütlerinin Malta'daki efinin kaçırılabilce i akıllarına gelmezdi. Malko'nun bu i e kalkı masının tek nedeni belki de buydu. Durumu lehlerine çevirmek için tek anslarıydı. Böyle harekâtlar ihmal kabul etmezdi.

— Hilton'a arabamı almaya gidece im. Sonra da biraz bilgi edinmeye çalı aca ım.

— Amerikalıları görmeye mi gideceksiniz? diye sordu Anna Maria Ximenes kaygıyla.

— Evet.

Gözleri parıldadı.

— Çok te ekkürler. Bizim tarafımızdan olaca ınızı biliyordum.

— Daha te ekkür etmeyin, dedi Malko. Sadece sorunu inceleyece im.

Gozzo'nun siyah Mercedes'i merdivenlerin önünde bekliyordu. Anna Maria da arabaya kadar ona e lik etti. Ya mur ya ıyordu, ince bir sis tabakası parktaki a açların üstünü

kaplamı tı. Bir kez daha genç kadın Malko'nun parmaklarını kırarcasına elini sıktı.

— Tekrar ne zaman gelirsiniz?

— Belli olmaz, dedi Malko. Size telefon edebilir miyim?

— Evet. 5648 Mdina.

— O halde görü mek üzere...

*

**

Burt Holiday uykusundan uyandırılmı bir bayku u andırıyordu. Ba ı deli gibi, öne arkaya sallanıyordu. Malko kendisinin bile pek fazla inanmadı ı, Ebu Dofar'ın kaçırılması olayından bahsetmemeye özen gösterdi. Yine de Libyalılarla konu maya çalı abilirdi. Susan Herring'in casusuyla haberle me fikri Holiday'e de cazip gelmi ti. Tabii biraz da endi elenmi ti.

— Dostlarımız teklifimizi kabul ederse ne yapacaksınız? diye sordu.

— Tam olarak bilmiyorum, diye dürüstçe itiraf etti, Malko. Ama Malta'da bulunmanın nedeni Godfrey Borg'u ve belgelerini kurtarmak. O imdi Libyalıların elinde. Hiçbir sonuç elde edilemese bile Libyalılarla do ru dan ili ki kurmak bana mutlak bir görev gibi geliyor.

Amerikalı ba ını salladı.

— Do ru. Fakat sizin onlara verebilece iniz hiçbir ey yok...

— Dostlarımız belki bize yardım eder, dedi Malko. Susan Herring'in ba lattı ı i i yarım bırakmamalılar.

— Ama o sadece aracıydı, diye cevap verdi Burt Holiday. Yine de cenaze masrafları için 1500 dolara yakın para ayırdılar. Güzel bir

jestti, öyle de il mi?

— Müthi , dedi Malko. John Fitzpatrick'in de ölümüyle kayıpları hiç de az sayılmaz. Belki bu kadarı onlara da yetmi tir. Neyse, oldu umuz yerde saymayalım. Sizin ingilizlerle konu manıza ihtiyacım var. Bir randevu ayarlayamaz mısınız?

Burt Holiday kafasını sallamayı kesti.

— Sorabilirim, dedi tedbirle, yine de kabul edeceklerine dair garanti veremem, ingilizler harekete geçmekte hep çok yava davranırlar. Üstelik casuslarının adını kendilerine saklamak da isteyebilirler.

— Elimde onları ilgilendirebilecek bir haber var, dedi Malko. Susan Herring'i öldürenlerden birinin adı. Belki ar ıvleri için yararlı olabilir. Günün birinde her ey hesapla makla biter.

Amerikalının patlak gözleri biraz canlanır gibi oldu.

— Do rusu öyle, dedi.

— O halde?

— Saat üç dolaylarında benim evime gelin. Ta'xbiex'e. Kolay bulursunuz. Fransız Büyük-elçili i'ni sorun. Sonra dümdüz devam edin. Soka ın kö esinde, deniz kenarındaki ev. Yat limanının tam kar ısında. (Saatine göz attı.) İmdilik sizden ayrılmak zorundayım. Görü -mek üzere...

*

**

Bir dizi yat, küçük sakin liman boyunca sıralanıyordu. Malko biraz ilerde, La Valletta'nın kuzey surlarını farkettiler. Ta'xbiex harika bir do alimandı.

Burt Holiday'in evi, çift merdivenle bir-

birine ba lanmı giri iyle Virginia'yı anımsatıyordu. Malko soldaki merdivenden çıkıp kapıyı çaldı. Arkasındaki Manoel Adası, tırtıklı büyük surlarıyla kaleye benziyordu. Ba tan a a ı siyahlar giyinmi bir u ak kapıyı açarak, tek kelime etmeden Malko'yu denize bakan bir salona götürdü.

Burt Holiday yalnızdı. Malko'ya do ru yürüdü.

— Arkada ımız biraz evvel gitti, dedi, sizinle kar ıla mak istemedi.

— Anlıyorum, dedi Malko hayal kırıklı ına u rayarak.

— Ama edindi imiz bilgileri onlara da söylememiz artıyla istedi inizi kabul ediyor, diye ekledi Amerikalı. Susan Herring'in ölümüne karı an ki inin adı onu ilgilendirmiyor. (Gülümsedi.) Sanırım bu ona Londra' ya fazladan bir rapor göndermesine mal olacak, tabii o da bunu istemiyor. Yine de neler olup bitece ini ö renmeyi ve e er ele geçirebilirsek belgeleri görmeyi istiyor.

— Henüz o kadar ilerlemedik, dedi Malko. smi aldınız mı?

— i te.

Malko'ya üstünde Mahmud Farad yazılı bir kâ it uzattı:

— Onunla nasıl görü ebilece im?

— Her ak am Sliemâ'daki Preluna Oteli' nin Skyroom adındaki gece kulübüne gidiyor. Mü terilerin ço u Libyalı. Ama onu farketmek çok kolay.

Malko, devamlı kontrol altında tutuldu una göre direkt irtibat kurmanın imkânsız oldu unu dü ündü. Di er tarafta, MI 5'in Libyalı casusunun, Susan Herring'in ölümünden sonra

bir daha ngilizlerle görü mek istememesi ihtimali de vardı.

— Sizde foto rafı var mı?

— Hayır. Ama onu bulamamanız imkân-sız. Afro saçları, çok dikkat çekiyor. Bıyıkları Cengiz Han gibi a a ıya do ru bırakılmı ve yüzünün tümü sivilce dolu. Hep acayip kıyafetler giyiyor.

Malko oldukça ey ö renmi ti.

— Çok te ekkür ederim, dedi. Hemen yola çıkaca ım.

Burt Holiday antreye kadar onunla geldi. Koca gözleri endi e doluydu.

— Langley'e size bu bilgiyi verdi imi söylemeliyim. E er görü ebilir seniz beni haberdar edin. Sakın bir tedbirsizlikte de bulunmayın.

Aklı ba ka yerde, eski, ngiliz tipi evlerin önünden geçti. Özel konutlara ayrılmı bölge sona erdikten sonra, önünde Libya Büyükelçili i belirdi. Sa da Hilton görünüyordu.

Son anda, sola dalarak, kuzeydo u Malta' ya giden yola saptı.

IX. BOLUM

Gazzo kasap çengeliyle tırna ının arasında birikmi pislikleri temizlemeye giri ti. Alnının kırık ıklı ı gösterdi i çabayı belli ediyordu. Gozzo Anna Maria Ximenes ve Malko ko um takımlarının bulundu u odada oturmdu ü nüyordı: Malko 'nun getirdi i bilgiler oldukça önemliydi. Çünkü Libyalının ismini ö renmi ti.

Libyalılar ise sessizdi. Godfrey Borg'un nerede bulunabilece i ya da ba ına ne geldi i hakkında hiçbir ipucu yoktu. Fakat ne olursa olsun Maltalı bankeri kurtarmaya çalı maları lazımdı. Sadece onun hayatı söz konusu de ildi... Birden, i aret parma ınm temizli ini bitiren Gozzo, engelini yere bırakarak Maltaca bir eyler söyledi,

— Arkada larından biri, adı Cassar, homoseksüelmi , diye tercüme etti Anna Maria LaValletta'da bir restoranda barmenlik yapıyormu .

— Enteresan, dedi Malko. Ondan nasıl faydalanabiliriz?

Anna Maria Gozzo'nun fikirlerini aktarıyordu.

— yi bir arkada , dedi genç kadın. Daha önce afi leri yapı tırmaya yardım etmi . Milliyetçi. Libyalıları sevmiyor.

— Bu Mahmut Farad, Godfrey Borg'un

ba ına gelenleri ö renebilmemiz için tek ansımız, dedi Malko. Ama kolay kolay konu mayacaktır. Gozzo'nun arkada ını kullanarak ona küçük bir oyun oynamamız lazım.

Malko kafasında harikulade de il, ama sonuç verebilecek bir plan yapmaya çalı ıyordu. Her eyden önce sava taydılar. Kaybedecek bir tek dakikaları bile yoktu. Zira o zaman, Godfrey Borg'un kibrit kutusuna bile sı mayacak ufacık parçalarıyla kar ıla abilirlerdi...

— Gozzo'nun arkada ıyla en kısa zamanda kar ıla mam lazım, dedi. i yapabilir mi, yapamaz mı karar vermeliyim.

Maltaca konu malar yine ba ladı. Gozzo aldı ı sorumlulu un etkisiyle biraz yatı mı a benziyordu.

Kalktı, telefona gidip bir numara çevirdi ve uzun süre konu tu. Anna Maria konu mayı dinliyordu. Malko'ya dönüp:

— Gozzo ile birlikte gideceksiniz. Cassar sizinle kar ıla mayı kabul etti. Bir saat içinde, La Valletta'da ngiliz Barı'nı biliyor musunuz?

— Hayır, ama bulurum, dedi Malko. La Valetta Tokyo de il. Cassar'ın CID için çalı madı ından emin misiniz?

— Hayır, diye cevap verdi genç kadın. Güvenilir biri.

— O halde, gidelim. Bir saat sonra La Valletta'da. Herkesin tek tek gitmesi daha iyi.

Malko, La Valletta'nınba langıcını gösteren altı yüzyıllık büyük bir binanın önünden geçti. Republic Caddesi her zamanki gibi gürültüden geçilmiyordu. Arabasını küçük bir pizzacının önüne park etti. ngiliz Barı'na girdi.

On dakika sonra Gozzo, sedef dü melerle süslü bir gömlek, siyah deri pantolon ve ceket giymi , dore kemer takmı , uzun saçlı bir homoseksüelle beraber içeriye girdi. Çizmele-
rinin topukları on santimetre vardı, briyantın-
den yapı yapı olmu siyah saçları gözlerinin
önüne dü mü tü. Büyük, devamlı hareket
eden a zı ve kalkık burnuyla kadınsı hatları
vardı. stekli ve yumu ak bakı larla Malko'
nun elini sıktı. El sıkı ı sıcak bir ok ama
gibiydi. Mavi kalem çekti i gözlerinin Malko'
nun bakı larıyla kar ıla masını önlemek için
ba ım öne e di.

— Bize yardım etmeye hazır, dedi Gozzo.

— Bunun kendisine sorun yarataca ını
biliyor mu? diye sordu Malko.

Gozzo parlak di lerini göstererek sırttı.

— Onu korumaya söz verdim.

— O halde, dedi Malko, size ne yapılaca ı-
nı anlatayım.

— Bizi ilgilendiren adamı biliyor, diye kesti
Gozzo. Sık sık Cassar'ın lokantasına geliyor-
mu .

Mükemmel bir İngilizceyle Cassar lafa
girdi.

— Oh! dedi tatlı bir sesle, onu birçok kez
gördüm. (Güldü.) Hatta bir gün bana el
attı. Ama yalnız de ildim. Çok içiyor, ben de
ona kokteyller hazırlıyorum. Bizde kendisini
rahat hissediyor. Her tarafta Libyalıları
dolandırıyorlar. Dü ünebiliyor musunuz, ufa-
cık, kötü barlarda bile bir bira için bir lira
alıyorlar!

— te, benim istedi im de buydu, diye
ba ladı Malko.

Yakla ık yirmi dakika konu tu. Cassar

arasıra belli belirsiz gülümsüyordu. Planın en çok sonu ho una gitmi ti. Saatine baktı.

— Papagalli'ye dönmeliyim. Ama anla tık.

Yeniden yumu akça Malko'nun elini sıktı, Tamra'yı bile gölgede bırakacak bir yürüyü le di arı çıktı. Gozzo'nun gözleri parlıyordu.

— Nasıl? yi de il mi? dedi.

— Mükemmel, diye cevap verdi Malko. Dayanabilecek mi?

Maltalı gülümsedi.

— Oh! Evet, böyle i lere kalkı maya bayılır. Eski erkek arkada ı az kalsın onu öldürüyordu. Cassar'mbütün elbiselerini do ra mı tı. Sonunda yine ben kurtardım. (Tereddüt etti.) Sonra...

— Ne? diye sordu Malko.

— E er ba arırsa altın bir bilezik istiyor, tabii mümkünse. Ya da hiç olmazsa kaplama olsun diyor.

— stedi i olacak, dedi Malko.

Geriye sayım ba lamı tı.

Malko Skyroom'un en karanlık kö esini seçmi ti. Tam orkestranın kar ısındaki sütunun arkasını. Neyseki, Preluna Oteli ı ıklan dırma için fazla çaba harcamamı tı. Pistte sarı ın, lime lime olmu bir blucin ve iri, yumu ak gö üslerini saran siyah yün kazak giymi genç bir kız, zafer kazanmı bir annenin yumu ak bakı larıyla beceriksiz açgözlü bir Libyalının kar ısında dans ediyordu. Mü teri lerin dörtte üçü Libyalıydı. Bazılarının yanın da genç ya da biraz geçkin kadınlar vardı. Ço u ya grup halindeydi, ya da barda yalnızdı.

Mahmud Farad dipte yalnızdı. Önünde bir Pepsi Cola duruyordu. Açık gömle inden görülen tüylü gö sü, çenesine kadar inen

bıyıkları vardı. Sunabilece i her eyi aıkta bırakan daracık blucin giymi ti.

Malko bütün bu Libyalıların arasında kendini oldukça huzursuz hissediyordu. Ama Binba ı Dofar'ın hizmeti bütün zararını ödeyecekti. Tamra da her zaman yan odada olmasına ra men ortalıkta gözükmiüyordu. E er efleri onu görevden çektilerse, bu Malko'nun rahatsız etmeye ba lamasının bir i areti sayılırdı.

Bir gölge kapıdan süzölüp bara do ru ilerledi. Briyantinden parlayan siyah saçları, siyah takımları, kömür gibi gözleriyle Cassar idi bu. Bar boyunca yürüyerek Mahmud Farad'ın yanındaki tabureye oturdu ve martini söyledi.

Cassar'in yumu ak bakı ları Libyalıninkileri buldu, bir an öyle kaldılar, sonra yava ça daha a a ılara indi. Daracık blucin bütün özelliklerini meydana çıkarıyordu. Maltalı, onları uzun süre süzdükten sonra bakı larını daha yukarıya kaldırarak Libyalıya baktı. Ba lantı kurulmu tu. Bu kesin ifadeli bakı , uluslararası bir tanı ma i aretiydi.

Cassar taburesini yava ça tam Libyalının kar ısına gelebilecek ekilde döndürdü. Dizini, cinsel organlarına dokunana kadar bacaklarının arasında ilerletti. Sonra yine yava yava oynatmaya ba ladı. Libyalı hemen ereksiyon haline geçti. Diz hareketine son verip geri çekildi. ki adam da tek bir kelime bile etmemi ti. Karanlıkta, yaptıklarından kimse- nin farkında olmasına imkân yoktu. Cassar dilini dudaklarında gezdirdi, tezgâha para bıraktı, martinisine a zını bile dokundurmadan taburesinden kaydı.

Mahmud Farad da, daha bir ey yapmadan, a zı sultanmı bir ekilde onu izledi.

Dı arı çıkar çıkmaz, Cassar gülümseyerek:

— Size daha önce bir bardak içki ısmarlayayım, dedi.

*

**

Malko gö üslerini koparacakmı gibi sallayan kızı seyretmek için kendini zorladı. Ba ını çevirdi inde, Cassar ile Libyalının çıkmak üzere olduklarını gördü. Bu mutlu bir a k hikâyesinin ba langıcıydı.

çkisini bir yudumda bitirip, çıkı a do ru yöneldi. çi rahatlamı tı.

Preluna'nın holü bombo tu. Gozzo biraz ilerde park etmi , Mercedes'in içinde oturmu , Malko'yu bekliyordu. Malko yanına bindi.

— Sanırım iyi geçti, dedi.

Gozzo gülümsedi, sonra da homoseksüel arkadaş lar edinmenin yararları üzerine o anla ılmaz ngilizcesiyle, a zında bir eyler geveledi. Malko hiçbir eyden haberi olmayan CIA bölge efini aklından çıkarmaya çalı tı. Belki de böylesi çok daha iyiydi...

X. BÖLÜM

— Nasıl, iyi mi?

— Evet, harika, harika...

Cassar so ukça Mahmud Farad'ın barda-
ına biraz daha anasonlu içki doldurdu.
Mahmud Farad o i renç karı ımı bir yudumda
bitirdi.

Libya'da içki içmek yasak oldu u için bir
kadeh içki kırk misli pahalıydı. Mahmud
Farad karı ımın kokteyllerin en harikası
oldu una kanaat getirmi ti... İslanmı bıyıkla-
rıyla Cassar'a öyle bir baktı. Bir saat önce
gelip Papagalli'nin ilk katına çıkmı lardı.
Papagalli, La Valletta'nın saat onda kapama-
yan ender restoranlarından biriydi. Malko ve
Gozzo çok daha evvel gelmi , çe it çe it
mezelerle süslenmi kenar masalardan birine
oturmu lardı. Cassar ile Libyalı sırtlarını
dönüp barın önündeki taburelere oturmu lar-
dı.

— Yola çıkmadan önce son bir bardak
daha içmez misiniz?

Cassar cevap beklemeden aynı miktarda
ampanya ve anasonlu içkiyi karı tırdı. Lib-
yalı hepsini bir yudumda hayranlıkla yuttu.
Elini, utangaçlıkla gözlerini yere indiren
arkada mın bacaklarına yöneltmeye ba lamı tı
bile. Böyle devam ederse Mahmud Farad
kendisinden beklenileni dahi yapamayacak

duruma gelecekti.

— Yeme e inelim, diye fısıldadı Gozzo Malko'ya.

Yemek salonu da toprak altında, eski bir bodrumda bulunuyordu. Dar merdivenlerden indiler. Saat oldukça geç oldu undan, salon hemen hemen bo tu. Masalar zevkle yerle - tirilmi ti, hoparlörden etrafa klasik müzik yayılıyordu.

Birkaç dakika sonra, Cassar ile Mahmud Farad da göründü. Libyalının gözleri donuk - la maya ba lamı tı. Malko içkisini yudumla - yarak Libyalıyı gözetledi. Adamın pek aç gibi bir hali yoktu. Cassar ona a zına kadar bir içki daha doldurdu. Bu Mahmut Farad için ölüm demekti.

— yi de il misin? diye sordu Cassar sevgiyle.

Libyalı cevap vermeden ba ını salladı. Bembeyaz kesilmi ti. Kendini tutmaya çalı ı - yordu. Her an devrilmeye hazırdı. Müstakbel sevgilisi kalkmasına yardım etti.

— Sauna'ya gidelim.

Restoranın bulundu u kat saunayla tam bir bütün olu turuyordu. Tabii bir de jimnastik salonu ve yumu ak kanapelerle çevrili ufak bir dans pisti vardı. Beyaz duvarlar zevkle dekore edilmi ti, mutfak da Malta ortalamasının çok üstündeydi. Cassar ile Libyalı birbirlerine tutunarak Malko'nun önünden geçtiler, mut - fa ın yanındaki kapıda kayboldular.

Gozzo kahkahalarla gülüyordu.

— Cassar i i ba ladı, dedi.

Olayları ifade edebilmek için kullanılabile - cek en hafif kelimelerdi bunlar...

Maltah kalktı.

— Araç gereci getirmeye gidiyorum.

Malko yeme ini bitirmekte güçlük çekti. Bütün bunlar çok kolay gerçekle mi e benziyordu. Anna Maria Ximenes atosuna kapanmı , mumlarını yakıp gelecek haberleri bekliyor olmalıydı.

Gozzo omzunda deri bir çantayla tekrar belirdi. Geçerken garsonlardan birine bir eyler söyledi. Kimse onları rahatsız etmeyecekti. Malko kalkıp Maltalının yanına gitti.

Gozzo Libyalının girdi i kapıyı itti. Buharla kaplı daracık bir koridora daldılar. Saunanın kapısı tam kar ıdaydı.

Gozzo çantasını duvara dayayıp içinden fla lı bir foto raf makinesi çıkardı. Malko da şaunanın kapısını iten Maltalıyı takip etti. Önce içeriyi kaplayan duman yüzünden pek fazla bir ey göremediler. Sıcaklık 120 derece olmalıydı. Nem de insanın bo azını yakıyordu. Mahmud Farad sırtını duvara dayamı , gözleri kapalı, çok a ır nefes alıyor ve beline ba ladı ı havlu haricinde çıplak bir ekilde sıranın üzerinde oturuyordu. Bütün elbiseleri itinayla katlanıp bir kenara konmu tu. Gozzo i lerin yolunda oldu unu söyler gibi, tatlı tatlı Cassar'a baktı.

Cassar, Libyalıyı çıplak bırakacak ekilde havluyu çekip aldı. Az sonra Mahmud Farad onu saçlarından tuttu ve ba ını karnına do ru çekti.

Malko ve Gozzo görü alanından çıkmak isteyerek biraz geri çekildiler.

Sahne Malko'ya i renç geliyordu. Mide bulantısı Mahmud Farad'ın etkilenen halini görünce daha da arttı.

Bir süre sonra, Libyalı Cassar'ı ensesinden tutarak kaldırıp sıraya do ru e di ve beklenen rezil hareketi yaptı. Maltalı arkasındaki hareketin hızlanmasıyla zevkle inledi.

Gozzo makinenin dü mesine bastı. Sarı bir '1 ık yandı. Malko yaptı ından utanarak ba ını çevirdi. Ne pis meslek!

Fla ın ilk 1 1 1 Libyalıyı çok a ırtmı tı. Gozzo çifte iki metre daha yakla arak deklan öre bir kez daha bastı. kinci 1 ıkta Mahmud Farad olan biteni ancak anlayarak homurtularla Maltalıdan uzakla tı ve bir süre Gozzo'nun makinesi önünde ne yapaca ına karar veremeyerek bekledi.

Fla iki kez daha patladı. Libyalı çılgınca bir homurtuyla saldırınca, Cassar adamın tüylü bacaklarına saldırdı ve ikisi de dö emede yuvarlandılar. Gozzo makineyi Malko'ya uzatarak elini cebine daldırıp metalik bir cop çıkarttı. Kolunu kaldırıp hâlâ dört aya ı üzerinde olan Libyalının aka ına vurdu. Adam acıyla ba ırarak yana dü tü. Sonra yumu aklıktan uzak bir sesle:

— Giyin ve hemen burayı ter ket, dedi Cassar'a.

Adam hiç konu madan Malko'ya bir bakı atıp söylenene itaat etti. Gozzo çantasından tel rulo çıkararak Libyalıyı giydirmeye bile görek görmeden, hareketsiz hale getirdi. Buharı keserek, odanın dı ında bekleyen Malko'ya yeti ti. Sonra da kapıyı kilitle-di.

— Tanıdı ım o tip bana arka kapının anahtarını verdi, diye anlattı. Biz geldi imizde restoran kapalı olacak ve rahatça tartı abilece-iz.

Sanat ahaserleri olmasalar bile yapmak istedikleri ey için yeterliydiler. Malko çabucak Gozzo'nun biti iktaki arkada ına ait olan aboratuvarı 24x36 boyutlarında bastı ı foto raflara bir göz gezdirdi.

çlerinden özellikle bir tanesi, Mahmud Farad'ın Cassar'ı ho nut etmeye çalı an hali çok etkili olacaktı. Bir Arap için tam bir yüz karası. Hiçbir homoseksüel Arap bu tür olaylara fırsat yaratmazdı. Mahmud'un zevkinin tamamlanması için Cassar'ın orgazma ulaşması gerekmi ti.

Gozzo halinden memnun bir ekilde foto rafları topladı.

— yi de il mi?

Malko cevap vermemeyi tercih etti. E er i in içinde bir adamın hayatı olmasaydı, dünyada bu tip i renç antajlar tertip etmezdi. Laboratuvardan çıkarak Britanya Caddesi'ne çıkan merdivenleri tırmandılar. La Valletta'da bir tek ki i bile yoktu. Issız restoran ter ve ek i ek i ya kokuyordu. Saunanın kapısı hâlâ kapalıydı. Gozzo anahtarı kilitte çevirdi.

Mahmud Farad yerde kıvrılmış titriyor, gözleri yuvalarından fırlamı , anla ılmaz kelimeler mırıldanıyordu. ki adamı görünce birden sesini kesti, oldu u yerde büzüldü. Gozzo onu bir paket gibi kaldırarak tam kar ılarına gelecek biçimde, sıranın üzerine oturttu.

' Foto rafları görünce gözlerinde korkuyla karı ık bir panik belirdi. Malko içinde acımaya benzeyen bir duygu hissetti.

Libyalı elleri ba lı oldu u halde Maltalıya

saldırmaya çalı tı. Gozzo onu arkasından iterek:

— Sakinle bakalım, pu t, dedi.

Libyalı nce Malko'ya, sonra Maltalıya baktı. Aksırdı. Saunada imdi dondurucu bir so uk vardı. Gozzo hiçbir ey söylemeden en tehlikeli foto rafı Libyalının gözlerinin önüne itti. Bütün detayları görebilmesi için yeteri kadar zaman tamdı... Baktıkça yüz hatları de i ti, gözlerine yabani bir ifade yerle ti. Arkasından Gozzo:

— ngilizce biliyor musun? diye sordu.

— Evet, dedi Libyalı.

Farad korkusunu ne kadar gizlemeye çalı ırsa çalı sın, bakı larının ikide bir foto - raflara kaymasına engel olamıyordu.

— Para mı istiyorsunuz?

Gozzo ba ım salladı.

— Hayır.

Libyalının gözlerinden olanlara anlam veremiyormu gibi bir ifade geçti.

— Adın ne? diye sordu Gozzo.

— Mahmud, Mahmud Farad.

— Malta'da ne yapıyorsun?

— Saint Andrews'te, Teknik Okul'da  retmenim.

Yine küstahça bir güven gelmi ti zerine. Gozzo birden ba ırmaya ba ladı.

—  retmen! Nasıl içki fısı olunaca ını  retiyorsan, olabilir. Sonunda bizimle alay etmeye de ba ladın demek!

O kadar ani patlamı tı ki, Malko bile a ırmı tı. Libyalı yine büzüldü. Gozzo'nun çıkı ı onu baya ı korkutmu tu.

— Peki o zaman, siz kimsiniz? diye sordu çekinerek, ne istiyorsunuz?

Malko olaya karı masının zamanı geldi ini dü ündü. A ırba lı bir sesle:

— Susan Herring'i tanıyor musunuz? diye sordu.

— Hayır, böyle birini tanımıyorum.

— Halbuki onun için çalı mı tınız, diye devam etti Malko. Deliller var. Öldürüldü ü gece kapıyı açtı ı ki i sizdiniz.

Mahmud Farad sesini çıkarmayarak kendi ni korumaya çalı tı. E er niyetleri öldürmekse zaten öldürürlerdi.

— Ben Susan Herring'i tanıyordum, dedi yeniden Malko. Çok i renç bir biçimde öldürülmü tü. Siz öyle dü ünmüyor musunuz?

Yine sessizlik.

— Onu trombonuyla i iren siz miydiniz? diye devam etti Malko.

Mahmud Farad bir eyler tahmin etmeye çalı ıyordu. Bu arada oyuna gelmemeye de özen gösteriyordu.

— Susan Herring'ten bahsetmeyelim, dedi Malko. Nasıl olsa artık dirilme imkânı yok. Ama bize bir hizmette bulunursanız bütün kötü anıları kafamızdan söküp atabilirsiniz...

— Hiçbir ey bilmiyorum, ne demek istedi inizi de anlamıyorum.

Malko gözlerini gözlerine dikti.

— Foto rafları gördünüz mü? Onları geri alabilirsiniz. Daha ba ka pozlar da var. E er i birli i yapmayı reddederseniz, yarın sabah Binba ı Dofar güzel bir sürprizle kar ıla ır. Sizce olaylar nasıl geli ecek acaba?

Libyalı ba mı e di. Bakı ları Malko'yu ölçer gibiydi. Sonra kendini yere attı. Be dakikada sanki on ya ihtiyarlamı tı. Örgüt elemanlarından birinin bu tür bir tuza a

dü tü ü zaman, sonucun o veya bu ekilde hep çok kötü oldu unu biliyordu.

Hasımları blöf yapmıyordu. Kullanılan silahlar da oyuncak de ildi.

— Ne istiyorsunuz? dedi alçak sesle.

— Godfrey Borg nerede?

Konu madan önce birkaç saniye duraksadı.

— Kimden bahsetti inizi bilmiyorum...

Bu barda ı ta ıran son damlaydı. Gozzo tek lafetmeden bütün gücüyle bir tokat attı.

— Ölü mü, ya ıyor mu?

Mahmud Farad mırıldandı, ama yine de Malko "ya ıyor" kelimesini dudaklarından okumak zorunda kaldı.

— yi mi?

Cevap yok. Dü ük omuzlar, kaçan bakı - lar. Bu konuda fazla bir ey ö renemeyeceklerdi. Planın ikinci kısmına geçmenin tam zamanıydı.

— Binba ı Ebu Dofar nerede oturuyor? diye sordu Malko.

— Teknik Okul'da diye cevap verdi Mahmud.

Bunu herkes biliyordu.

— Lokantaya gidiyor mu? Arkada ları var mı? • «

Libyalı ba ını salladı. Binba ı dünya zevklerinden elini aya ını çekmi ti, tam bir müslümandı. Sahip oldu u tek zenginlik seccadesiydi.

— Görevi oldu u ve konsolosluk a gitmesi gerekti i zamanlar hariç hiç dı arı çıkmaz, dedi.

— Yola nasıl çıkıyor?

— Arabayla.

Mahmud anlamıyordu... Binba ı Dofar'ı

öldürmek istemedikleri belliydi. Malko:

— Arabada yalnız mıdır? diye sordu.

— Hayır, hiçbir zaman, dedi Mahmud. Adamlarından ikisini hep yanında götürür. Silahlıdır.

— Senden i e yaramaz yorumlar yapman istenmiyor, diye lafını kesti Gozzo.

Malko biraz daha sakın bir sesle yine konu maya karı tı.

— Mesela, yarın Binba ı Dofar'ın günlük programı ne?

Mahmud Farad birkaç saniye dü ündü. Gozzo'dan çok Malko'ya kar ı kendini korumak ihtiyacını hissediyordu, aptalca bir eyler söylememeye ve fazla bilgi vermemeye dikkat ediyordu.

— Saat yedide kalkıyor, dedi, namaz kılıyor, sonra ekibinin di er üyeleriyle saat sekize kadar ko uyor. Arkasından du alıyor, kahvaltı edip Teknik Okul'daki veya Kültür Merkezi'ndeki bürosuna gidiyor. Bulundu u yerde ö le yeme ini yer, çalı ır ve ak am yeme i için saat altı sıralarında tekrar okula gelir. E er resmi bir ziyaret yapması gerekiyorsa...

— Anlıyorum, dedi Malko. Çok sakın bir adam bu. Hem de sportif. Nerede ko uya çıkıyor? Malta'da hiç sporcu yok.

— Sliema'daki Regîonal Yolu'nda. Yol a zına kadar gidip geri dönüyorlar. Binba ı adamlarının spor yapmasına çok önem verir.

— Asil bir dü ünçe, dedi Malko.

Gozzo ile bakı tıktan sonra, nazikçe:

— Güzel, dedi, sanırım bu ak amlık bu kadar...

Gozzo hemen Libyalının ba larına yöneldi.

Serbest kalınca, adam hemen çabuk çabuk giyindi ve ba ların acıttı ı ellerini ovu turarak beklemeye ba ladı.

— Sizi yarın görmek istiyorum, dedi.

Malko. Ak amüstü gelebilir misiniz?

— Evet, dedi isteksizce Mahmud Farad.

— Mükemmel. O halde saat be te. Sliema'da, "11 Fortizza" denilen pizzacıyı biliyor musunuz? Preluna'nın yanında.

Burası deniz kenarında in a edilmi , etkileyici bir mimari tarzı olan güzel bir atoydu... Mahmud sessizce ba ını salladı. So ukkanlılı ını kazanmı tı. Hemen hemen normal bir sesle sordu.

— Gidebilir miyim?

— Tabii, dedi Malko.

Üçü de arka kapıdan dı arı ıktı. Mahmud Farad hızlı hızlı yürüyerek ehrin yukarılarına do ru uzakla tı. Gozzo sevinçten yerinde dur amıyordu.

— Anna Maria memnun olacak, dedi bayram yaparak.

Malko Libyalının küçük soka ın karanlı-ında kaybolan gölgesine bakıyordu.

— Umarım her eyi binba ısına anlatmaya kalkmaz, diye iç geçirdi.

Her ey mükemmel denecek derecede iyi gitmi ti. Libyalılara kar ı bir eylem düzenleyebilmek için elinde her imkân vardı. Bir ey hariç: CIA'nın ye il ı ı ı. Bu da Anna Maria Ximenes'in hiç de er vermedi i bir eydi.

*

**

Mahmud Farad kendini kâbustan çıkmı gibi hissediyordu. La Valletta hayalet ehirmi gibi bombo tu. Bilinçsiz bir hareketle saatine

baktı: yarım. Bu saatte Saint Julian'a otobüs bulmak olanaksızdı.

Sessiz, bıyıklı birinin kullandı ı bir Rover'a binmeyi ba ardı sonunda.

Foto rafların negatiflerini hayatta eline geçiremezdi. Birçok çözüm arasından, tek seçim hakkı kalıyordu. Tuza a dü tü ünü söyleyerek Binba ı Dofar'a her eyi anlatabilirdi.

Mahmud Farad ba ını iki eli arasına aldı. O kadar fazla içmekle ne aptallık etmi ti! Ama bu a lamaktan ba ka i e yaramazdı.

Zaman kazanması gerekiyordu.

Taksi Teknik Okul'a giden yoku u tırmanmaya ba ladı. Birden kafasında bir im ek çaktı. Ne aptallık! Susan Herring'ten yana olanların tek istekleri, nöbeti devralmaktı. Onagüvenmedikleri içinde bunu antaj yoluyla gerçeğe tirmek istiyorlardı. Her ey eskisi gibi devam edecek, Susan Herring'e oldu u gibi onlara da biraz bilgi verecekti. Kurtulması büyük anstı.

Taksi, araba giri ini yasaklayan parmaklı ın önünde durdu unda, hâlâ bir karar vermemi ti. E er ertesi sabaha kadar konu - mazsa çok geç olurdu. O foto raf olmasaydı, her ey çok basitti...

*

**

Malko kararını anlamak istercesine, Anna Maria Ximenes'in gözlerini yokladı. Gozzo sessizce yere bakıyordu. Malko ba ının döndü ünü hissetti. Olaylar hiç önleyemeyece i bir duruma gelmi ti.

—Yapacaklarınızın sonucunu dü ünmiyorsunuz, dedi Anna Maria Ximenes'e. Daha

olayın detaylarını bilmiyoruz. Üstelik bu Libyalının döner dönmez bütün olan biteni binba ısına anlatıp anlatmadı ından da habermiz yok. O zaman kendi ölüm fermanımızı kendimiz imzalamı oluruz.

Genç kadın heykel gibi hareketsizdi.

— Siz hayır deseniz de, dedi, yarın sabah harekete geçece iz. stiyorsanız gelirsiniz.

Kalktı ve arkasında Gozzo ile odadan çıktı. Malko'yu öfkeden sarho olmu bir halde bırakmı tı. Binba ı Dofar'ın kaçırılması olayına kan masa bile, CIA ve MI 5'e kar ı büyük bir sorumlulukla kar ı kar ıydı. E er Mahmut Farad her eyi anlattıysa, adamlar onları otomatik tabancalarla beklerlerdi...

XI. BÖLÜM

Cam silece inin muntazam hareketi Malko'yu ipnotize etmi , uykusuz geçen geceden sonra iyice mahmurla tırmı tı. Silece i durdurdu. Mercedes'in ön camı birkaç saniye içinde bu uyla kaplandı. Çevreyi görmek imkânsızdı. Araba dur i aretinin tam önünde durdu. Solda otoban Sliema'ya do ru iniyordu. Sa da Sliema Regional Yolu batıya kıvrılıyor, sıkıcı bir manzarayı arkasında bırakıyordu. Malko gözünü otobandaki tünelden ayırmıyordu. Mercedes'in burnunu a a ıdan görülmeyecek ekilde ayarlamaya dikkat etmi ti. Uzaktan yolun soluna dönmeye çalı an bir araba gibi duruyordu. Saat yedi buçuktu, ama yine de trafik oldukça yo undu. Maltahlar erken kalkıyorlardı...

Ön cam dı arıyı iyice göstermez olmu tu. Silece i yeniden çalı tırdı.

Yanında, Gozzo sigara içiyordu, arkada oturan sivilceli, ya lı, kapkara Maltahlar a ızlarını bile açmamı lardı. Gozzo'nun kasap çengeli haricinde, kimsede silah yoktu. Malko direksiyona geçmi ti. Birden ye il kıyafetli biri ko arak tünelden çıktı. Malko Gozzo'ya döndü.

— Dürbün.

Maltalı dürbünü uzattı. Ayarı daha önce yapılmı tı. Malko aleti kocaman bıyıklı,

seyrek saçlı adama çevirdi. Ebu Dofar de ildi. Yine de Libyalılar günlük ko ularına çıkmı - lardı.

Birden korkunç bir korku kalp atı larını hızlandırdı. Acaba Mahmud Farad günah mı çıkartmı tı?

Hiçbir ey Binba ı Dofar'in arabayla gelmesine veya Malko'yu tuza a dü ürmesi- ne engel de ildi ki. Her Libyalı geni elbiselerinin altına kolaylıkla bir silah saklaya- bilirdi. Malko geli ebilecek olayları bir anda gözünün önüne getirdi ve karanlık gelece i gözlerinin önünde canlandı. Burt Holiday'in neler yapmaya çalı tı ından haberi yoktu. Saçları beyazlayıncaya kadar kalmak üzere kendini Malta hapishanelerinde bulabilirdi... Ama geriye dönmek için artık çok geçti. Birincinin az arkasında ikinci bir ko ucu belirdi, sonra bir üçüncüsü.

İlk ko ucu yakla ıyordu. Hareketsiz araba- yı görünce a ırma ihtimali de vardı aslında.

— Ne yapalım? diye sordu asabi asabi Gozzo.

— Harekete geçmemiz lazım, dedi Malko.

Zaten orada daha fazla kalamazlardı. Mercedes birkaç saniye çalı ır vaziyette durdu. Sa dan hiçbir araba gelmedi inden, hareket etmek zorunda kaldı. Tünelden bir ko ucu daha çıktı, sonra bir tane daha... Binba ı Dofar hâlâ görünürlerde yoktu. Malko arabayı mümkün oldu u kadar yava sürüyör- du. Farlarını yaktı. İlk tünelin yüz metresini aydınlattı: Ortalıkta ne araba ne de ko ucu vardı!

Binba ı Dofar yok olmu tu! Adamlarının büyük kısmı da. Malko sinirle gaza bastı.

Dofar Teknik Okul'a ba ka bir yoldan dönmü olmalıydı. Yolun dörtte üçünü tamamlamı lardı ki, Malko birinin etrafını sarmı dört ki i far ketti. Gozzo bir sevinç çı lı ı attı.

Binba ı sadece bir krampın kurbam olmu tu ve okula en sadık adamlarıyla dönüyordu! Binba ının grubunun yüz metre arkasında zorlukla ko an üç Libyalı daha vardı.

Mercedes birden sola dönerek, tam binba ının yanında fren yaptı. Malko, ön camdan Libyalının a kın bir ifadeyle yanlı bir manevra yapıldı ını sanarak ba ını kaldırdı ı nı far ketti. Ani bir refleksle kendisini arabanın önünden yana atmı tı.

Arabanın üç kapısı da aynı anda açıldı. Gozzo binba ıyı hemen çocuk gibi kuca ına aldı. Maltahlardan biri çoktan arabanın arkasına dönmü , bagajı açmı tı bile. Binba ı Dofar'ın vücudunun yarısı Mercedes'in bagajında kayboldu u anda bile, di er Libyalılar daha ne olup bitti ini anlamamı lardı. Gozzo adamın üzerine e ilmi , onu tamamen bagaja sokmaya çalı ıyordu. Ama, di er dört Libyalı yı hesaba katmamı tı.

a kınıkları geçen adamlar, Mercedes'i sarmaya ba lamı lardı. Gozzo binba ıyı sivilceli, bir ba ka Maltalıya bıraktı. Kemerinden kasap çengelini çıkararak, etrafında kendilerini durdurmaya çalı an adamlara do ru daireler çizerek sallamaya ba ladı. Binba ı Dofar Mercedes'in arkasında hâlâ debeleniyordu. Libyalılar ko udan sonraki nefes nefese halleriyle yolu kesmeye çalı tılar. Öbür üçü de tehlikeli bir biçimde yakla ıyordu. Binba ının

yanında olanlardan birisi, arkada larını tekrar ayaklandırmak için Arapça bir eyler ba ırdı. Az sonra yola iyice yayılıp geçi i kapattılar. Yirmi saniye içinde yola çıkmazlarsa kö eye kısıtırılmı olacaklardı. Malko açık camdan Gozzo'ya ba ırdı.

— Çabuk atlayın, bırakın bagaj açık kalsın.

Gozzo dört Libyalının önünde santim santim ilerledi. Arkada ı hâlâ binba ıyla mücadele ediyordu. Gozzo Maltaca bir eyler söyledi ve sivilceli adam Libyalıyı bagajda kendi haline bıraktı. Bacakları bagajdan sallanıyordu, ama yere de miyordu. Malko geri vitese takıp gaza bastı.

Gozzo ve üçüncü Maltalı çabucak arabaya yeti ip açık kapılardan içeriye daldılar.

Araplardan biri arka kapıya tutunmaya zaman bulmu , küfrederek arabanın yanında ko uyordu. Gozzo camı açtı, kolunu kaldırdı ve çengelini adama do ru savurdu. Libyalı kapıyı bıraktı ve çı lık atarak yere yuvarlandı.

Malko bir arabaya çarpmaktan kıl payı kurtuldu. Araplar hâlâ ko uyorlardı, ama artık tehlikeli de illerdi. Yine de Libyalının bagajdan sarkan bacaklarıyla farkedilmeleri çok kolaydı. Malko di leri kenetlenmi , gözü dikiz aynasında, gaza biraz daha bastı. Libyalılar tehlikeyi haber vermeye gidiyorlardı. Ne olursa olsun Malta'da da polis vardı.

Be yüz metre ötede, küçük bir yola döndü. Biraz ilerde üstü örtülü bir yük kamyonunun önünde durdu. çinden be adam fırladı. Mercedes'in arkasında küçük bir mücadele oldu. Malko dı arı çıktı ında, Binba ı Dofar yük kamyonunun arkasında kaybolmu tu. Gozzo Malko'yu hemen arabanın ön tarafına do ru

itti.

— Çabuk, çabuk!

Öne geçtiler. Direksiyondaki bıyıklı adam tek kelime etmeden hareket etti. Her ey göz açıp kapayıncaya kadar sona ermi ti. Sonuç ne olursa olsun birinci raund onlarındı. İmdi ellerinde de i toku yapabilecek malzemeleri vardı. Tabii de i tirecekleri ki i hâlâ duruyorsa. Yük kamyonu Anna Maria Ximenes'in villasına do ru ilerliyordu. Sıkıntılar henüz bitmemi ti. Libyalılar binba ılarını kolay kolay kaptırmazlardı.

*

**

Anna Maria Ximenes o alı ılagelmi gri tayyörü ve bacaklarını tamamen saran çizme-leriyle gergin bir ekilde yük kamyonuna do ru ilerledi. Kafasını açık camdan uzatarak kaygılı sordu.

— Yakaladınız mı o aptalı?

Maltalılar Binba ı Dofar'ı dı arıya çıkar- makla me guldüler. Anna Maria bir sevinç çı lı ı attı. Üç Maltalı tutsaklarını ta ıyarak evin arkasında kayboldular. Malko arabadan indi.

— Onu nereye koyacaksınız?

Genç kadın hiç tereddüt etmedi.

— Bir foseptik çukurumuz var. Ne demek oldu unu biliyorsunuz, de il mi? Bizimki iki ayrı bölümden olu uyor.

Malko onun ciddi konu tu undan emindi. Arkasından ilerledi. Seranın yanında dörkö e bir açıklık vardı. Dibinde Binba ı Dofar sımsıkı ba lanmı , debeleniyordu. Topraktan i renç bir koku yükseliyordu.

— Kapatın, diye emretti Anna Maria

Ximenes.

Sonra tamamen yatı mı olarak Malko'yu kolundan tuttu.

— Size kahvaltınızı hazırladım. Bunu hak ettiniz.

Eve girdiler. Holde Anna Maria Malko'ya sokuldu.

— Te ekkürler, dedi. Te ekkürler. Siz olmasaydınız kimse bu i e cesaret edemezdi.

Burt Holiday'in de söyleyebilece i tamamen buydu.

Ama tabii ba ka bir ses tonuyla...

— Godfrey Borg'u geri alabilece iz, dedi Anna Maria umut dolu bir sesle.

Malko onun iyimserli ini tamamen paylaamıyordu.

— Çok geç olmadı ını umarım, dedi.

Ortalı a yeniden sessizlik çöktü. Malko olayların devamını tahmin etmeye çalı ıyordu. Libyalılar ate püskürüyor olmalıydılar. Saa tin bir an evvel be olmasını ve Mahmud Farad ile bulu mayı giderek ne olup bitti ini ö renip, de i toku pazarlıklarını yapmaya ba lamalarını istiyordu.

Olaylara Malta polisinin karı mayaca ını umuyordu. Bu i leri çok karı tırırdı.

— Ne dü ünüyorsunuz? diye sordu Anna Maria

— Tatili, dedi Malko ve Farad ile bir süre sonraki randevumu.

*

**

Mahmud Farad Dolphin Oteli'nin barında oturuyordu. Kapının açıldı ını duyunca birden döndü. Girenler etrafı ilgisiz bakı larla süzen iki Maltalıdan ba kası de ildi.

Libyalı Binba ı Dofar'ın yabancılar tarafından kaçırıldı ını bir saattir biliyordu.

Farad istemeden büyük bir hata yapmı tı. Ülkesine içten ba lıydı ve alnındaki bu leke onu hasta ediyordu. Binba ı Dofar'ı kaçıran adamlarla saat be te Sliema'da olan randevusu ise her eyin üstüne tuz biber ekiyordu... Mutlaka Libyalılarla bir ba lantı olu turmasını isteyeceklerdi ondan. Maltalı birinin kaçırıldı ını duymu tu, ama nerede oldu undan habersizdi. Trablus'a bu konuda hiçbir mesaj gönderilmemi ti. Önce Amerikalıların onu haberle meyle ilgili olarak ellerinde tutmak istediklerini sanmı tı. Ama aslında tek istedikleri binba ıydı.

Bir ba ka Libyalı içeri girdi, onu farkederek yanına yakla tı.

— Ne oldu undan haberin var mı? diye sordu hemen.

Farad ba ını salladı. Binba ının kaçırılması suçunu itiraf etme imkânını büsbütün ortadan kaldırmı tı. Daha itiraflarını dinlemeden, bütün tırnaklarını sökerlerdi. çkisini bir yudumda bitirdi, masaya para bırakarak kalktı. erefini kurtarıp, arkadaş larına yardım edebilmesi için sadece be dakikası kalmı tı.

*

**

Malko arabasını Preluna Otel'i'nin kar ısına park etti. Otel Libyalılarla dolu oldu undan, Farad'ın göze batmayaca ını dü ünüyordu. Hava nefisti. Kar ıda pizza lokantası haline sokulmu bir ato yükseliyordu. Gazetesini katladı. Libyalı binba ının kaçırılı ıyla ilgili tek kelime yazılmamı tı. Zaten Malta gazeteleri pek çok haberi atlıyordu. Ba ka bir

deyi le sansür çok etkiliydi.

Ye il, beyaz bir otobüs önünde durdu. Yolculardan ço u indi. çlerinden biri de Mahmut Farad'dı. Etrafına bakınıyordu. Malko arabadan çıkarak ona do ru yürümeye ba ladı. Libyalılar adam kaçırma alı kanlıklarını sürdürebilirlerdi. ki araba dolusu militan biraz ilerde bekliyordu. Malko kapının açıldı ını ve bıyıklı bir sürü adamın dı arı çıktı ını gördü.

Önünde, denize uzanan rıhtımın parmaklı-ına dayanmı Libyalı duruyordu. Adam kaçırmaya pek uygun bir ortam de ildi.Libyalı hiç dönmeden parmaklıkların sonuna kadar ilerledi. Malko da ona ayak uydurdu. Malko adama iki metreye kadar yakla tı. Libyalı ilgi gösterecek hiçbir hareket yapmıyordu.

— Farad!

Libyalı elleri ya murlu unun ceplerinde, yava ça döndü. Malko birden korkunç bakı ları, a lamamak için kendini zor tutan kasılmı çeneyi farkederek koruyucularına döndü. Kar ısındaki bu adam normal de ildi... Sinirleri çok gergindi. Tam tehlikeli olabilecek bir haldeydi. Hâlâ cebinde olan elleri Malko'yu endi elendirdi. Libyalı silahlı olabilirdi. Aralarında sadece iki metre vardı. Arkasına döndü. Maltalı goriller yola yayılmı , bütün çıkı ı tıkamı lardı.

Malko'yu öldürmeye kalkı ması intihardan ba ka bir ey olmazdı...

— Sizi niye görmek istedi imi biliyorsunuz, diye ba ladı. Herkes için üzücü olabilecek tartı mamıza artık bir son vermeliyiz. Binba ı Dofar...

Birden durdu. Libyalı onu dinlemiyordu.

Hareketlerinde alı ılmamı bir tuhaflık vardı. Hem gergin, hem de ilgisiz. Malko'nun bakı ları adamın ceplerine do ru indi. Sa cepte bir i kinlik far ketti. Far ad elinde bir eyler sıkıyordu.

— Farad, dedi Malko, aptallık etmeyin.

Aynı anda Libyalıya yakla ıp, kolundan tuttu. Adamın çırpınmadı ını görünce a ırdı. Sadece elini cebinde tutmaya devam ediyordu. Malko adamın kolunun titredi ini hissetti...

Birden kafasında bir im ek ıaktı. Libyalıdan uzakla maya ıalı tı. Ama bu sefer, onu kolundan sıkıca yakalayan öbürü oldu. Aynı anda, Malko bir hı ırtı duydu.

Bir el bombası.

*

**

Libyalının karnına bir yumruk atarak, adamı ikiye katladı. Maltalı goriller kavgayı görerek, o tarafa do ru ko maya ba ladılar. Malko ba ırdı.

— Yakla mayın, el bombası var!

Bir an meselesiydi. Libyalı Arapça bir eyler ba ırdı. Saniyeler çok ıabuk geçiyordu. Malko patlamadan kurtulacak fırsat bula mayaca ını anladı. Libyalının baca ına bir tekme savurdu. Libyalı onu bırakmadan yere dü tü.

Bomba patladı ında Malko'nun üzerine e ilmi durumdaydı. Gürültü umdu undan daha az iddetli oldu. Yine de Mahmud Farad'ın vücudunu havalandırdı. Malko'yı da birkaç metre öteye, korkulukların önüne fırlattı. Libyalıyı siyah bir duman sardı.

Malko tekrar nefes alabildi inde, Farad yerde yatıyordu. Maltalı goriller ko tular.

Yo un trafi in sayesinde yolda hiç kimsenin bir eyden haberi olmamı tı. Duman da ılmı tı, ama siyah bir leke patlama yerini belli ediyordu. Libyalının üzerine e ildi. A zından kan akıyordu. Vücudu Malko'nun da patlamadan etkilenmesine engel olmu tu. Hâlâ ya murlu unun cebinde olan eli çıkartmaya çalı tı. Yalnız yumru u görüldü. Parmakları bulamaç haline gelmi olmalıydı.

Malko bacaklarında derman olmadan do ruldu. Az kalsın o da ölümün pençesinde olacaktı... Birden yüzünden süzülen bir eyler hissetti. Elini götürüp, mendille akan kanı durdurdu. Gorillerden biri onu kolundan tuttu.

— Gel.

Yapılacak tek ey de buydu. Farad'ı can çeki meye bırakarak, çabucak arabaya do ru uzakla tılar. Ölümü an meselesiydi ve hiçbir ey onu kurtaramazdı. Arabada, Malko güne li i indirerek yarasını kontrol etti. Tam iki gözünün arasında, burnunun kenarında ufak bir delik vardı. Kemi e gelmi küçük bir arapnel parçası. Biraz daha iddetli çarpsaydı, beynini delip geçerci. Araba onu dü üncelerinden kopararak yava ça hareket etti. Farad intihar ederken onu da öldürmek istemi ti. Libyalılar her eyi çok çabuk anlayacaklardı. De i toku görü meleri için ba ka birini bulmaları gerekiyordu.

*

**

Hilton'un resepsiyon memuru, Malko'ya bir sürü telefon mesajı uzattı. Hepsine öyle bir göz attı: Tümü Burt Holiday'den geliyordu. Gazeteler ve radyo Binba ı Dofar'ın

kaçırır mdan ve Malımud Farad'm intiharından bahsetmemi oldu una göre, Libyalılar bölge efini ba ka türlü haberdar etmi olmalıydı.

Malko, Gozzo'nun iki adamını holde bırakıp odasına girdi. Libyalıların otelde herhangi bir eyleme kalkı maları ufak bir ihtimaldi, ama yine de tedbiri elden bırakmamanın yararı vardı.

Telefonu açmadan önce, Tamra'nın odasını kendisinininkinden ayıran kapının iyice kapalı olup olmadı ını kontrol etti. Libyalı kadından hiçbir haber yoktu. Burt Holiday'in büro numarasını çevirdi, adını verip beklemeye ba ladı. Yirmi saniye sonra Amerikalının gergin sesi kulaklarında patladı.

— Neredesiniz? Sizi hemen görmeliyim.

— Bir saat sonra, dedi Malko. Ba ıma küçük bir kaza geldi, üstümü de i tirmem lazım.

Amerikalıya konu ması için fırsat vermeyecek telefonu kapattı. Kulaklarındahâlâpatlama sesi çınılıyordu, her tarafı a rıyor, burnundaki yara da hafif hafif kanıyordu. Uzun bir du bile, üzerindeki yorgunlu u tamamen almadı. Bir kez daha vaktinin henüz gelmedi ini anladı. Biraz koku sürdükten sonra giyindi.

imdi de ba ka bir alanda çarpı mak gerekiyordu. Kendisini Burt Holiday ile yapaca ı görü meye hazırlamaya çalı tı.

*

**

— Siz bilinçsizsiniz! Deli, tam anlamıyla delisiniz! Nasıl yapabildiniz?..

Burt Holiday Malko'nun etrafında döne döne kekelemeye devam ediyordu. Sinirden

kendisini tamamen kaybetmi ti. Malko etrafında dönen adamdan artık iyice sıkılmaya başlamı tı.

— Olan oldu, dedi, oturalım da durumumuzu gözden geçirelim.

Örnek olmak istercesine de bir yere çöktü. Birazdan Burt Holiday de kar ısına dikildi ve ciddi bir sesle sordu.

— Bu aptallı ı niçin engellemediniz?

— Bir defa bunun aptallık olup olmadı ından emin de ilim, dedi Malko. Siz nasıl haberdar oldunuz?

CIA bölge efi kızgınlıktan kendini kaybedecek gibiydi.

— Maltalılar sayesinde tabii ki! CID'nin iki numaralı adamı ate püskürerek büroma girdi. Libyalılar onlara CIA'nın milliyetçilerle i birli i yaptı ını anlatmı lar. Mintoff'a ikâyet edeceklerini söylemi ler. Bunun affedilmez bir ekinde Malta'nın içi lerine karı mak oldu unu, yapılan saldırının yersiz ve haksız oldu unu anlatacaklar. (Sesi incelmeye başlamı tı.) Düünebiliyor musunuz? imdi Langley'e haber vermek zorundayım.

— nkâr edin, dedi Malko rahatça. Onlara neden bahsettiklerini anlamadı ınızı söyleyin.

— Ama sizi gördüler! diye haykırdı Amerikalı. Kaçırma i ine karı an arabayı kullanıyordunuz. Size adını verdi im bir MI 5 ajanını kullandınız. (ç geçirdi.) Size o ismi verdi im için deli olmalıyım.

— Dinleyin, dedi Malko, bu ismi kendi çabalarım sonucunda buldu uma yemin edebilirim, sizin bu i te parma ınız olmadı ına, emirlere itaat etmedi ime ve CIA adını duymadı ıma da. Ama lütfen biraz daha yava

konu un...

Burt Holiday sudan çıkarılmı balık gibi a zını açıp kapadı. Malko devam etmek için bu küçük bo luktan istifade etti.

— Libyalılar da melek de il. Godfrey Borg'u kaçırdılar, John Fitzpatrick'i ve Susan Herring'i öldürdüler. Maltalılara gelince, yeniden kendi vatanda larıyla, Godfrey Borg ile ilgilenseler iyi yaparlar. Örgütün iyili i için çalı tı ımı siz de gayet iyi biliyorsunuz.

— Bu i için benden izin almalıydınız, diye kesti Burt Holiday. Buradan sorumlu olan benim. iddet gösterisi yapmanızı yasaklamı tım...

— Bo vaktim olmadı. imdi gerekli olan bu hikâyeden sıyrılmak...

— Durun, diye kesti yeniden Amerikalı, CID biraz evvel bana telefon edip, Sliema'da paramparça olmu bir Libyalının cesedini bulduklarını söyledi. Görünü e göre el bomba-sıyla intihar etmi , ama tanıklar patlamadan az evvel bir bo u ma görmü ler. Bu olayın da kaçırılmayla ilgili oldu undan yakınıyorlar.

— Hakları var, dedi Malko.

Arkadan da foto raf olaylarıyla birlikte, Mahmud Farad hikâyesini anlattı. Burt Holiday'in yüzü donukla mı tı.

— Rezalet, diye mırıldandı. Tam anlamıyla rezalet... Nasıl böyle bir ey yapabilirsiniz?

— Fla la, dedi Malko.

Bölge efinin bo azına atlayaca ını sandı, ama yerinden bile kıpırdıyamıyordu.

— Godfrey Borg'u sa lıklı bir ekilde iade etmek artıyla Libyalılar binba ılarını kurtarabilirler, dedi. Tabii bu mümkünse. CID'den Maltalı arkada larınızın konuyla ilgilenmeleri

gerekecek.

— Ama mümkün de il! dedi Amerikalı. Bu hikâyeye karı mam söz konusu bile olamaz.

— Yapmalısınız, diye ısrar etti Malko, her eyin tatlılı a ba lanmasını istersiniz, de il mi?TabiiGodfreyBorg daha ölmediyse. Yoksa Binba ı Dofar gerçekten ayvayı yer.

— Baya ıla maym, dedi Burt Holiday.

— Baya ıla mıyorum, olayları oldu u gibi göstermeye çalı ıyorum diye düzeltti Malko.

Anna Maria Ximenes'in evine de inmeden, Libyalı binba ının içinde bulundu u artları anlattı.

— Durun, delirece im, diye patladı bölge efi. Kaba oldu unuzu biliyordum, ama i buraya gelince...

Malko kalktı.

— Sizden ayrılmak zorundayım. Bugün için yeteri kadar heyecan ya adım. Size söyledi imi yapın. Kararınızı verince bana haber verirsiniz. Hilton'a yatmaya gidiyorum.

Amerikalı geçirmeye bile yeltenmedi. Temiz hava Malko'ya iyi geldi. Küçük körfezden serin bir meltem esiyordu. Gelece ini dü ün-
mek bile istemiyordu. Ama itiraf etse de etmese de, Anna Maria Ximenes'in azmiyle büyülenmi ti. Belki de o belli belirsiz çekicili iyle de.

*

Üstünde sostan bir tepe olu mu pirzolada, çelik dayanıklılı ı vardı. Garsonun biri telefonda ça ırıldı ını bildirmeye geldi inde, ilk parçayı koparabilmek için korkunç bir kuvvet harcıyordu. Yoklu u sırasında yenmesi imkânsız o et parçasını garsonun kaldıraca ını

ümit ederek hiç ikâyet etmeden kalktı. Yine de kaygı midesini kasıyordu...

Burt Holiday idi. Biraz daha sakinle mi ti.

— Haber var, dedi. "Arkada larınızla" görüş üldü. Onlarla birlikte olan ki i sa lıkhy-mı . De i toku fikrini kabul ediyorlar. Tabii buradaki ki ilerin baskısıyla.

— Bu iyi, dedi Malko.

Demek Godfrey Borg hâlâ ya ıyordu.

— Her eyin nezaket çerçevesi içinde geçmesini istiyorlar, diye belirtti Burt Holiday. CID bu takası kolayla tırmak için, her eyi La Valletta'nın sonundaki hastaneye göre ayarladı. Bugünlerde oranın tamiri yapılıyor. Ak am belediye i çileri çalı mayacak. De i toku hastanenin büyük salonunda yapılacak. Gece boyunca o mahalle sakin olur. Saat ve detaylar di er tarafın bir temsilcisiyle bir saat sonra, Phoenicia'nın barında konu ulacak. Kendinizi Bay Jones olarak tanıttın.

— lginç,, dedi Malko. Tamam, orada olaca ım.

— Bunun hikâyenin sonu olması gerekir. Bir daha da kutsal mücadeleler verilmeyecek. İlk uçakla gideceksiniz.

— Yalnız mı, Godfrey Borg ile mi?

— Birlikte, e er isterse. E er en ufak bir güçlük çıkarırsa da, yalnız. Anla ıldı mı?

— Daha açık olamazdı, dedi Malko. Umarım hasımlarımızın kötü niyetleri yoktur.

— Saçma sapan konu mayın, dedi Burt Holiday, kuru bir sesle. Size CID'nin her eyi garanti ettiklerini söyledim. Malta'da iddeti sevmezler.

— Ben de, dedi Malko, yalnız iki tarafın da aynı fikirde olması gerekiyor.

XII. BÖLÜM

— Bir votka istiyorum, dedi Malko. E er birisi Bay Jones'u ararsa bana yollayın.

— Ba üstüne, dedi barmen.

O anda Gozzo bara girerek, dirseklerini bara dayadı. Malko'ya arkasını dönmü tü, ama kar ısındaki büyük ayna sayesinde masasını göz altında tutabiliyordu. Phoenicia'nın her yanı milliyetçi gorillerle dolmu tu. Saatine baktı: Sekizi yirmi be geçiyordu.

Dokuzda bara bir adam girdi. Mavi çizgili kruvaze bir takım, ölçülü kesilmi ve iyi düzeltilmi bıyıklar, gür kirpikler, esmer bir ten ve iri bir burun. Malko CIA'da gördü ü foto raflardan birini hatırlayarak, midesinin kasıldı ını hissetti. Muhammed Callud, Libya Gizli Servisi üyesi ve birçok suikastin sorumlusuydu. Bara öyle bir göz atıp, Malko'nun önünde durdu.

— Bay Jones? •

— Benim.

— Sanırım sizinle randevumuz vardı.

— Do ru, dedi Malko, oturun. Ne içerdiniz?

— Bir Perrier.

Sessizce barmenin ısmarladıklarını getirmesini beklediler. Malko kar ısındaki adamın bakımlı ellerine dikkat etti. Göz göze gelmemeye özen gösteriyordu. Libyalı barda ındakini

içmeden konu maya ba ladı.

— Teklif etmi oldu unuz takası kabul ediyoruz. Bu gece saat sekizde. Eski hastanede. Bizi giri katındaki salonun güney ucunda bekleyin. Biz kuzey kapısından gelece iz. De i toku tam ortada yapılacak.

ngilizceyi yava yava konu uyordu. Ama konu tukları kolay anla ılıyordu. Malko hastaneyi tanımıyordu. Hasımlarının kar ıla ma yerini kendilerinin seçmeleri de hiç ho una gitmemi ti.

— Niçin orada? diye sordu, ba ka bir yer olsaydı daha iyi olurdu, mesela daha havadar bir yer.

— Orada olacak, dedi Libyalı, veya hiç olmayacak. E er bu ak amki randevuya gelmezseniz bir daha takas için hiçbir olanak bırakmamı olursunuz. Saat sekizde.

Kalktı, Malko'yu hafif bir ba i aretiyle selamlayarak, Gozzo'nun ate li bakı ları altında bardan çıktı. Gozzo biraz sonra Malko'nun yanına geldi.

— Ne oldu?

— Bu gece, saat sekizde eski hastanede, dedi Malko. Oraya gidip nasıl bir yermi bakmak istiyorum.

— Madem istiyorsunuz, dedi Gozzo.

Otelden çıkıp bir Mercedes'e do ru ilerlediler. Malko arkaya geçti. Dö emenin üzerinde beze sarılmı bir Kala nikof duruyordu. Hastaneye giden yola saptılar. Az sonra görkemli bir kalenin kar ısında durdular. Kar ılarında bir hükümet binası, sa taraflarında da eski hastane bulunuyordu. Önünde i çilerin çalı tı ı bir çe it meydan vardı.

— Girmek istiyor musunuz? diye sordu

Gozzo. Birini tanıyorum. Tadilat yapıldı ı için i çilerden ba ka kimse yok.

Demekki, geceleyin etraf daha da ıssızdı. te Libyalıların burayı neden seçtikleri belli oluyordu. Onların da burada arkada ları vardı herhalde... Gozzo üzerinde P.W.* yazan bir mavi kolluk takmı bir i çiye yakla tı. Biraz sonra, Maltalı hastanenin kapısını açtı. Malko heyecanlanmaktan kendini alamadı. Bina altı yüz yıllıktı ve ataları bir zamanlar burada çalı mı tı.

Önünde, kenarları koridorlarla çevrili, onarım halinde büyük bir avlusu vardı. Her yer tahta iskeleler ve çimento torbalarıyla dolmu tu. Ta lar kazınmı ve eski do al renklerini almı lardı. Her ey çok gösteri liydi. Rehberleri onları sola, ta merdivenlere do ru venlere do ru götürdü.

Malko içeri girdikten sonra nefesinin kesildi ini hissederek durakladı. Bombo , tavanı kubbe ekinde upuzun bir salona girmi ti. Rehberleri yakla tı.

— Burası Avrupa'nın en büyük salonu, bayım, dedi. Uzunlu u 560 ayak. Haçlılar zamanında hastalara gümü takımlarla yemek veriliyormu . Ama Napolyon hepsini çalmı . A a ıda aynı büyüklükte iki salon daha var, ama oralar hâlâ tamirat halinde. Bina içindeki merdivenlerden iniliyor.

Salonlar rıhtıma paralel olarak uzanıyordu. Malko birkaç adım atıp tekrar çıkı a döndü. Libyalılar onlara tuzak hazırlamı lardı. Bu su götürmez bir gerçektir. De i toku tamamlanır tamamlanmaz, onları temizleyeceklerdi. Reh-

(*) Belediye çisi

bere bir lira uzattı ve adam te ekkür ederek kayboldu.

*

**

— Bu randevuyu ertelemeliyiz, diye ısrar etti Malko. Libyalılar bize tuzak hazırlamı lar. Binba ılarını bir kere kurtarmaya görsünler, bizi rahatça öldürürler. Delilik bu.

— Gidece iz, dedi, Anna Maria. Bana güvenin.

Tabii ki, Malko ona güveniyordu. Onun için bir tek ey önemliydi: Godfrey Borg'u kurtarmak.

Anna Maria birden kalktı.

— Gitmek istemiyorsanız, ben tek ba ıma gidebilirim. Ama o zaman, sizden burada kalmanızı rica edece im.

Ba ka bir deyi le, hapsedilecekti... Maltalının erkeklere istediklerini yaptırmak konusunda büyük kabiliyeti vardı. Her iki taraf da böyle bir mücadelede hata kabul etmezdi. Üstelik de Libyalılar, hain bile olsa, arkadaş ları Farad'ın öcünü daha almamı lar dı. Ne de olsa adam intihar ederek, kendini temize çıkarmı tı.

Uzun müddet Anna Maria ve Malko birbirlerine gözleriyle meydan okudular. Malko altı yüz senelik, mezar gibi bombo ıssız salonu yeniden görür gibi oluyordu. Her eye ra men kendisi de Malta övalyesiydi. Ölmek için daha iyi bir yer bulamazdı.

— Pekâlâ gelece im, dedi, ama bu tam bir çılgınlık.

Anna Maria rahat bir nefes aldı.

— Sizin ba ka türlü davranmanızı beklemiyordum zaten.

XIII. BOLUM

174 metre boyundaki salon tam bir sessizlik içindeydi. Rutubetli duvarlardan ve kubbe eklindeki tavandan buz gibi bir so uk sızıyordu. Her yirmi metrede bir çıplak ampuller asılmıştı.

Malko bakılarını sol taraftaki kapıya dikti. Kapı hastanenin kapalı koridorlarla çevrili avlusuna çıkıyordu. Libyalılar geldikleri zaman aralarında mesafe bırakmak için, otuz metre kadar içeriye çekildiler.St.Elme'nin kar ısındaki kapı hastanenin tek giri iydi.

Her ey onarım halindeydi, Maltalılar eski hastaneyi kongre binasına çevirmeyi istiyorlardı. A a ıdaki avlu vinç ve buldozerlerle doluydu. Malko titredi. Libyalılar be dakika geç kalmı lardı.

Binba ı Dofar elleri elektrik telleriyle ba lı, a zı tıklı, çuval içinde buz gibi yerde yatıyordu. Çuvaldan hâlâ foseptik çukurunda geçirdi i günü hatırlatırcasına i renç bir koku çıkıyordu. ki Maltalının da görünü te silahları yoktu, ama Gozzo Malko'nun emirlerine ra men salona girdikleri anda ya dan pırıl pırıl parlayan Kala nikof'unu çıkarmı , içine de arjörünü yerle tirmi ti. CID bu görü meyi düzenlerken, silahsız gelmelerini de art ko mu tu. Gozzo da binba ının yanına çöktü ve kapıyı gözlemeye ba ladı. Beraberinde bir

de kocaman elektrik feneri getirmi ti.

Anna Maria Ximenes sinirle Malko'nun yanında Rothmans'mı içiyordu. Tayyörünü çıkarmı , çizmelerinin içine soktu u bir blucin ve aynı renkte bir kazak giymi ti.

Mercedes'i St. Elme'nin önünde bırakmı - lardı. Gozzo'nun bir arkada ı arabaya göz kulak oluyordu.

Geli lerinde hiçbir problemle kar ıla ma- mı lardı. Önceden tahmin edildi i gibi, hastanenin küçük kapısı kilitlenmemi , hiçbir gözcü falan da yerle tirilmemi ti.

Malko midesinin kasıldı ını hissetti. Giri te gürültüler duyuluyordu.

•— Dikkat, diye mırıldandı.

Gozzo Kala nikof'unu kapıp biraz çocukça bir hareketle yere yattı. Libyalılar binba ılarını kurtarmadan hiçbir ey yapmaya cesaret edemezlerdi. Birden kapmın yanından bir elektrik fenerinden çıkan bir ık huzmesi toprak rengi duvarları aydınlattı. Libyalılar geliyorlardı.

Hı ırtilar ve bir tahta parçasının ezilmesin- den çıkan gürültüyü duydular, sonra birçok gölge küçük kapıdan girerek, salonun ortasında durakladı. Malko ve grubu kırk metre batıda duruyordu.

El feneri yine yakıldı, onlara çevrildi. Birkaç saniye boyunca gölgeleri kesi ti, sonra her ey yine karanlı a gömüldü.

Birazdan megafonun bo uk sesi duvarlarda yankılanarak, ngilizce bir eyler söyledi.

— Binba ıyı getirin, size arkada ınızı verelim.

Beklenen an gelmi ti. Gozzo iki arkada ı- nın yardımıyla Libyalıyı çuvalından çıkartıp,

yürümesini engelleyen ba lara ra men onu öne do ru iteledi. Binba ı Dofar kır ık hatlarıyla, küçücük boyuyla arkadaşlarına bakarak do - ruldu. Sonra, sanki her zaman hatırlamak istermi gibi gözlerini Anna Maria ve Malko'ya dikti. Gozzo adamı yine öne do ru iteledi.

Malko feneri Gozzo'dan alarak iki grup arasındaki bölgeyi aydınlattı. Aynı anda Libyalılardan da iki ki i ayrılarak ortaya do ru yürümeye ba ladı. Malko sadece bir kez gördü ü halde Godfrey Borg'u hemen tanıdı. Onun da elleri arkadan ba lanm ı t ı ve buna ra men fena görünmüyordu. Anna Maria Ximenes ellerini önünde kavu turmu , o zorlu sahneyi seyrediyordu. Koca salonda ayak seslerinden ba ka bir ses duyulmuyordu. Gozzo sa elinde Kala nikof'unu tutuyordu.

Birbirlerine yakla an dört adam arasındaki mesafe iyice azaldı. Malko nefesini tuttu. Arkalarında bir lambanın daha sönmesi lo lu u iyice artırm ı t ı. Bir an adamlar durdukları yerden kıpırdamadılar. Anna Maria Ximenes tırnaklarını Malko'nun koluna geçirdi ve inanılmayacak kadar gergin bir sesle:

— Oldu, dedi, geliyorlar.

Gerçekten de, Gozzo vücuduyla Godfrey Borg'u koruyarak onlara do ru geliyordu. Onunla aynı görevi payla an Libyalı da Binba ı Dofar için tıpkı Gozzo gibi davranı - yordu.

Çok yava hareket ettiklerinden, dönü üç dakika sürdü.

Malko el fenerini Godfrey Borg'a yöneltti. Maltalı kuvvetli ı ıktan gözlerini kırp ı tırarak

kaçmaya çalı tı, ama yürüyü ünün bir uyurge-
zerden farkı yoktu. Yürüyü ünün bozuklu-
u, adamın uyu turuldu unu gösteriyordu.
Yine de durumu fazla kötü de ildi.

Anna Maria Ximenes ilerleyip, Borg'u
kucakladı. Gozzo arkasındaki ipleri sökmeye
çalı ırken de Maltaca bir eyler söyledi. Ama
Borg cevap vermedi. Genç kadın patladı.

— Ne yapmı lar buna böyle!

Godfrey Borg konu ma kabiliyetini yitirmi
gibi görünüyordu. Malko yakla ıp feneri
yüzüne tuttu. Sanki dengesini kaybetmi gibi
oldu u yerde sallanıyordu.

— Uyu turucu vermi ler. Sonra icabına-
bakarız. imdi çabuk buradan kaçalım, dedi
Malko.

Salonun öbür ucunda, Libyalılar da
binba ılarını kurtarmı lardı. Ampullerin zayıf
ı ı nda gölgeleri seçilebiliyordu. Malko'ya
sanki sayıca daha azmı lar gibi geldi.
Mutlaka bazıları binba ıyı dı arıya ta ımı lar-
dı. Anna Maria'ya do ru döndü:

— Ba ka çıkı yok mu?

— Hayır.

Demekki tam bir çıkmazda bulunuyorlardı.
Sıranın kendilerine gelmesi için, önce Libyalı-
ların çıkmasını beklemek zorundaydılar. Mal-
ko salonun dibine baktı: Hâlâ kayna an
gölgeler görünüyordu. Libyalılar niçin gitmi-
yorlardı? Birden kötü bir eylerin kokusunu
aldı.

— Ortada durmayalım, dedi, ne olaca ı hiç
belli olmaz.

Godfrey Borg'u tutarak duvara, kubbeyi
tutan .sütunlardan birinin arkasına kadar
götürdü. Di erleri de onu izledi. Daha henüz

geri çekilmi lerdı ki, önce salonun öbür tarafında "pluf" diye bir ses, sonra da önlerinde yumu ak bir gürültü duyuldu. Hemen arkasından da bir kıvılcım farkettiler. Birkaç saniye sonra Malko gözlerinin yanmaya ba ladı ını hissetti.

— Göz ya artıcı bomba attılar! diye ba ırdı. Gaz onlara do ru yayılmaya ba lamı tı bile. Godfrey Borg'u ve Anna Maria'yı bir öksürük nöbeti tuttu...

— Geri çekilelim! diye haykırdı Malko. Gazın etki alanından çıkana kadar, yirmi metre ko tular. Nefes nefese kalmı bir halde ba ka bir sütunun arkasında grupla tılar. Açılan ate onları sı maklarına biraz daha sinmek zorunda kaldı. Saldırı salonun öbür tarafından geliyordu. Mermiler kıvılcım çıkarak zemine yayıldı. Malko engellemeye fırsat bulamadan, Gozzo öne çıkarak Kala nikof'unu ate ledi. Gürültü sa ır edecek derecede korkunç olmu tu. Sonra her yere tekrar sessizlik çöktü.

Artık hayal kurmak saçma olurdu: Libyalılar onları öldürmek niyetiyle gelmi ti. Onlar da pazarlı ı çok çabuk kabul etmi lerdı. Hastane üzerinde bu kadar ısrar etmeleri zaten her eyi açıklıyordu.

Malko Anna Maria'ya döndü.

— Bu salonun ba ka çıkı ı olmadı ından eminsiniz, de il mi?

— Eminim.

— O zaman, dedi Malko, bizi göz ya artıcı bombayla dibe kadar geriletecek ve orada da öldürecekler...

*

**

Malko'nun elindeki fener Anna Maria Ximenes'in sapsarı kesilmi yüzünü aydınlattı.

—Kavgaya girmeye cesaret edemezler. Geldi imiz yerden çıkmaya çalı malıyız.

—Cesaret ederler. Siz bil...

Cümlesini tamamlayamadı. Makineli tüfek bir kez daha önlerinden salonu taradı. Bu sefer ate dipten de il, otuz metre kadar ötelere açıldı. Libyalılar görünmeden ilerlemişlerdi.

Malko kar ılık vermeye çalı an Gozzo'yutu tuttu.

—Kaç arjörünüz var?

- Üç .

Böylece ancak bir veya iki saat kazanırlardı. Tabii bu biraz da Libyalıların ate gücüne ba lıydı. CID'in ku ku götürmez suç ortaklı ının da yardımıyla onları katletmelerini ten bile de ildi. Kalın duvarlar ate seslerinin dı arıya sızmasını önlüyordu. Hiç kimse de içeriye girmeye cesaret edemezdi zaten. Do ru dürüst sütunları bile olmayan bu salonda ni an tahtasından farksızdılar.

Tüfek yine taramaya ba ladı. Kur unlar bu sefer ba ka bir yönden gelerek çok yakınlarına dü mü tü. Malko, bir grup Libyalının salonun öbür tarafından dola arak, onları kar ı duvara itmeye çalı tıklarını anladı. Yirmi metre daha geri çekilerek, duvar boyunca yürüdüler. En sonunda salonun sonuna da ula acaklar ve bu onların sonu olacaktı. Libyalıların ne cephane ne de adam sorunları vardı.

Birkaç patlama sesi daha. Malko duvara arkasını yapı tırdı. Gozzo da hâlâ Godfrey Borg'u korumaya çalı ıyordu. imdi sadece iki otomatik silahla saldırıyorlardı.

— Tav an gibi kıştırıldık, diye mırıldandı. Malko.

Anna Maria Ximenes suratında garip bir ifadeyle patladı.

— Bir eyler yapmak lazım!

— Artık dua etmekten ba ka yapılacak bir ey yok, dedi Malko.

Karanlıkta çömelmi , duvara arkalarını vermi bir ekilde salondaki gürültüleri dinliyorlardı.

Malko, Malta övalyelerinin bu aheseri hakkında bütün bildiklerini aklından geçirmeye ba ladı. Devre ait kitapları karı tırırken, buranın krokilerine sık sık rastlamı tı. Birden aklına bir ey geldi.

— Biz tam olarak büyük salondayız de il mi? diye sordu Anna Maria'ya. Surların hizasında olanda mı?

— Evet, diye cevap verdi genç kadın, niye ki?

— Bunun altında biraz daha küçük iki salon daha var.

— Evet, biliyorum, dedi Anna Maria Ximenes. Ama onlar bodrum gibi kayaların içine oyulmu lar. Kendilerine ait özel bir çıkı ları da yok. rish Soka ı'nın daha da altındalar.

— Tabii, dedi Malko sevinçle, ama benim istedi im de soka a çıkmak de il zaten. Alt salon, eskiden kürek mahkûmlarını kendilerine ayrılan bölüme götürmek için kullanılıyor- du. O devirde, tam limanın üstüne, St. Lazare Burcu'nun altına açılan bir çıkı vardı. E er hâlâ duruyorsa, bu yol denize çıkıyordu. Libyalıların bizi oradan beklemedikleri kesin...

Anna Maria ayaktaydı. Göz ya artıcı bombaların dumanı yeniden ba lamı tı. Genç kadın yeni bir öksürük nöbetine tutuldu.

— Ama alt kata nasıl inece iz? Ya üçüncü oda ne olacak?

— E er iyi hatırlıyorsam, dedi Malko, buranın güneydo usunda üç salonu da birle tiren bir merdiven olacaktı. Ama tabii bu merdiven kapatılmı da olabilir. Ne de olsa be yüz yıl geçti...

— Çabuk, gidip görelim, dedi Anna Maria. nanılmaz bir ey.

Salonun sonuna do ru ko maya ba ladılar. Gozzo Godfrey Borg'u sırtına almı tı.

Nefes nefese dipteki duvara eri erek, durdular. imdi Libyalılarla aralarında yüz metre kadar mesafe vardı. Malko feneriyle duvarı gözden geçirdi. Hiçbir ey görünmüyordu. Hatırladı ına göre, burada bir merdiven olması gerekiyordu. Ama sarımsı, tozlu bir uzantıdan ba ka bir ey yoktu.

Tahmin etmi oldu u gibi merdiven giri i örülmü tü.

Yine de vazgeçmek istemiyordu, bu onların son ansıydı. Gozzo'ya döndü.

— Bana silahınızı verin...

Silahı alarak, dipçi iyle yere vurmaya ba ladı. Hemen bir de i iklik farkedildi: bir çukur. Namlunun ucuyla deli gibi sarı tozları kazıdı. Eski tahtalar ortaya çıkmı tı. Gozzo hemen kasap çengelini çıkarttı ve tahtaları kaldırmaya çalı tı. Yava yava siyah bir açıklık meydana çıktı. Bir bölümü yıkılmı , eski bir merdiven!

Çamurlu topraktan kayarak, eski basamaklara ula tı. Gozzo da onun arkasından atladı.

Dikkatle çökmü basamaklardan inerek, kap-karanlık bir salona vardılar. övalyelerin hastanesinin ikinci salonu. Limana çıkı onun altındaydı Kala nikof'unu kapmı olan Gozzo, yerdeki dö emeyi deli gibi kazmaya ba lamı tı. kinci geçi de ortaya çıktı ında grubun geri kalam daha gözükmemi ti. Üçüncü salona çıkan geçitti bu. Geçit tamamen açılınca, Malko hemen üçüncü salona geçti. Onlara kaç larını gerçekle tirebilecek odaya. Sessizlik burada çok daha yo undu. Di erleri de Malko'ya yeti ti. Gozzo'nun fenerini alarak, dı ariya çıkabilecekleri duvarı aramaya ba ladı.

Hiçbir ey be yüz yıllık bir geçitin hâlâ var oldu unu garanti edemezdi. Kalbi her ilerleyiinde öncekinden daha hızlı çarpıyordu. Daha ilerde çıkı ın kapalı oldu unu gördü: Yol yıkılmı tı. Açık kısım yıkıntının öbür tarafında da olabilirdi. Birden beklenmedik bir ses Malko'yu yerinden sıçrattı: Gemi sireni. Neredeyse sevinçten çı lık atacaktı. Ses dı ardan, limandan geliyordu! Ve iki metre kalınlı ındaki duvarlardan bu gürültünün sızması olanaksızdı.

Yirmi metre ötede, duvar bir anda çukurla ıyordu. Malko feneriyle orayı taradı. Kalın duvara bir oyuk kazılmı tı. E imli kısım dı ariya do ru devam ediyordu. St. Lazare Burcu sayesinde, Irish Soka ı'ndan hiçbir ey farkedilmiyordu. Malko'nun sevinci bir anda söndü. ki metre kalınlı ındaki duvarlara kalın bir parmaklık takılmı tı.

XIV. BÖLÜM

Malko ellerini paslı parmaklıklara dayayıp, sarsmaya çalı tı. Bo una. Zamanla sanki duvarlara daha da kayna mı gibiydi.

Gozzo Malko'yu iterek, kasap çengelini demir çubuklardan birinin yanındaki ta a soktu. Çengelin on santimetre kadarı içerde kayboldu. Bu kadar güçlü gibi görünen büyük duvarlar, aslında deniz havasıyla kemirile kemirile iyice çürümü tü. Maltalı hiç konu - madan, ufalanabilen ta ı iddetle kazmaya devam etti. Maalesef kazımak için sadece bir tek alet vardı. Malko her türlü Libyalı sürprizine hazırlıklı olarak, Kala nikof u aldı. Anna Maria garip bir ekilde sakın, gözlerini limanın ı ıklarına dikerek, ona yaslandı.

— E er buradan çıkabilirsek, bu sizin sayenizde olacak, dedi. Böyle bir çıkı tan bahsedildi ini daha önce hiç duymamı tım.

— Hayatımızı kürek mahkûmlarına borç - luyuz, dedi Malko...

Bitmek tükenmek bilmez dakikalar boyunca, kasap çengelinin ta a sürtünme sesinden ba ka gürültü duyulmadı. Yava yava çubu un kenarı oynadı. Ba ka bir Maltalı Malko'nun elinden silahı alarak, her türlü sürprize kar ı kapının yanında ate e hazır beklemeye ba ladı. On dakika geçti. En sonunda Gozzo do ruldu.

— Gelin, çekmek lazım.

Herkes, Anna Maria bile, ellerini parmaklıklara geçirip, kaygan zemin üzerinde vücutlarını yay gibi gererek çekmeye başladılar. Nihayet geçmek için yeteri kadar yer açıldı. Sevinçten ba ıramayacak kadar tükenmi lerdi.

Aynı anda, salonun öbür ucundan bir gürültü duyuldu: Libyalılar. Di erleri hâlâ kendinde olmayan Godfrey Borg'u sürükleyerek dı arı çıkarırken,. Malko da duvara dayalı Kala nikof'u kaparak merdivenlere yöneldi.

Lambanın 1 1 ında a a 1 inmek üzere olan birinin bacaklarını farkettti. Silahın namlusunu kaldırarak adamın özellikle bacaklarına ate etti. Patlama sesi kesildi inde di er tarafta bir karga alık ve Arapça küfürler duyuldu. Libyalılar imdilik üst katta geri çekilmi lerdi.

Az sonra göz ya artıcı bombanın o alı ıla gelmi sesini tam yanı ba ında duydu. Arkasından da etrafa pis bir koku yayıldı.

Oda kendini geriye atıp aralanmı parmaklıklardan çıktı. Üzerinde bulundukları düzlük yirmi metrekare kadardı ve üstü suyla kaplanmı tı. Küçük dalgacıklar ayaklarını ıslatıyordu, iki yüz metre ötede, sa da rıhtımın kenarı seçiliyordu.

Malko birkaç dakikadan fazla zamanları olmadı ını biliyordu;

Anna Maria Ximenes'e döndü:

— Herkes yüzme biliyor mu?

— Ama niçin?

— Libyalılar arkada, dedi Malko. Deli i buldular. Gitmemiz lazım. Sonuna kadar.

Örnek olmak ister gibi, ceketini çıkartarak suya atladı. Su buz gibiydi.

Anna Maria Makaklara yüzme bilip bilmediklerini sordu. Ardından da:

— Ben de yüzme biliyorum, dedi Malko'ya.

Anna Maria da botlarını çıkararak kendini suya bıraktı. Bir bir hepsi limanın karanlık sularına daldılar. Birkaç saniye sonra, elbisele-ri buzdan bir kefen gibi vücutlarına yapı mı , korkunç bir ekilde hareketlerini güçle tirmeye ba lamı tı. Malko yüzerek Anna Maria'ya yakla tı.

— yi misiniz?

— yiyim, diye cevap verdi soluk solu a kalmı bir halde.

Üzerinden suya atladıkları o düzlük artık neredeyse görünmez olmu tu.

Demekki güvenlikydiler. Gozzo ve di er Maltahlar Godfrey Borg'a yardım ediyordu. Yolculuk hepsine çok uzun gözüktü. Sonunda balıkçı teknelerinin ba landı ı bir dalgakırana yakla tılar. Rıhtım yarım metre kadar yükseklikteydi.

Rıhtıma tırmanmak için Malko büyük bir çabayla kendini zorladı. Sonra da Anna Maria Ximenes'e ve Godfrey Borg'a yardım etti.

Küçük bir limanda bulunuyorlardı. Sessizce nefes aldılar. Hâlâ titriyorlardı. Godfrey Borg bilincini tamamen kaybetmi ti. Ayakkabı-sız, so uktan kazık kesilmi halleriyle farkedil-memeleri imkânsızdı. Zaten Libyalılar da fazla uzakta de ildiler.

Gozzo Kala nikof'unu bıraktı ve Anna Maria Ximenes'e bir eyler söyleyerek karan-lıkta kayboldu.

— Yakında emin bir arkada ı oturuyormu ,

dedi, Anna Mana. Arabası da varmı adamın.

Malko beklerken, gömle ini çıkarıp suyunu sıktı. Zatürree olma tehlikesine ra men, Anna Maria ıslak kaza ını hâlâ çıkarmamı tı. Gozzo yirmi dakika boyunca gözükmedi. Artık dayanacak halleri kalmamı tı. Oturmu , biraz daha iyi ısınabilmek için birbirlerine sokulmu lardı. Gozzo yanında bodur, ufacık bir adamla geri döndü. kisinin de kollarında battaniyeler vardı.

Hepsi arka arkaya kalkarak, rıhtımın ucunda park etmi büyük bir Fiat'a do ru ilerlediler. Di leri birbirine vura vura arabaya dolu tular. Uzun bir süre yol aldıktan sonra, Malko iç geçirdi. Kurtulmu lardı. Anna Maria ba ını Malko'nun omzuna dayayarak mırıldandı.

— Sıcak bir banyo için her eyimi verebilirim.

*

**

Malko votka barda ını masanın üzerine bıraktı, Maria Ximenes'in bakı larını aradı. Onunkiler de en az kendisinininkiler kadar donuktu... Sıcak suda uzanıp yattıktan ve Godfrey Borg'u güvenli e aldıktan sonra, kendilerini bu odada bulmu lardı. Godfrey Borg'u muayene eden doktor, verilen uyu turucu hakkında hiçbir açıklama yapmamı tı. Kan tahlillerinin sonuçlarını beklemek gerekiyordu.

Biraz önce Anna Maria kırmızı ipek bir sabahlık giymi , elinde içki i esi ve koca bir tabak havyarla içeri girmi ti.

Malko yorgunlu unu üstünden atmı , alkolle kendinden geçmi ti. Birden kırbaçlan-

dı ı aklına geldi ve Anna Maria'ya baktı.

—Neyiniz var? diye sordu genç kadın.

Malko'nun yüzünde anla ılmaz bir gülümseme belirdi.

— Kalkın.

Anna Maria itaat etti.

— Yakla ın.

Koltu un yanına kadar geldi.

— Gö sünüzü görmek istiyorum.

Ani bir kızılılık Anna Maria'mn yanaklarını sardı. Aralık a zıyla Malko'ya bakıyor, yerinden bir adım bile kıpırdamıyordu. Malko yerinden kalkıp o kırbacı aldı. Hafifçe ipek sabahlı a vurdu.

— Orada, hastanede, ne istersem yapacağımı söylemi tiniz. Sözüünüzü tutun.

Anna Maria'nın gri gözlerinden bulanık bir ı ık geçti.

— Siz delisiniz! diye mırıldandı.

Bir an birbirlerinin kar ısında hareketsiz kaldılar. Sonra Anna Maria iki eliyle sabahlı ının yakalarını ayırarak, sevimli bir omuz hareketiyle kuma ı gö sünü açık bırakacak ekilde kaydıldı. Gö üsleri oldukça güzeldi. Kahverengi yuvarlaklar teninin beyazlı ıyla tam bir tezat olu turuyordu. Ellerini masaya dayayarak, omuzlarını geriye atıp vücudunu biraz daha gözler önüne serdi.

Malko bu kolay zaferinin co kusuyla hayran hayran kadını seyrediyordu.

— Yeter mi? diye sordu Anna Maria Ximenes.

Ba ını salladı.

— Hayır.

• Ondan ne istedi ini biraz fazla abartarak ayrıntılarıyla anlattı. Anna Maria heykel gibi

hareketsiz duruyor, sanki onu dinlemiyordu. Malko konu masını bitirince, yine aynı sevimli hareketle , sabahlı ını giyip odadan çıktı. Malko onun hafifçe sallandı ını hissetti. Az evvel dediklerini dü ünerek kendisine bir votka daha doldurdu. Normal halinde olsa Anna Maria Ximenes ile bu ekilde konu ma-ya hayatta cesaret edemezdi. Saatine baktı. Yarım saate kadar gelmezse hayalleriyle sızıp kalacaktı. Arkasındaki kapı gıcırdadı ında, içkisinin son yudumunu bitiriyordu. Ba ını kaldırdı.

Anna Maria Ximenes e ikte aynı istedi i gibi giyinmi bekliyordu. Karnını delice bir sıcaklık kapladı. Bu tür eyler ancak bir kapak kızından istenebilirdi, Anna Maria gibi bir yaratıktan de il.

Kalkıp elini uzattı.
— Gelin.

*

**

Anna Maria Ximenes gö üslerini siyah bir sutyenin içine hapsetmi ti. Üstünde siyah ceketinden ve ona uygun bir etekten ba ka bir ey yoktu. Ceketin önü açıktı. Saçları topuz yapılmı tı.

Üstündeki tek mücevher burma ekindeki kolyesiydi.

Malko'ya do ru yakla arak.

— imdi ne yapmamı istiyorsunuz? dedi.

Malko, üzerinde bir eyer bulunan masaya do ru yürüdü.

— Sizi eyerleyece im, dedi.

Anna Maria Ximenes a ırmadı. Sanki böyle bir teklifi bekliyor gibiydi.

— Gerçekten istiyor musunuz?

— Evet.

Kararsız bir yürüyü le kanepeye yöneldi. Malko'ya sırtını dönerek, uysalca diz çöktü. Malko eyeri sırtına yerle tirince hafifçe titredi, sonra da kayı ı karnının altından geçirerek ba ladı. Bakı larını duvara asılmı aynadaki görüntüsü üzerinde sabitle tirerek, kendini Malko'nun ellerine bırakmı tı.

— Çok komik bir halde olmalıyım, dedi birden Anna Maria Ximenes.

— Hiç de de il, diye cevap verdi Malko.

Gerçekten bir ata binmi gibi, eyer üzerindeki yerini aldı. Bir süre aynadaki makyajlı yüzün görüntüsünü seyrederak öylece kaldı. Daha sonra arkaya do ru kayarak kadının sırtından indi.

Elleri sıkıca Anna Maria'nın sert kalçaları-na sarıldı. Anna Maria ba ını e mi , nefes alı ı hızlanmı tı. Malko ete i yukarı sıyırdı. Bacaklarına dokununca, genç kadın inledi. Aynen ondan istemi oldu u gibi, altında çoraplarını tutan jartiyerlerden ba ka bir ey yoktu. Hayranlıkla sert, bembeyaz kalçalara .baktı. Alkol tüm benli ini etkisi altına almı tı.

Naylon çorabın üzerinden yava ça bacaklarını yukarıya do ru ok adı. Anna Maria nefesini tutuyordu. Sonunda aradı ını bularak durdu ve ona sahip oldu. Anna Maria'nın her veri birlemenin ate iyle titredi.

Sonra genç kadın do ruldu ve ete ini düzeltti.

Anna Maria Ximenes konu madan önce uzun süre Malko'yu süzdü.

— E er daha sonra beni aldattı ınızı duyarsam, sizi öldürürüm, dedi ve odadan

çıktı.

*

**

I ıl ı ıl, masmavi gökyüzü parkı aydınlatıyordu. Hava sanki yaz gibiydi. Malko yapı yapı a zıyla ve a rıyan vücuduyla kendini du un altında buldu. Dünkü gibi geceler kendi mezarını kendisinin kazmasını sa lıyordu. Gözlerinin önünde hâlâ Anna Maria'nın eyerlenmi görüntüsü vardı. Kurt gibi acıkmı tı. Ev hep aynı sessizlikteydi. Gün uzun olacaktı. Kokusunu sürdükten sonra, giyinip yemek salonuna indi.

Hiç kimse yoktu. skemlesine bir gazete bırakılmı tı. Çabucak göz gezdirdi. Tabii ki, dün gece olan çatı madan bahsedilmemi ti. O i renç kahvesini henüz bitirmi ti ki, duydu u ayak sesine kafasını kaldırdı.

Anna Maria Ximenes ya bilinçsizce ya da meydan okumak istercesine, siyah deri botlarını çekmi , binici pantolonunu ve dün geceki ceketini giymi ti. Ama imdi yüzünde makyaj yoktu, ceketinin altında bir gömlek vardı. Saçlarını e arpla saklamı tı.

Mesafeli bir gülümseyi le elini Malko'ya uzattı.

— Günaydın, iyi uyudunuz mu?

— Harika. (Fincanını itti.) Ya Godfrey Borg?

— Daha iyice. Sakinle tiriciler verildi... imdi tehlikede de il... Uyuyor.

— Libyalıların elindeyken ne olup bitti inin farkında mı? Herhalde bir hiç için kaçırma mı lardır onu.

— Bu sabah biraz konu abildi, dedi. Fazla i kence yapmamı lar. Sanırım John Fitzpatrick

hikâyesi biraz fazla yankı uyandırmı . Konu - ması için i ne yapmı lar. Onlara belgelerin sviçre'de bankada oldu unu söylemi , ama inanmamı lar. Kurtardı ımız zaman gerçe i ara tırmakla me gulmü ler. Sonra da, onu öldüreceklerdi tabii... imdi burada, fakat en kısa zamanda Malta'dan çıkartmamız lazım.

Yine ba langıç noktasına dönmü lerdı... Malko bir an evvel Burt Holiday'in kar ısına geçip, Malta'daki bilgi alma sistemleri, olay de erlendirmeleri hakkında ne dü ündü- ünü söylemek için sabırsızlanıyordu. "Sevim- li " Libyalılar ve onlara sinsice yardım eden CID tarafından, harikulade bir ekilde tuza a dü ürlümü lerdı.

— Bir fikriniz var mı? diye sordu Malko.

Anna Maria Ximenes dü ünceli bir tavırla Rothmans içiyor, bir yandan da paketiyle oynuyordu. Günde iki paket bitiriyor olmalıydı.

— Daha de il, dedi. Ama siz bize yardım edeceksiniz. Siz ve Amerikalı arkadaş larınız.

Dün geceki davranı larını hatırlatmak ister gibi ısrarla gözlerine bakıyordu.

— Bu görülmez belgeler hakkında biraz daha bilgi edinmek gerekiyor.

— Belgeler gerçekten var, diye cevap verdi genç kadın. Size garanti ediyorum. Godfrey Borg'u iyile ir iyile mez Malta'dan çıkartmak lazım. Libyalılar onu öldürmek için her an hazır bekliyorlar.

Malko kalktı.

— Çok iyi, dedi, ilgilenece im. Dikkat edin de ba ınıza bir ey gelmesin.

XV. BÖLÜM

Yirmi kadar de i ik ölçülerde büyük yat Malta'nın en lüks mahallelerinden biri olan Ta'xbex Rıhtımı'nda demir atmı lardı. Malko Granada'sini kenara park edip bir denizciye yakla tı. Adama be Malta Lirası uzattı.

— Turistik bir gezi için tekne arıyorum.

Denizci parma ıyla büyük, eski, ama bakımlı bir tekneyi i aret etmeden, parayı cebine soktu. Tekne doksan ayak boyunda vardı.

— te bu var, Dölce Vita. Sahibi italya'da. Kiralık, ama biraz pahalı. Günde yedi yüz lira sanırım. Nereye gitmek istiyorsunuz?

— Uza a de il, dedi Malko, talya kıyılarına kadar çıkmak istiyoruz. Kaptanı görebilir miyim?

— Tabii.

Denizci Dölce Vita'ya çıktı ve yanında ya lı, esmer, sempatik, a zına bir pipo sıkı tırmı bir ihtiyarla geri döndü. Malko istediklerini anlattı. Kaptan da kabul etti.

— E er isterseniz, yarın yola çıkabiliriz, diye teklif etti. Yiyece im de, yakıtım da hazır. Kaç ki isiniz?

— Be veya altı, dedi Malko. Ama önce tekneyi bir denemek isterdim. Mesela bugün. Size iki yüz lira veriyorum. Sadece bir tur yapıp, denizde nasıl oldu unu görmek istiyoy-

rum.

Kaptan neredeyse piposunu yutacaktı. Maltalı kanı böyle bir teklifi geri çeviremezdi.

— Neden olmasın. Ne zaman gitmek istiyorsunuz?

— Hemen, dedi Malko. Böylece karanlık bastırmadan geri döneriz. Buyrun.

Cebinden para çıkartıp, on tane yirmi liralık saydı. Kaptan paraları hemen cebine indirdi.

— Yukarı çıkın, dedi.

Malko adamı takip edip güverteye, kumanda odasının yanına yerle ti. Kıyıyla aralarındaki köprüyü, rıhtımdaki halat yollarını inceledi. Be dakikada kaptan mürettebatı toplamı tı. Koca yat bir müddet düz gitti, sonra küçük koydan çıkabilmek için yava yava kuzeye döndü. Yarın afakta hareket edeceklerdi. Dölce Vita'ya gelene kadar Gozzo'nun adamları güvenli i s a larlardı.

Yat kuzeye do ru dönerek, hızını kazandı. Kıyıdan iyice uzakla mı lardı. Malko dalgaların hizasında siyah bir nokta farketti inde kıyıdan iki mil kadar uzakla mı lardı.

Bir helikopterdi bu.

Kaptan biraz sonra kumanda odasından çıktı, Malko'nun yanına geldi.

— te bir devriye, dedi. Adadan kanunsuz kaçılar oldu u için biraz uzakla an herkesi kontrol ediyorlar.

Helikopter yakla ıyordu. Araç biraz yükselip, yatın etrafında dönmeye ba ladı. Telsizci kabinden çıkıp, kaptana seslendi.

— Nereye gitti imizi ve teknede kimin oldu unu soruyorlar.

— Yolcusuz, motor denemesi yaptı ımı

söyleyin, dedi kaptan. (Malko'ya döndü.) Liman müdürüne bildirmem için yarın yolcularınızın isimlerini vermeniz gerekecek. Yoksa bu budalaların birine yakalanırız. (Sesini alçaktı.) Bunlar Libya ekipleri, vah iler. imdiye kadar boyun e meyen bir sürü balıkçı teknesine ate açtılar. Hepsi Mintoff'un hatası. Bizi rahatsız etmemeleri için isterseniz kıyıyı izleyelim.

— Mükemmel, dedi Malko. (Geziye olan tüm ilgisi kaybolmu tu.)

Helikopter hâlâ yüz metre kadar yukarılarda dolanıp duruyordu. Malko kumanda odasına girip, ilgisiz bir tonla sordu.

— Ya cevap vermeseydiniz, ne olurdu?

Kaptan gülerek piposunu çıkardı.

— Bizi kıyı koruma firkateynlerine haber verirlerdi. Saatte hızları otuz mil. O zaman da bizim on iki milimizle...

Helikopter onları ancak çok sonra, yolculukları tamamlanmak üzereyken bıraktı.

Kaptan aldı ı iki yüz liradan memnun, olayı çoktan unutmu tu.

— Saat kaçta hareket etmek istiyorsunuz? diye sordu Malko'ya. Mürettebata haber vermem lazım.

— Arkada larıma sormam gerek, dedi Malko ba ından savmaya çalı arak. Bu ak am sizi görmeye gelirim.

Deney çok inandırıcı geçmi ti. Godfrey Borg'u adadan yatla çıkaramazlardı. Geriye havaalanı kalıyordu...

Ta'xbiex Rıhtımı'na geri döndü ünde hâlâ problemini çözmemi ti. Üstelik rıhtımda mavi bir araba onu bekliyordu. Araba onunkiyle aynı zamanda hareket etti. Libyalılar takibe

ba lamı lardı. Mutlaka helikopterle temas kurmu lardı. Hemen Sliema yönüne do ru Godfrey Borg ile birlikte Malta'dan çıkabilme çareleri arayarak hareket etti.

Görünü te Malta yine sakın görünüyordu. Mavi Cortina hâlâ Malko'yu takip ediyordu.

*

**

Burt Holiday gazeteyi katlayıp, üzgün bir ekilde gözlerini Malko'ya dikti.

— Kendi kendime bu Godfrey Borg ve arkada larının rüzgâra kar ı de irmenlerle sava ıp sava madı ını soruyorum. Yurtta ları Arap istilasını olgunlukla kar ılıyor.

Malko yazıyı okudu. Hiç de a ırtıcı de ildi. Malta fakir bir ülkeydi. Çalı anların çok az bir kısmı her zaman için siyasette a ır basmı lardır.

— Binde bir ans bile olsa, bu ansı kullanmak lazım, dedi. Malta hâlâ demokra siyle yönetiliyor. Mintoff'un hasımları sözü edilen belgeleri ele geçirirse, bugünkü ço un lu u devirip söz sahibi olabilirler. Fark dört sandalyeden fazla de il. Hem artık uyu turu cum da yok.

— htıyacınız olaca a benziyor, dedi Burt. Bir de haber var. Biraz önce buradan çıkan sraıl elçilik görevlisi bana Mossad'ın Beyrut'tan yolladı ı bir raporu getirdi. Libyalılar, Filistinlilerden sizi ve Godfrey Borg'u öldürmeleri için bir tim göndermelerini istemi . Geldiler de...

— Hayatımı kaçmakla geçiremem. Onları tesbit ettiniz mi?

Burt Holiday masanın üzerinden dosyayı aldı.

— Bütün CID Libyalılar için çalı mıyor. (Okumaya ba ladı.) Sizi öldürmekle görevli grubun ba ı Ebu Hasan diye biri. Kendini Peter Jacobson diye tanıtıyor. 260 896 numaralı bir ngiliz pasaportu var. te foto rafı. Cenevre'den gelen bir uçaktan indi. Phoenicia Oteli'ne yerle ti. Daha önce de Carlos Ekibi'nde çalı mı . Sonra, Erika Candray diye biri daha var. Milliyetçi bir ngiliz. Londra' dan geliyor. Filistinlilere destek olmak için daha önce de görev almı . Ressam olarak gözükmeye çalı ıyor. Ta'xbiex'de küçük bir stüdyo kiralamı . Buraya pek uzak de il.

Ba mını kaldırdı.

— Hepsi bu kadar de il. Hilton'a bu sabah Toland Kolberg diye biri geldi. Kanadalı bir ö retmen. Pasaport numarası DS 104 277. Sözde Malta'ya Malta övalyeleri üzerine bir tez hazırlamaya gelmi . Volkswagen kiralamı . Amerikalılar onu daha önce de Siyah Panterler zamanında i görürken yakalamı .

— Sükunet isteyen Maltalılar hayal kırıklı-
ına u rayacak. imdi bana ufak bir uyu tu-
rucudan daha ba ka eyler vermeniz lazım.

— Maalesef bu söz konusu bile olamaz,
diye itiraf etti Burt Holiday. Size bunun için
dü manla ili kinizi kesmenizi söylüyorum.
Ba lı oldu umuz Londra bürosundan bu
sabah bir teleks aldım. Emirler kesin: kavgaya
yol açabilecek her türlü davranı yasak. Siz
burada Libyalılarla sava mak için bulunmu-
yorsunuz.

— Libyalılar kavgadan hiç kaçınmıyorlar
ama... E er ben gidersem her ey yoluna
girecek ve Godfrey Borg'u yeni gelen ekibin de
yardımlarıyla, bir gün veya bir hafta içinde

temizleyecekler: Sizin sükunet anlayı ınız bu mu?

Burt Holiday elinden bir ey gelmedi ini anlatmak istercesine kollarını kaldırıp bir hareket yaptı.

— Yankı uyandırmak yok. Dünyayı yeniden biçimlendiremeyiz, üstelik biz kâinatın bekçisi de de iliz. Libyalılar burayı ku atmak istiyorlarsa normal kar ılamak lazım. Ada onların burunlarının dibinde.

Malko ate püskürüyordu.

— Malta'da kalaca ım, dedi ve Godfrey Borg'u bu berbat adadan çıkarma görevimi gerçekle tirmeye çalı aca ım.

Amerikalının elini bile sıkmadan kalktı, kapıyı vurarak bürodan çıktı. Floriana Caddesi'nde ilerlerken hâlâ sakınle memi ti. Libyalıların gururlarını bile hiçe sayarak Godfrey Borg'u öldürmek için yardım istemeleri, i in önemim gösteriyordu. Dı ardan adam gelmesi korkunçtu, üstelik metotlarını da bilmiyordu. Bu tip komando birlikleri vurur, sonra da kaçarlardı. Ona yalnız Anna Maria Ximenes yardım edebilirdi.

Dünden beri görü mediklerine göre, olaydan habersiz olmalıydı. Öldürücü timin geli i de mutlaka genç kadını ilgilendi" rirdi.

Malko Ximenes Malikanesi'ne yakla ırken, yolun ortasında, küçük mezarlı ın yanında duran bir araba farketti. Geçerken de iki kasket gördü. Bunlar üniformalı polislerdi. Anna Maria'nın evinin önünde ne yapıyorlardı?

Gozzo merdivenlerin önünde açılır kapanır bir sandalyede oturmuydu. Malko'nun arabasını görünce ne eyle kalktı. Malko ellerinde av tüfekleriyle ko an iki ki iyi farkettiler.

Hemen merdivenleri tırmanmaya başladılar.

— Bayan Ximenes bürosunda, diye ba ırdı Gozzo.

Anna Maria makyajsız yüzüyle ve darmanın saçlarıyla on yıl ihtiyarlamı gibi görünüyordu.

— Gördünüz mü? diye sordu. Artık saklanmıyorlar bile. Bizi gözetliyorlar.

— Kimler?

— Mintoff'un adamları. Aslında Libyalılar için çalışıyorlar. Burada, milliyetçilerden başka hiç kimse yoktu. Bir süreden beri, ihtiyaçları oldu u gerekçesiyle hepsini adanın öbür tarafına yolladılar. Yerlerine de bunlar geldi. Girip çıkan herkesi not alıyorlar.

— Godfrey Borg nerede? diye sordu Malko.

— Niçin?

— Kaçırarak için de il herhalde, dedi Malko sinirli sinirli. Onunla ciddi bir ekilde konu mam lazım.

Anna Maria Ximenes kalktı.

— Gelin.

Malko bombo evde kadını takip etti. Anna Maria parka bakan bir odanın kapısını çaldı. Godfrey Borg kitap okumakla me guldü. Balkon kapısının önünde iki koruyucunun gölgeleri farkediliyordu. Maltalı bankacı gülümseyerek uzun uzun Malko'nun elini sıktı.

— Henüz size te ekkür etme fırsatı bulamadım...

— Bunu Zürih'e vardı ımız zaman yaparsınız, dedi Malko. imdi ikimiz de ölüm tehlikesi içindeyiz. Bu durumdan kurtulmamız için bir öneriniz var mı? Libyalılar Malta'ya profesyonel kiralık katiller getirmi ler. mza yetkinizi kullanabilecek birine vekâlet veremez misiniz? Belgeler açıklandıktan sonra sizin için hiçbir tehlike kalmaz.

Godfrey Borg üzgün üzgün ba ını salladı.

— Maalesef. Böyle olmasını isteyen bendim. Beni kaçırmalarından ve yerime ba ka birini göndermelerinden korktum. Durumu kabul etti imi bildiren bir mektup yazıp kasaya ait bütün bilgileri de versem, banka hiçbirinin geçerli olmadı ını söyleyecektir.

— Fotokopileri de mi yok?

— Hiçbir ey yok.

— O zaman Malta'dan çıkmanız gerekiyor.

Anna Maria Ximenes dinliyordu. Birden Malko'nun aklına bir fikir geldi.

— E er siz ölürseniz, dedi mirasçılarınızın belge üzerinde hakları olacak mı?

— Hayır, dedi Godfrey Borg. Bunu isteyen de benim. Onlar için çok tehlikeli olurdu bu. Banka benim öldü ümden kesin emin olursa, her eyi yok etme hakkına sahip.

Sonuç olarak rezalet bir durumdu. Malko cesareti kırılmı bir ekilde çöktü. Godfrey Borg ona gazeteyi uzatarak:

— Bakın, dedi, harikulade bir oyun hazırlıyorlar.

Malko yarından itibaren bütün havaalanı görevlilerinin greve girdi ini bildiren yazıyı okudu. Malta'nın süresiz olarak dünyayla ili kisi kesilmi ti.

XVI. BÖLÜM

Kendini Peter Jacobson diye tanıtan adam, e yalarını toplamayı tamamlamak üzereydi. Bu bıyıklı, sarı ın, pembe yüzlü adamın Arap oldu unu hiç kimse tahmin edemezdi. Oysa Yafa'da do mu bir Filistinliydi kendisi. Hayatını srail ile yapılan sava a adamı tı. Bu görevi kabul etmesinin en önemli nedenlerinden biri de Tamra'yı bulmaktı. Tamra, dünya güzeli seçildikten sonra sinema alanında ilerleyebilir veya bir milyarderle evlenebilirdi. Ama o, güvenlikten yoksun bir ortamda Filistin terör hareketinin eflerinden biriyle ya amayı seçmi ti. Jacobson'u tanıyanlar ne kadar titiz, zalim oldu unu bilirlerdi. Tek zayıf tarafı vardı: kadınlar, gösterdi i ilginin kar ılı ını veren kadınlar.

Hayatını onunla payla anlar, dul kalma tehlikesiyle kar ı kar ıya olduklarını, sakat kalabileceklerini hatta ölebileceklerini bilirlerdi.. Yine de bu onları durdurmazdı...

Peter Jacobson valizini açtı ve bir dizi foto raf çıkartarak yata ın üzerine yaydı. Hepsi de Prens Malko Linge'e aitti. Foto raflar de i ik pozlarda çekilmi ti: yandan, yürürken, uzaktan. Her eyden önce hasımlarını iyice tanımalıydı. Ama Godfrey Borg'un foto rafları eksikti.

Kapıya vuruldu.

Peter Jacobson kapıya yakla ıp:

— Kim o? diye sordu.

Bir ses Arapça bekledi i kelimeleri söyledi. Yine de kapıyı aya ıyla iterek açtı. Ama Mustafa Riyad yalnız gelmi ti. ki adam kucakla tılar. Birbirlerini uzun süreden beri tanır ve çok severlerdi. Sonra çalı maya koyuldular. Mustafa Riyad Tamra'nın cinsel ili kilerini atlayarak, durumu özetledi. Bu ili kiler görev icabı da olsa, Peter'ın kadına a ık oldu unu biliyordu.

Peter önemli kısımları not ediyordu. Mustafa anlatmasını bitirince getirdi i diplomatik kuryeyi açtı. çinde görevi ba arıyla tamamlamalarını sa layacak her ey vardı. Uzun namlulu ve susturuculu Walter 22 tipi bir tabanca, yuvarlak Amerikan mermileri, Akrep, bir dürbünlü tüfek, kullanılması çok kolay olan kuvvetli patlayıcılar.

— Ya bu? diye sordu Peter yirmi santim boyundaki siyah tüpü göstererek.

— Üfleyerek kullanılan bir silah, dedi Mustafa. Zehirli mermi atıyor.

Peter Jacobson anladı ını bildirir ekilde ba ını salladı. ki görevi vardı. CIA ajanını ve Godfrey Borg'u öldürmek. Böyle bir silahı bir defadan fazla kullanamazdı. Kullansa adayı terketmek zorunda kalırdı.

Ba ka bir yöntem bulmak gerekiyordu: Mustafa'nın da bilgilerini kullanarak iki adamı birlikte ve ilk te ebbüste öldürmeliydi.

Konu maları uzun müddet devam etti. Sonunda Peter Jacobson'un aklına bir fikir geldi. Tamra'nın a ının hayatına mal olan sraillilerin o küçük akası. Aynı yöntemi sraile taraftarı ki ilere kar ı uygulamak çok

adil olurdu.

— Mustafa, dedi, sanırım bir çözüm buldum...

Dü üncesini anlattı. Bekledi inin tersine Libyalı dü üncesine pek hayran kalmadı.

— O zaman karga a çıkar, dedi. Binba ı böyle eyleri sevmiyor. Zaten imdi bile halkın sevdi i ki iler de iliz.

— yi, dedi Peter, o zaman, birinci planı uygulamaya çalı aca ım. Ama bu da problemin yarısını çözmekten ba ka i e yaramaz.

Mustafa itiraz etti.

— CIA ajanı ortadan kaldırılırsa, Borg ile ilgilenebiliriz. Ona tuzak kurup öldürmek daha kolay olur.

— "O halde i e koyulalım, dedi Peter Jacobson.

Malko, Arap stilindeki gösteri li havaalanı-önünde yer bulmakta zorlanmadı. Etrafta görülmedik bir sessizlik hüküm sürüyordu. Malta Havayolları'nın tezgâhının arkasında gezinen iki, üç tane görevli vardı. Bir Libyalı da sırada oturma gazete okuyordu. Malko yakla arak:

— Artık uçak seferleri düzenlenmiyor mu? diye sordu.

— Hayır, efendim, dedi iri gö üslü i ko bir kız. Grevdeyiz.

— Ne zamana kadar?

Görevli kaçamak bir tavır takındı.

— Bilinmez, bu sendikaya ba lı. Ama uzun sürece i muhakkak.

— Kiralık uçak da mı yok?

— Ne?

Kiralık uçakların varlı ından bile haberi yoktu. Özet olarak, hiçbir yol yoktu. Ne helikopter, ne uçak. Malko restoranın balko-nuna çıkarak, dı arıyı inceledi. Be tane 707 binalar boyunca sıralanmı , reaktörlerin üstle-ri örtülmü tü.

Görünürde ba ka hiçbir araç yoktu. Havaalanı tamamen kapatılmı tı... Malko a a ıya indi, arabasına binip güney yönüne, eski ingiliz üssünün yanındaki küçük alana do ru hareket etti. Yarım saat sonra üssün dikenli tellerini farketti. ngilizler gitmi , ama arkalarında bir uçu pisti bırakmı lardı.

Dar bir yol, üssün çevresinde dolanıyordu. Malko uçu pistini görebilmek için yamacın yukarısına kadar çıkmak zorunda kaldı.

Alanda motorları ve birçok parçaları eksik iki eski uçaktan ba ka araç yoktu. Ama buraya uçak indirilebilirdi. Maltalıların avcı uçakları olmadı na göre takip edilmeleri imkânsızdı.

Bir uçak için helikopterlerin hiçbir tehlikesi yoktu. Geriye o uça ı bulmaktan ba ka sorun kalmıyordu. Tabii bir de pilot. Malta'dan çıkmaları gerekiyordu. Bu tip anla malar da telefonla yapılamazdı. Tek çare CIA ile anla maktı. Burt Holiday'i ikna etmek gerekiyordu. Her eyden önce daha üç ay o bölge bir NATO üssüydü. Malko biraz ne elenmi olarak, La Valletta yoluna döndü.

*

**

Burt Holiday yorgun bir ekilde ba ını salladı.

— Ne istedi inizin farkında mısınız? O pist aydınlatma eksikli i yüzünden gece kullanıla-

maz. Uçak ancak gündüz ve buraya en yakın olan noktadan, Sicilya'dan gelebilir. Adanın merkezinde güçlü bir radar var. Farkedilmeden geçmek imkânsız. Yani kontrol kulesi nereye gitti ini sordu unda, onlarla irtibat haline geçmesi lazım. Yoksa helikopterin biri hemen yetiabilir.

— Yine de teklifimi bildiren acele bir telgraf gönderin. Bırakın kararı Londra versin. Benim için bu düşünce gerçekle tirilmeye müsait.

So uk bir tavırla el sıkı tılar. Malko CIA'nın bu i in pe ini bırakmak istedi ine gittikçe inanmaya ba lıyordu?

La Valletta'ya giderken birden Phoenicia'nın önünden sa a saptı. Limana çıkan yoku tan sonra durdu ve arabadan indi.

Etrafa hayran kalmı tı. lerde, Çinliler tarafından Malta'ya yardım olarak yapılan in aat halindeki 300.000 tonluk yüzer havuz gözükiyordu. Malta'da, sessiz fakat etkili sekiz yüz Çinli vardı. stese, onların yardımını pekâlâ sa layabilirdi. Fakat, bu konudaki sorumlu Çinliyle irtibat kurabilmesi için gerekli tek ki i yine Burt Holiday idi. O da bunu hayatta yapamazdı.

Geriye ngiliz MI 5'i kalıyordu. Ama onların metodu da o kadar teferruatlıydı ki, Malko daha i in ba ında cesaretsiz hissediyordu kendini. Susan Herring ile edindi i tecrübe hiç de iyi olmamı tı...

*

**

Anahtarı kilide yerle tirdi inde Malko odasında bir ses duydu. Bir an kalbi deli gibi

çarptı. Onu içerde bekliyorlardı. Etrafına bakıp hemen anahtarı kilitten çekerek, biraz geriledi. Asansörün yanında bir garsonla kar ıla tı. Bütün sevimlili ini takınarak, garsona yöneldi.

— Anahtarımı unuttum, bana kapıyı açabilir miydiniz?

Garson onu takip etti. Kapı ardına kadar açılınca, Malko odanın bo oldu unu, Tamra'nın odasını kendisinininkinden ayıran kapının da kapalı oldu unu farkettil. Rüya görmü tü herhalde. Refleksleri ona ihanet etmeye ba lamı tı. Birden burnuna hafif bir parfüm kokusu geldi. Aynı anda ara kapı vuruldu. Gidip kapıyı açtı.

Tamra herkesin üzerinde son derece mutaassıp, ama kendisinde oldukça tahrik edici duran bir etek vardı. Üstüne bir gömlek giymi , saçlarını da topuz yapmı tı. Küçücük bir kız gibiydi, ama her zamankinden daha muhte emdi.

— Biraz evvel geldim, dedi, sana sürpriz yapmak istiyordum, fakat telefona a rıldım. (Yüzü kederlenir gibi olmu tu.) Sana kötü bir haberim var.

— Ne? diye sordu Malko.

— Gidiyorum. Buradaki görevim bitti.

Malko'nun a zı açık kaldı. Uçaklar kalkmıyordu. Tamra Malta'dan nasıl gidecekti? Tamra sanki dü üncelerini okumu gibi:

— Yarın Sicilya'dan baya ı hızlı bir tekneyle beni almaya gelecekler, dedi. Oradan ua ı binece im. Buradaki son gecem, sizinle geçirmek istedim.

— Çok nazik bir dü ünce, dedi Malko aslında tam tersini dü ündü ü halde.

*

**

Oda bombo tu, televizyon hâlâ çalı ıyordu. Tamra giyinik olarak, yata a uzanınca ete-i yukarı sıyrıldı. Malko'nun bakı larının farkına varmı tı. Bacak bacak üstüne atarak bir sigara yaktı. Malko uzun süre hayran hayran genç kadına baktı, üzerine e ildi in-deyse de Tamra kalın dudaklarını onunkine yakla tırdı.

Arzu dolu bir sesle:

— Oh, ne güzel! Seninle sevi meye bayılıyorum, diye mırıldandı.

Malko birle mekte epey güçlük çekmi ti. Sanki kadının vücudu onu itiyor gibiydi.

Tamra hâlâ onu arzuyla kucklamaya devam ediyordu. Saldırının nereden gelece ini bulmak için kafasını zorluyordu.

Buru uk ete i, açılmı gömle i, darmada-nık saçları ve kapalı gözleriyle Tamra uyuyor gibiydi. Malko kalktı. Gözleri komodinin üzerinde duran her gece aldı ı haplara takıldı. Unutmamak için kutuyu aldı. Haplar metalik kâ ıt içindeki yuvalarında duruyordu. Ba par-ma ını hapın bulundu u tarafa dayayarak, di er taraftan hapı çıkartmaya çalı tı. Hap hemen avucuna dü tü. Genellikle metalik kâ ıt biçimsiz bir ekilde yırtılırdı.

imdi mükemmel bir yuvarlıklık meydana getirerek yırtılmı tı... Kırmızı, yuvarlak kâ ıdı banyonun ı ı ında inceledi. Hapa baktı. Görünü e göre di erlerinden hiçbir farkı yoktu, ama gri bir hapı taklit edebilmek o kadar zor de ildi. Hapı yutaca ına cebine attı ve odaya geri döndü. Tamra gözlerini açtı. Malko kadına yakla arak:

— Seni bırakmak istemiyorum, dedi.

Tamra Malko'ya sokuldu.

— Oh, bu harika bir ey!

Uzun süre hareketsiz kaldılar. Malko yeniden onu ok amaya ba ladı ve kula ına:

— Canım sana tecavüz etmek istiyor, diye fısıldadı.

Kadın güldü.

— Bunun imkânsız oldu unu biliyorsun...

— Hiç de de il, seni ba layaca ım. Böylece sana tecavüz etmi gibi olaca ım. E arlarla...

Cevap beklemeden valizden iki e arp almaya gitti, önce bacaklarını, sonra ellerini ba ladı. Tamra merakla ona bakıyordu.

— imdi sev beni, diye emretti Tamra sanki bir an evvel kurtulmak için acele edermi gibi.

Kendili inden ba ını çar aflara gömüp, kalçasını yukarı dikerek, dizlerinin üzerinde do ruldu. Malko da yata ın kenarına tam arkasına geçti.

— imdi de sana hap verece im, dedi gülerek.

Kadının sıçradı ını hissetti.

— Bu da ne demek?

Malko elini cebine daldırdı ve hapı çıkartarak Tamra'nın yüzüne yakla tırdı.

— Yut bunu.

Tamra dudaklarını sıktı, ba ını çevirdi. Sert, bo uk bir sesle:

— Nasıl bir oyun bu? Çöz beni.

Malko anlamamazlı a gelerek, hapı Tamra' mn dudaklarına biraz daha yakla tırdı.

— Al unu, benimkilerden, merak edecek hiçbir ey yok, ben her gün alıyorum. Seni biraz uyarır o kadar.

O sırada garip bir ey oldu. Hap Tamra'nın duda ına de ecekken kadın sanki yılan sokmu gibi kendini geriye attı. Ulur gibi ba ırıyordu.

— Hayır, hayır!

Malko onu saçlarından tutup, hapa do ru çekti.

— Yut unu, dedi;

— Hayırrr!

Bütün gücüyle kendini kurtarmaya çalı a- rak çırpınıyordu.

Malko ata biner gibi üzerine oturdu.

— Ben senden daha güçlüyüm, dedi. Kapı da kilitli. Kimse sana yardıma gelemes. Ya bu hapı yutarsın ya da bana ne oldu unu söylersin...

Tamra inatla konu madı. Malko elini ilerletti. Kadın onun söylediklerinde kararlı oidu unu hissetti.

— Dur, dedi, kıpırdama.

— Ne, bu?

— Siyanür, dedi duyulamayacak bir sesle.

Sonra bir anda a lamaya ba ladı. Yüz hatları bozuldu, çirkinle ti. Arkasından göz- ya ları dindi, kan çana ına dönmü gözleriyle Malko'ya küfretmeye ba ladı.

XVII. BÖLÜM

Maske bir anda dü mü tü. Ona o kadar zevk vermi olan a ızdan imdi açık saçık küfürler çıkıyordu. Ba ını kaldırıp bütün gücüyle Malko'ya do ru tükürdü.

— Arkada larım seni öldürecek, diye ba ırdı. Malta'dan hiçbir zaman çıkamayacak-sın. Bana yaptıklarını pahalıya ödeyecek-sin.

— Tamra benim size hiçbir kötülü üm dokunmadı! Beni ortadan kaldırmaya çalı an sizsiniz. Susan Herring'e yaptıklarınıza gelince, kelimenin tam anlamıyla i rençti...

— Bu bir sava , diye kesti Tamra öfkeden patlayacak halde. srailliler karde lerimizi öldürüyor, i kence ediyor, hapse atıyor...

Hep aynı terane. Malko avucundaki hapa baktı. Siyanür hiç affetmezdi. Birkaç saniyede her ey biterdi... Birden Tamra a zını sonuna kadar açarak ba ıf di:

— Haydi, öldürün beni! Ölmekten korkmuyorum.

— Arkada ınız Doris de sizinle mi çalı ıyor? diye sordu.

Tamra öfkeden çıldıracak haldeydi:

— Doris! O aptal erkeklere zevk vermekten ba ka bir ey dü ünmez!

Aslında u anda Libyalıya özgürlü ünü geri verebilirdi. Onun varlı ı veya yoklu u hiçbir

eyi de i tirmezdi. Ellerini kirletmeden ona bir ders verebilmek için umutsuzca bir yol arıyordu. Kolay de ildi. Tamra ile u ra manın bir kaplanla ilgilenmek kadar zor oldu unu biliyprdu.

— Korkuyorsunuz de il mi? Benim öcümü alacaklarını biliyorsunuz...

A k dolu o senli benli konu mayı tümüyle bırakmı tı.

Malko Gozzo'yu ça ırıp, onu Anna Maria Ximenes'in evine götürebilirdi. Ama Malko bu rehin olaylarından çok çekmi ti.

Bütün bunların, Godfrey Borg'un Malta' dan çıkarılmasına hiçbir faydası yoktu...

Yata a yakla ıp, Tamra'nın bacaklarını tutan e arbi çözdü. Tamra Malko'nun kar ısı- na geçip:

— Beni nereye götürüyorsunuz? diye sordu.

Her eye ra men gözlerinde panik dolu bir pırıltı vardı. nsan birisini öldürebilir ve i kence yapabilirdi. Ama sıra ona gelince her ey de i irdi. Ba kalarının acısına tahammül etmek her zaman için daha kolaydır.

— Hiçbir yere, dedi Malko. Özgürsünüz.

Arkasını döndürtüp ellerini ba layan e arbi da çözdü.

— Hap fikri sizden mi çıkmı tı? diye sordu Malko.

Cevap bile vermedi. Tek kelime etmeden ara kapıya yöneldi. Kapıyı da çarparak kapadı. Malko dü ünceyle arkasından baktı. Tamra ile bir kez daha kar ıla ması çok ufak ihtimaldi. Kar ıla sa bile bu onun hiç istemeyece i artlarda olurdu. imdi onun bu te ebbüsünden Anna Maria'ya veya Burt

Holiday'e bile bahsetmeye niyeti yoktu. Neye yarardı ki?

Balkon kapısını ve di er iki kapıyı kontrol ettikten sonra yattı. Siyanürlü hap hâlâ cebindeydi.

A zında garip bir tatla uyudu.

*

**

Sliema Regional Yolu tıkanmı tı. Burt Holiday'in laflarına katlanmak üzere yukarı çıktı. CIA'nın yardımı olmadan Godfrey Borg'u hayatta Malta'dan çıkaramazdı. Kendisine kar ı olan çok ki i vardı. Saat ona do ru odasına çıktı ında, temizlikçiler Tamra'mın odasını temizliyordu. E yaları yoktu. Libyalı da kayıplara kar ı mı tı.

Malko arabasını Amerikan Elçili i'nin önüne park etti. CIA'nın bölge efini görünce i inin hiç de kolay olmayacağını anladı. Adamın suratında cenazeye gidecekmi gibi bir ifade vardı. Ya Tamra'yı öldürseydi ne yapacaktı acaba?

Amerikalı festivalle Malko'yu bürosuna götürdü ve ölçülü bir sesle konu maya ba ladı.

— Az evvel Borg i i hakkında Londra'dan bir teleks aldım.

— Ah, dedi Malko nefesini tutarak.

— Sanırım planlarınız pek tutulmadı, dedi Burt Holiday politik bir sesle. Maliye uzmanları bir hesap yapmı . E er Borg i i ba ariyla sonuçlanırsa, yani Libya'nın Malta ile arası bozulursa, mali plan konusunda bir çözüm bulmak gerekecek. Gereken para 28 milyon lira, ba ka bir deyi le 60 milyon dolar. Plan ba ariya ula sa bile, kar ıla ılacak sorunlar aynı...

— Yine de, dedi Malko, Malta'mn petrolü var, çıkarmak için yardım etmek yeterli. ABD Hükümeti her gün bir sürü ki iyi öldüren Ayetullah Humeyni Hükümeti 'ni gayet rahat tanıyabiliyor. Söz konusu ba 1 sarıklılar olunca memnunlukla kar ılanıyor, ama oldu u gibi kalmak isteyen bir ülkeye birkaç milyon dolar veremiyorsunuz...

Burt Holiday ta ıdı ı yükün altında ezilmi gibiydi.

— Biliyorum, dedi acınacak halde, ama Kongre oyunu Malta için hiçbir zaman olumlu yönde kullanmayacaktır. Ülkenin nerede oldu unu bile bilmiyorlar.

— Vietnam'ın da nerede oldu unu bilmiyorlardı. Ama o zamandan beri biraz co rafya ö rendiler. Görevden alındı mı mı ima etmek istiyorsunuz?

— Hayır hayır, hiç de de il, diye tela la düzeltti CIA bölge efi. Sadece, artık i in pek öncelik gerektirecek durumu yok,o kadar. irket Libyalılarla direk muhatap olmak istemiyor. 6. Filo'nun yakıt ihtiyacı Libya tarafından beslenen Yunan rafinelerinden sa lanıyor.

Hep aynı petrol hikâyesi. Malko ate püskürüyordu.

— Godfrey Borg'a Zürih'te bulu mak üzere randevu vermekten ba ka yapaca ım hiçbir ey kalmıyor o zaman,dedi.

Burt Holiday bir anda karar vermi e benziyordu.

— Dinleyin Bay Linge, dedi, bu görevin bitti ini kabul edin. Grev biter bitmez ilk uça a binersiniz. Hayatınızla oynamanızı istemiyorum. Beklerken de dü manla teması-

nızı kesin. Bu konuda yazaca ım raporun tamamen sizin yararınıza olaca ını da bilmenizi istiyorum. Her ey dü ünüldü ve planlandı. Washington politikasını de i tirdiyse bu sizin suçunuz de il.

Malko kalktı.

— Anlıyorum, dedi. Hiçbir ey olmamı gibi davranılacak, bu da sizin suçunuz de il. Tavsiyenizi dinleyece im. E er Libyalılar ve Filistinli arkadaş ları beni öldürürlerse ne olacak? Onlar her eyin de i ti ini bilmiyorlar tabii...

— Çok çabuk ö renecekler, dedi Amerika-
lı. Güvenin bana.

— Bu çok zor, diye itiraf etti Malko.

*

**

Binba ı Dofar biraz daha uzun görünebilmek için masanın kenarına oturmu , ifadesiz bir yüzle kendisini Peter Jacobson diye tanıtan adamın açıklamasını dinliyordu. Kültür Merkezi'nin koridorunda iki muhafız nöbet tutuyordu.

Peter Jacobson konu masını bitirince küçük toplulu a derin bir sessizlik çöktü. Hepsi bu pratik plan üzerinde aynı fikirdeydi. Her ey Binba ı Dofar'da bitiyordu.

— Trablus'a telefon edece im, dedi binba ı. Bu benim bile alamayaca ım bir karar.

Böyle kararları Abdülmünür El Huni verirdi. Adam Libya stihbaratı'nın en yetkili ki isiydi. Kültür Merkezi mükemmel haberleme araçlarıyla donatılmış tı. Binba ı Dofar boyunun bir milimetre bile kısa görünmesini istemedi inden dimdik bir ekilde dı arı çıktı. Di erleri vakit geçirmek için birer sigara yaktı.

Hepsi planı dahice buluyorlardı. Dofar yirmi dakika boyunca gözükmedi. Döndü ünde ba ı çeken Peter Jacobson'm kar ısında durdu ve tarafsız bir sesle konu tu.

— Harekete geçmek için gerekli bütün hazırlıkları yapın. Cevabı tam olarak yarın alaca ım. Politik durumları de erlendirmek için, binba ı benden yirmi dört saat mühlet istedi. Allah bizimle..

— Allah bizimle, diye tekrar etti herkes.

*

**

Malko Mdina yolunda yavaça ilerliyordu. Öfkesi geçmi , yerini umutsuzlu a bırakmı tı. Tamamen çıkmazdaydı. Amerikalıların i i bırakmaları yüzünden her ey altüst olmu tu.

Birden kendini Anna Maria Ximenes'in evinin yolunda buldu. Hilton'a gitmek için içinde istek bile kalmamı tı. On dakika sonra yolun ortasındaki mezarlı ı farkettti. Onu en çok a ırtan ey evin kapısının açık olmasıydı. Anna Maria gidebilmek için bir yol mu bulmu tu acaba?

Yine de Gozzo'nun siyah Mercedes'i merdivenlerin önüne park edilmi ti. Koruyucuları selamlayarak arabadan indi ve kapıyı çaldı. Kapıyı ona Anna Maria açtı. imdiye dek hiç görmedi i kadar ne eliydi, gözbekleri bir çocu unki kadar parlıyordu.

— Kurtulduk, diye ba ırdı.

Malko a kınılıktan donakalmı tı.

— Neler oluyor?

Anna Maria Ximenes Malko'yu o me hur ortak utançlarının hatırası olan eyerin bulundu u odaya sürükledi.

— Biraz evvel bir CID görevlisi beni ziyaret

etti. Özel Bölüm'ün iki numaralı adamı, dedi genç kadın. Bana istedi in iz yere gidebilece inizi ve Malta polisinin bizi uça a kadar koruyacağını söyledi. Sizin de bu yolla Malta'dan ayrılmanızı uygun buluyorlar.

Malko kulaklarına inanamıyordu.

— Bizi Libyalılardan kaçabilmemiz için koruyacaklarını mı söylemek istiyorsunuz?

— Tam anlamıyla de il, diye düzeltti Anna Maria Ximenes. Adama göre Libyalılar Godfrey Borg'a artık engel olmak istemediklerini söylemi ler. Maltalı görevlilerin bu sava ı sona erdirmelerini istedikleri anlaşıyor. Yeni iddet olaylarının halkın üzerinde do uraca ı etkiden korkuyorlar.

— Ama, Libyalılar Godfrey Borg'un .bugünkü hükümeti de i tirebilecek belgelere sahip oldu unu biliyorlar. Bu onları mahvedip yeniden petrol sorununu ortaya çıkarabilir. Mümkün de il. Size tuzak hazırlıyorlar.

Anna Maria Ximenes Malko'nun anlattıklarından etkilenmi e benzemiyordu.

— Neden böyle davrandıklarını bilmiyorum, ama hiçbir tehlike de görmüyorum. Uça a kadar silahlı adamlarımızla korunmamızı bile kabul ettiler. ki Malta polis arabası da bize e lik edecek. Yola onlardan önce çıkıp haberle ece iz.

XVIII. BÖLÜM

Malko bürosuna girdi inde, Burt Holiday bir sandviç tıkmakla me guldü. A zı hâlâ dolu oldu u için eliyle i aretler yapıyordu. Oldukça canlı ve ne eliydi.

— Her ey ayarlandı, dedi CIA bölge efi. yi ki, projenize devam etmemi siniz. CID görevlisi bürodan biraz evvel çıktı.

Malko koltu un kenarına oturdu.

— Ne ayarlandı?

Amerikalı ellerini bir mendile temizledi.

— Libyalılar Godfrey Borg ile zıtla maktan vazgeçti. Nedeni de Godfrey Borg'un belgelerinin günün hükümetine zarar vermemesi. Bütün bunlar, düzeni bozmak için yapılan hareketlermi . Sosyalist parti ve Libyalılar arasındaki ili kiler tamamen normal ve ticarete dayanan ili kiler. Bay Godfrey Borg bizi hiç de ho olmayan bir oyuna sürükledi.

Malko cevap vermedi. Hiç kimsenin bu blöfü daha önceden farketmedi ine a ırmı tı. Yine de ortada bir sürü ölü vardı. Bu mutlu son, fazlasıyla heyecan vericiydi. Ne olursa olsun gerçekler çok çabuk ortaya çıkardı, çünkü sonunda Godfrey Borg belgelerine kavu abilecekti. Ama fikirlerini söylememeyi tercih etti. Kendini gülümseyebilmek için zorladı.

— Pekâlâ, beklerken gidip biraz da turistler

gibi davranayım bari.

Malko onu ikna etmeye u ra madı. Konso-
loslu u bir tek eyden emin olarak terketti:
Artık tamamiyle yalnızdı. Phoenicia'ya gide-
rek, danı maya yakla tı.

— Peter Jacobson hâlâ otelde mi?

Memur listesine baktı.

— Evet, bayım. Hafta sonuna kadar.

Nedense herkes de tatile çıkmı tı... Dı arı
çıkarak Sliema yolunda ilerlemeye ba ladı. Fi-
listinlilere çalı ansahte ngilizinkaldı ı pansı-
yona kadar gitti. Yakındaki kahveden telefon
etti. Santral memuru tereddüt bile etmeden:

— Çıktı, dedi. Mesaj bırakacak mısınız?

— Hayır, te ekkürler, diye cevap verdi
Malko.

Kahveden biraz daha kaygılanarak çıktı.
Filistin komando üyeleri her zaman yerlerinde
olurlardı. Zaten stihbarat Servislerinin, çalı -
tırdıkları kimseleri ba ıbo bırakmak gibi
adetleri yoktu. Hilton'a dönüp bir gazete aldı
ve çabucak göz gezdirdi. Fazla ilginç bir ey
yoktu. Yalnız bir cenaze arabası çalınmı tı.
Gazeteciler adamların yedek parça temini için
hırsızlık yaptıklarını ileri sürüyordu.

Telefon çaldı. Arayan Anna Maria idi.

— Hemen gelebilir misiniz? diye sordu.

— Geliyorum, dedi Malko.

**

Maviler giymi bir adam sandalyede dimdik
oturmu , önünde kavu turdu u ellerinde deri
bir çanta tutuyordu. Gozzo Malko'yu uzun
süre kapalı kalmı gibi kokan bir salona aldı.
Anna Maria da kar ılamaya gelerek onu
misafiriyle tanı tırdı.

— Bay Holmes, polis te kilatından. Kendisini uzun süredir tanırım, diye ekledi, çok erefli, mükemmel bir adamdır.

Zaten tipi de öyle gösteriyordu. Malko adamın elini sıktı. Anna Maria oturmu tu.

— Bay Holmes yarınki yolculu umuzun ayrıntılarını saptamak üzere geldi.Londra'ya yakla ık olarak saat on dört sularında hareket edecek olan uçakta dört ki ilik yer ayarlandı. Bay Holmes da uça a kadar bize bir polis kafilesinin e lik etmesini önerdi.

Bay Holmes inandırıcı bir tavırla elini havaya kaldırdı.

— Bunun aslında gereksiz olaca ını dü ünüyorum, dedi yava ve mükemmel bir ngilizceyle. Libyalı ilgililerle bu konu üzerin- de görü tüm. Beni Godfrey Borg'un hayatına hiçbir zaman kastetmediklerine dair ikna ettiler. Bay Borg yanlış kanılara kapılmı olmalı.

Bir bu eksikti... Malko ya lı görevlinin yüzünü inceledi. Tamamıyla samimiydi. Her ey gitgide gariple iyordu.

— Mükemmel, dedi. Sonuçtan büyük mutluluk duydum.

Bay Holmes kalkarak:

— Polis arabası ö lende burada olur, dedi, ama acelemiz de yok aslında.

Anna Maria salona geri döndü ünde, Malko hâlâ üphe içindeydi.

— O halde Godfrey Borg yanlış mı? diye sordu. Belgelerinin hiç de eri yok mu?

— Tabii ki, hayır. Bunlar bazılarının sonu olacak kadar tehlikeli. Ve sahte de de iller.

— Libyalıların ve hükümetin bu kadar de i meleri hakkında ne dü ünüyorsunuz?

— Godfrey'in öldürülmesinin yarataca ı skandaldan çekiniyorlar.

Bütün bunlar fazla iyimser duygulara sapanmaktan başka bir şey de ildi. Burt Holiday'i oldu u gibi Anna Maria Ximenes'i de ikna edemeyece ini Malko çok iyi biliyordu.

— zlenecek yol hangisi?

— te burada.

Anna Maria Malko'ya bir kâ it uzattı.

— Ben de kalabilir mi? diye sordu Malko.

— Tabii, dedi Anna Maria. Gidiyor musunuz?

— Evet, diye cevap verdi Malko.

— Ak am yeme ine gelir misiniz?

— Memnuniyetle.

Planı cebine atıp, genç kadının elini öptükten sonra, Granada'sına bindi. zlenecek yoldan çok yava geçti. Endi e verici hiçbir eye rastlayamadı. Tabii Libyalıların yaptırmakta oldukları bu caminin antiyesi haricinde ama orada da merak uyandıracak herhangi bir duruma rastlayamadı. Durup bölgeyi inceledi. Maltalı i çilerden başka kimse yoktu. Böylece havaalanına kadar geldi.

Ters giden bir eyler oldu una emindi. Bu kadar eyden sonra Libyalıların Godfrey Borg'u bırakmaları dü ünülemezdi bile. stihbarat servislerini gayet iyi bilirdi. John Fitzpatrick, Susan Herring, hatta kendisine kar ı giri ilen te ebbüsler bile yapılan aldatmacanın farkına varabilmesi için yeter de artardı bile. Libyalılarda bir başka ki i her eye sıfırdan ba lanmasına karar vermi ti. Artık bu kendi zekâsı ile Libyahlarınki arasındaki bir sava a dönü mü tü. Hilton'a dönerek bir du alıp, kendisini çok ho bir

geceye hazırlamaya ba ladı.

*

**

Anna Maria Ximenes gözlerine kendisine daha kibirli bir hava veren a ırı bir makyaj yapmı tı. Gri tayyörünü ve ona uygun ayakkabılarını giymi ti. Malko içeriye girdi- inde, Anna Maria'yı açılmı bir içki i esinin ba nda buldu.

Godfrey Borg da Anna Maria'ya e lik ediyordu. Yemekte sorunlardan hiç bahsedil- medi. Kahvelerini bitirir bitirmez, Godfrey Borg Malko ile Anna Maria'yı ba ba a bırakarak ortadan kayboldu. Genç kadın bir puro yakıp bacak bacak üstüne atarak, seksi bir ekilde koltu una gömüldü. Malko da kendini kaybetmi ti.

— Canımın ne istedi ini biliyor musunuz? diye sordu birdenbire.

Anna Maria gülümsedi.

— Beni zevkten deliye çevirmek istiyorsu- nuz, de il mi? Zaten hep aynı eyi istersiniz. Peki ama, sizi engelleyen ne?

Malko tek kelime etmeden kadına yakla tı.

*

**

Kuru bir so uk vardı, ama gökyüzü pırıl pırıldı. Gozzo, Anna Maria' mn eski Rolls Royce'unun bagajına valizleri yüklemi ti. Godfrey Borg arkaya yerle mi ti.

Anna Maria da gri tayyörü, uzun siyah eldivenleri ve sımsıkı çizmeleriyle gözüktü. Malko'ya dönüp:

— Kullanmak ister miydiniz? djye sordu.

Saatine baktı: on ikiydi. Direksiyona geçip

harikulade deri kokusunu içine çeke çeke yola koyuldu. Eski Rolls gösteri li bir biçimde parktan çıktı. Dı arda iki tane mavi Austin Princess polis arabası bekliyordu. Biri konvoyun başına, di eri de Rolls'un arkasına geçti. Gozzo'nun Mercedes'i de iki polis arabasıyla Rolls'un arasına girdi. yi korunuyorlardı. Anna Maria Malko'nun yanına binmi , durumun emniyetinden oldukça emin görünüyordu.

Saatte kırk kilometre yaparak yolun üçte ikisini a tılar. Dört arabanın da aralarında a a 1 yukarı on metre mesafe vardı. Malko kendi kendine bo una korktu unu dü ünme ye ba lamı tı.

Ta'xbiex'e girdiler. Güzel villalar ve yat limanı gözükmeye ba ladı. Polis arabası rıhtım boyunca ilerliyordu. Burada yol tek yöne dönüyor ve iki yönü yüksek bir duvar ayırıyordu. Yol biraz sa a kıvrıldı.

Polis arabası da, Mercedes de bir an virajda kayboldular. Sıra kendisine gelince Malko da viraja girdi. Yolun kenarında bir araba durmu tu.

Siyah bir cenaze arabası.

O an gazetede gördü ü yazı aklına geldi. Cenaze arabasıyla aralarında yirmi metre kadar mesafe vardı. Bütün gücüyle, aya 1 dö emeye geçercesine frene bastı. Eski Rolls önce sarsıldı, sonra yolun kenarına kayarak üç, dört metre ilerleyip durdu. Arkalarında korkunç bir gürültü oldu: Polis arabası kendilerine bindirmi ti. Anna Maria ön cama do ru kaydı. Godfrey Borg Malko'nun koltu unun arkasında ezilmi ti.

Malko ba ırmak için zaman bile bulamadı.

Siyah cenaze arabası korkunç bir patlamayla alev ve duman kütlesi haline gelerek, iki yayayı ve Gozzo'nun Mercedes'ini yok etmişti. On beş metre uzakta olmalarına rağmen Rolls'un ön camı parçalanmıştı.

XIX. BÖLÜM

Birbirine iyice kenetlenen iki araba, bir villanın duvarına korkunç bir sesle çarptı. Sonra etrafa sessizlik çöktü.

okun etkisiyle, Rolls'un içindeki üç ki i hareketsiz yatıyordu. İlk olarak Malko do ruldu. Ani bir refleksle e ilebilmi ve ba mı hafifçe çarpmaktan ba ka hasar görmemi ti. Yan koltu a bakınca kanının donduunu hissetti. Anna Maria Ximenes dö emeyle koltuk arasına sıkı mı tı. Yüzü kan revan içindeydi.

Malko kapıyı açmaya çalı tı, ama tamamiyle sıkı mı tı. Kırılmı ön camdan çıkarak, kaput üzerinde sürünmek zorunda kaldı. Do rulup, etrafına baktı.

Polis arabasındaki polislerden biri, olayın okundan sersemlemi , sendeleyerek yürümeye çalı ıyordu. Gozzo'nun Mercedes'i yok olmu -tu. Cenaze arabasından geriye simsiyah bir iskeletten ba ka hiçbir ey kalmamı tı. ki yaya vücutları parçalanmı vaziyette yerde yatıyordu. Malko Rolls'un etrafından dolaarak sa ön kapıyı açmayı ba ardı. Anna Maria'nın vücudunu dı arı çekerek, yere yatırdı. Yüzündeki kanama durmuyordu. Arkada dö emenin üzerinde hareketsiz kalımı Godfrey Borg'u farketti. Polis arabasından çıkan bir ba ka polis, Anna Maria'nın yüzünü

görünce deh et içinde bir çı lık attı. Malko mendiliyle kanı durdurmaya çalı tı.

Godfrey Borg dört aya ının üzerinde, serseme dönmü bir halde Rolls'dan dı arı çıktı. Ne oldu onun farkında olmadan do rularak, karosere dayandı.

Arabalar duruyor, insanlar a a ı inip, ko u turup duruyorlardı. Rolls'un karoseri bombardımana tutulmu gibi paramparça olmu tu. Malko kaldırıma oturup, ba dönmesini önlemeye çalı tı. Godfrey Borg sonunda kendine gelip, hızla Anna Maria'ya do ru ilerledi. Polis bir ceketini çıkarıp kaldırımda yatan cesetlerden birinin üzerine örttü. Duran arabalardan ve kom u evlerden gelen meraklılar birikmeye ba lamı tı. Bir müddet sonra bir polis arabasıyla ambulans geldi. Yeni bir patlama Malko'yu yerinden sıçrattı. Yolu, a a ıdaki rıhtımdan ayıran korkulu a do ru ilerledi. Mercedes parçalanmı tı. Kömürle mi vücutlar farkediliyordu. Gozzo ve koruyucuları patlamayla öldürülmü lerdı.

Çalıntı cenaze arabası uzaktan komutah hassas patlayıcılarla doluydu herhalde. Ba ındaki i lik dı ında nasıl yaralanmamı oldu una a arak, Rolls'a geri döndü. kinci bir ambulans daha geldi. Hastabakıcının biri yanına gelerek, kolundan tutup onu ambulansa götürmeye çalı tı, ama Malko direndi.

— Bayım, iyi misiniz?

Konu mayı ba aramayarak ba mı salladı. Patlama hâlâ kafasında yankılanıyordu.

Anna Maria Ximenes ba ına pansuman yapılarak, bir sedye üzerine yatırıldı. Godfrey Borg hâlâ a kın a kın arabaların etrafında

dola ıyordu.

Etraflarındaki kalabalık büyüyor, polisler ellerinde yangın söndürücülerle Mercedes'teki yangını söndürmeye çalı ıyorlardı. Bütün bu karı ıklı ın ortasında Malko'nun aklına bir tek dü ünçe vardı: Libyalılar planlarında ba arılı olamamı lardı.

Bir polis kaldırıma oturup geçirdi i sinir krizinin etkisiyle, a lamaya ba ladı. Bir di eri ise Malko'ya yakla tı.

— Bayım, sizi hastaneye götürece iz.

Gerçekte ne olup bitti ini hiç kimse anlamamı tı. Malko iki a kının gaz patlamasından bahsettiklerini duydu. Gerçek, bu basit insanların anlayamayaca ı kadar korkunçtu. Malko harekete geçilmesi ve suikastin u radı ı ba arısızlıktan do acak olan zamanı iyi kullanmaları gerekti ini dü ündü.

Özellikle hastaneye gitmemeliydi. Kaçıp dü ünmesi lazımdı. Anna Maria'nın arkasından kapanan ambulans kapılarını gördü. tfaiyeciler nihayet gelebilmi ler, kömür olmu cenaze arabasına ve Mercedes'e su fı kırtmaya ba lamı lardı. E er gazeteyi okumamı olsaydı, kendisi de beyaz çar aflarla örtülen kömürle mi bir vücut olacaktı... Trafik durmu , yatların mürettebatları ve villa sakinleri olayı ö renmeye gelmi lerdi. Malko Burt Holiday'i dü ündü. Ke ke kendisi haksız çıkmı olsaydı. imdi çabuk hareket etmek gerekiyordu. Rolls artık kullanılamayacak durumdaydı. Anna Maria. ciddi bir ekilde yaralanmı , Godfrey Borg da onun gibi olmasa bile, hareket etmekten aciz bir duruma gelmi ti. E er Malko hemen insiyatifi ele geçirmezse, Libyalılar ikinci defa anslarını

deneyeceklerdi. Kendi kendine acaba suikastin sonucunu görmek için gözcü bırakmı lar mıdır? diye sordu. En azından, ikisi zavallı yayalar olmak üzere yedi ölü vardı. Polis arabasındaki yaralılar da cabasıydı.

Malko Rolls'un bagajını açarak çantaları almayı ba ardı. Uzakla abilmek için bir araç ararken Burt Holiday'in evinden yüz metre uzakta olduklarını hatırladı. Ambulans Anna Maria'yı da alarak hareket etti. imdilik hiç olmazsa o tehlikede de ildi. Malko polislerin sorularına cevap vermeye çalı an Godfrey Borg'u gruptan ayırdı.

— Gelin, dedi. Burada kalmamamız gerek.

Godfrey Borg kar ı koymayarak valizini aldı, facianın oldu u yöne dönerek:

— Nereye gidiyoruz? diye sordu. Anna Maria nerede?

— O hastanede emniyette. Biz biraz dinlenip dü ünelim. Hâlâ kurtulmu de iliz.

Maltalı ba mı salladı.

— Korkunçtu, böyle bir ey yapabileceklerini hiç tahmin etmemi tim.

Son bir defa arkasına döndü. Cenaze arabasının hurdası sonunda sönmü tü. Holiday'in villası yüz metre kadar uzakta bulunuyordu. Malko merdivenleri çıkıp zili çaldı. Ya lı hizmetçi kapıda belirdi.

— Araba kazası geçirdik, dedi Malko. Beni hatırlıyorsunuzdur. Bay Holiday'in arkada ıyım. Konsolosluktan onu aramam gerek.

Hizmetçi boyun e erek onları içeri aldı. Malko direkt numarayı çevirdi.

— Bana ho çf kal demek için mi telefon ettiniz? dedi ne eyle Amerikalı. Havaalanında mısınız?

Hayır, sizdeyim, dedi Malko.

Anlatması ilerledikçe Amerikalının a zından garip garip laflar çıkmaya başladı. Malko sonunda konu masını bitirdi.

— Size hemen buraya gelmenizi tavsiye ediyorum. Bu kadarla yetinmeyeceklerdir. Malta cesetlerle dolmadan onları engellememiz lazım.

— Geliyorum, dedi Burt Holiday. Büyükelçiyle bir toplantım vardı. Ama ertelerim.

— Bu tam size yakı acak bir davranı , dedi so ukça. Beklerken ben de banyo yaparım.

Telefonu kapattı. Godfrey Borg sandalyelerden birine çökmü hüngür hüngür a lıyordu.

— Korkunç, diye inledi, bütün bu insanlar benim yüzümden öldüler. Onlara istedikleri belgeleri vermeliydim.

*

**

Burt Holiday Malko'nun yüzüne bakmaktan çekiniyordu.

— Biraz önce ne ö rendi imi bilmiyorsunuz! dedi. Siz zaten gidemeyecekmi siziz. Buradaki tek sendika olan GWU sizin özel uçu unuza kar ı çıkmı .

— Az evvel olanlar için resmi bir açıklamada bulunuldu mu? diye sordu Malko.

Burt Holiday ba ını salladı.

— Resmi de il. Yarı resmi. Maltahlar olaya inanamıyorlar. Tabii Libyalılar da suikasti kendilerinin düzenledi ini inkâr ediyorlar.

Godfrey Borg hastaneden Anna Maria'nın haberlerini aldıktan sonra yukarıya, dinlenmeye çıkmı tı. Anna Maria yarası dikilmi ,

uyuyordu.

— sraillileri suçluyorlar, diye devam etti Amerikalı. sraill Büyükelçisi'ni ülkeden çıkarmak için Minto'u zorluyorlar. Uzun zamandan beri istedikleri de buydu zaten.

— Demek CID görevlileri Libyalılara karşı hiçbir tedbir almayacak.

— Benim de korktuğum bu, dedi Amerikalı.

— Hâlâ hiç uçak yok mu?

— Yok, grev daha da sertleştirdi. Durum en azından bir hafta böyle devam eder. Gemi de yok.

— Borg'un patlamak üzere olduğunu hissediyorum, dedi Malko. Ntihar da dahil olmak üzere her şeyi yapabilir. Olup bitenlerden sonra böyle bir şey aptallık olur. Grev hakkında bilgi almak üzere havaalanına gidiyorum. Bana araba lazım.

— Benimkini alın, diye teklif etti Burt Holiday. Elçiliğe dönmek için taksi tutarım.

— Teşekkürler, dedi Malko.

— Ne kadar üzgün oldu umu anlatamam, dedi Amerikalı. Nasıl da yanıltıcı. Londra'ya her şeyi haber vermek için teleks çekeceğiz.

— Bize bir uçak gönderirlerdi! diye içini çekti Malko. Laf açılmıyken sorayım, hiç silahınız var mı?

Burt Holiday tek kelime etmeden çekmeceyi açıp, deri kılıf içinde otomatik 38'lik bir Smith Wesson çıkardı ve Malko'ya uzattı.

— Buyurun. Zinli bir denizciye ait. Bana geri vermeniz gerekiyor.

Birdenbire formalitelerden uzaklaştı... Malko tabancayı kılıfından çıkartarak keme-iyle gömleğinin arasına sıkı tırdı. Yedek arjörü de cebine attı.

— Sanırım bu suikastten sonra Londra'nın tutumu de i ecektir, dedi bölge efi. Godfrey Borg'un çok önemli oldu u belli.

— Bunun yeni farkedilmesi ne kadar yazık, diye cevap verdi Malko. Arabanın anahtarı yanınızda mı?

Amerikalı anahtarları uzattı. Malko da alıp cebine attı.

— Borg'un burada oldu unu kimseye söylemeyin. Malta'dan çıkabilmenin bir yolunu bulmaya çalı aca ım.

Kapıyı çarparak dı arı çıktı. Amerikalının gri Chevrolet'si villanın önüne park edilmi ti. Direksiyona geçip yola koyuldu. Libyalıların Godfrey Borg'u öldürmeye kalkı acakları kesindi. Ve CIA da çok yava hareket ediyordu. Tabii e er gerçekten hareket ediyorsa...

Küçük havaalanının önündeki park yeri bombo tu. Küçük salona girdi, iki Libyalı, Libya Havayolları'nın önünde satranç oynuyordu. Malko Malta Havayolları'nın önündeki kıza yakla ıp:

— Grev hâlâ devam ediyor mu? diye sordu.

— Evet, dedi kız. Kontrol kulesi de grevde. Yarın gelin.

Malko dı arı çıkacakken, alanı bir u ultu kapladı. Ba ını kaldırınca talya bayra ının renklerinde bir Boeing 747 gördü. çeri girip Malta Havayolları'na yakla tı.

— Kalkmak üzere olan bu 747 de ne peki?

Genç kadın gülümsedi.

— Deneme yapıyor. Yolcu almıyor.

Malko ısrar etmedi. Ama kontrol kulesinin terasına çıktı. 747 havalandı, ufukta kaybolduktan sonra yine geri döndü. Pistte yarım

daire çizdi ve yeniden havalandı.

On dakika sonra Floriana'da Burt Holiday'in bürosundaydı.

— Malta'dan çıkmanın yolunu buldum, Hem de hiç kimsenin öldürülmesine yol açmadan kurtulacağız buradan, dedi Malko. Yalnız biraz pahalıya mal olacak.

— Ne kadar? diye sordu bölge efi.

— Elli bin dolardan fazlaya çıkmaz, ama yine de imdilik kesin konu amam.

— Bu miktar için, Langley'e sormam gerekiyor biliyorsunuz. Ama bu artlar altında kabul edeceklerini sanmıyorum. Ne yapacaksınız?

— Alitalia ırketi'nin burada deneme yapan bir Boeing 747'si var. Bütün gün havalanıp iniyor. Sicilya'ya gidip dönmek için yeterli yakıtları mutlaka vardır.

— O aracı kaçırmak mı istiyorsunuz? diye sordu Burt Holiday.

— Hayır, dedi Malko, kiralamak istiyorum.

— Ama hayatta kabul etmezler.

— Malta övalyeleri Te kilatı'm harekete geçirmek istiyorum. Burada diplomatik bir kolu var. Elçinin adı Dino Zampetti. Mutlaka talyanlarla arası çok iyidir. Bu bir insanlık görevi. A ır yaralı olan Anna Maria Ximenes'i adadan çıkartmak gerekiyor. Patlamada ciddi ekilde yaralandı. Malta'dan çıkarken yanında iki ki i olacağız: Godfrey Borg ve ben. Libyalılar böyle bir eyi tahmin edemezler.

Burt Holiday ikna olarak gülümsedi.

— Harikulade! Langley ile zamanında haberle emezsek bile ben para konusunu hallederim.

Elçi Dino Zampetti ihtiyar, sevimli, çok güzel konu an bir adamdı. Malko'nun anlattıklarını dinledi. Anna Maria çok kıymetli bir dost olup çıkmı tı. Malko bütün meziyetleriyle onu tanıınca sonunda kar ısındakinde yardım etme iste i belirdi. Zaten Anna Maria'nın önemli bir Malta övalyesi soyundan gelmesi büyük bir etken olmu tu. Geriye arzulan eylem haline dönü türmekten ba ka bir ey kalmıyordu...

— Alitalia'yı razı edebilece inizi umuyor musunuz? diye sordu Malko.

— talyan büyükelçisi en iyi arkada larımdan biridir, dedi Dino Zampetti. Yardımcı olmaları için bizzat ben rica edece im. Üstelik bizim te kilatımızdan birisi söz konusu. Ne olursa olsun kurtarılmalı.

Bunun ne dereceye kadar do ru oldu unu bilmiyordu. Malko onun talya büyükelçisiyle konu mak için ahizeyi kaldırdı ını gördü. Çabucak elçiyle ba lantı kurdu ve konuyu anlattı. Bir eliyle ahizeyi kapatarak:

— Mümkün oldu unu söylüyor, dedi.

Neredeyse adamı kucaklayacaktı! Sabırsızlı ını yenmek için 1530'dan sonraki Malta övalyelerinin armalarına bakmaya ba ladı. Kapanan telefonun sesi onu yine gerçe e döndürdü. Elçi gülümsüyordu.

— Her eyin yolunda oldu unu sanıyorum, dedi. talyan büyükelçisi imdi Alitalia'nın kaptan pilotuna telefon edecek. Onun da Roma'ya haber vermesi gerekiyor. Ama büyük-elçi bütün bunların formaliteden ibaret oldu unu söylüyor. Tabii biraz fazla masraflı

olabilir. Bana binlerce dolardan bahsetti. Bilmem...

— Hiç önemli de il, diye kesti Malko. Cevabı ne zaman alaca ız?

— En geç bir saat içinde. Teleksin kar ılı ı gelir gelmez. Sizi nerede bulabilirim?

— Bir arkada ta kalıyorum, dedi Malko.

Burt Holiday'in özel numarasını verdi ve ya lı adamın yanından ayrıldı.

Daha önce, Malta övalyesi olmasının bir gün hayatını kurtarabilece ini aklının ucundan geçir memi ti... Ta'xbiex'in yolunu tuttu. Mercedes ve cenaze arabasının simsiyah döküntülerinden ba ka, etrafta suikastten hiçbir iz kalmamı tı. Villa sakindi. Godfrey Borg, Burt Holiday'in yata ında horul horul uyuyordu.

Malko giri katına indi. 38'li ini sehpanın üzerine bırakarak, telefonun çalmasını beklemeye ba ladı.

*

**

Binba ı Dofar asansörden çıkarak, hemen Al Jamarya Times'ın salonuna girdi. Al Jamarya Times Malta'da ngilizce basılan haftalık bir yayındı. Büroları tam Alitalia'nın merkez binasının kar ısında bulunuyordu. Dofar çok acele bir mesaj almı tı.

Libyalı subay kaygılıydı. Tuza a dü ürülen arabaya Maltalılar henüz resmi bir tepki göstermemi lerdı. Yapılan anket rahatsız edici bir eylerin olaca ını gösteriyordu. imdi plana itiraz etmedi ine pi mandı. Suikast Malta gibi bir ülke için çok tehlikeliydi. Beyrut'ta bu tip olaylar halkın ilgisini pek çekmezdi. Malta'da yedi ki inin ölmesi, üstelik

de bunların Maltalı olması ve katliamla Libyalılar arasında bir ba lantı kurulabilmesi apayrı bir konuydu.

Üstüne üstlük bir de suikast ba arısızlı a u ramı tı. efiyle yüz yüze gelebilmesi için tek çıkar yol ba armaktı.

Kar ısındaki adam onu görünce saygıyla aya a kalktı. Bu askeri okuldan yeni çıkmı , otuz ya larında genç bir Libyalıydı.

— yi haberlerim var, dedi.

Dofar'ın da zaten bu tip eylere ihtiyacı vardı. Oturup, dikkatle adamı dinledi. Gerçekten de haberler iyiydi.

— Sır iyi saklandı mı? diye sordu.

— Kesinlikle.

— yi, dedi. Phoenicia'dakilere benimle Kültür Merkezi'de bulu malarını söyleyin. Fazla zamanımız yok.

*

**

Malko telefonun bir kere daha çalmasına fırsat vermedi. Elçiden geleli beri bir buçuk saat geçmi ti.

— Oldu! dedi Dino Zampetti. Geriye ayrıntıları konu maktan ba ka ey kalmıyor. Gitmek için ne zaman hazır olursunuz?

— Hemen, dedi Malko.

— Peki, dedi elçi. Saat üçü çeyrek geçiyor. Uçu planını saat altıya göre yapmalarını isteyece im. Onlarla pistte bulu acaksınız, zira havaalanı binalarına yakla amıyorlar. Alitalia'nın bir görevlisi sizi, bazı kâ ıtları imzalatmak için havaalanında bekleyecek. Ben ödeme konusunda sizin adınıza garanti verdim. Saati on iki bin dolara mal olacak.

Çok te ekkür ederim, dedi Malko.

(Gerçekten çok duygulanmı tı.) Maltalı yetkililere haber vermek zorundalar mı? diye sordu.

— Evet, dedi elçi. Kazaları önlemek için uluslararası kurallar. Ama bunlar zaman bile kaybettirmeyecek formalitelerden ibaret. Elçili in önündeki St. Jean Kilisesi'nin önünde bulu mamızı ister miydiniz? Sizinle havaalanına gelece im.

— Mükemmel, dedi Malko.

Telefonu kapatıp, yukarıya Godfrey Borg'un yattığı odaya çıktı. Borg ırkilerek uyandı.

— ki saat içinde Malta'dan gidiyoruz, dedi Malko .Hastaneye gidip Anna Maria' yi almamız gerekiyor.

— Ama nereye, ne zaman gidiyoruz?

— Özel bir uçakla Sicilya'ya, dedi Malko, gelin, hastaneye gidelim, yolda anlatırım.

**

Kendini Peter Jacobson diye tanıtan adam, kapının tokmağını çevirdi ve bombo odaya daldı. Do ruca elbise dolabına gitti ve az sonra da aradı nını buldu, iki dakika sonra elinde kirli bir çama ır torbasıyla dı arı çıkmı tı.

CIA ajanıyla payla acak önemli bir hesabı vardı. Mesle inde ba arısızlıklar affedilmezdi. Hele bir de ortada birkaç ceset varsa.

*

**

İki hastabakıcı büyük bir dikkatle sedyeyi ambulansa ta ıyordu. Kadın tamamen bilinçsiz bir haldeydi, yüzü de sargılardan gözükmüyordu.

Malko birkaç kez elini sıktı, ama hiçbir tepki gelmedi. Godfrey Borg çoktan ambulan-

sın önüne yerle mi ti. Yaralının odasını koruyan polislerden biri yakla tı.

—Bayım, size havaalamna kadar e lik etmemizi ister miydiniz?

— Memnuniyetle, dedi Malko. Ama önce La Valletta'da St.Jean Kilisesi'nde duraca ız.

Godfrey Borg'a arkaya sedyenin yanına binmesini söyleyerek içeri geçti. Böylece di ardan Borg'u farkedemezlerdi. Ama kendisi yol göstermek zorundaydı. Ne olursa olsun iki defa üst üste saldırıya kalkı amazlardı. Havaalanın yolunda olduklarına inanamıyordu. Burt Holiday'in Chevrolet'si hastane-nin önünde kalmı tı.

On dakika sonra La Valletta'ya ula tılar. Elçi bir Daimler'in yanında, kaldırımında bekliyordu. Malko onun elini sıkmaya gitti, ihtiyar adam ne e saçıyordu.

— Benim arabama gelin, diye teklif etti.

Küçük konvoy yeniden yola çıktı. Havaalanı binasına do ru gideceklerine, sa a dönerek, alanı çevreleyen parmaklıkların önünde durdular. Parmaklıkların önünde iki üniformalı polis vardı.

Korkunç bir u ultu duyuldu: Koskoca 747 üzerlerinden geçip, ini e geçti.

Malko ambulansı bırakarak havaalanı binasına do ru yürümeye ba ladı. çersi bombo tu. ri bir Maltalıya seslenip kim oldu unu anlattı.

— Ah, evet, dedi öteki, Roma'dan teleks aldık. Buradan lütfen, imzalamanız gereken kâ ıtlar var.

Malko dönüp adamla birlikte büroya girdi ve bir sürü güvenlik, gümrük kâ ıtları gibi belgeleri aceleyle imzaladı.

Sonra Maltalıyla birlikte servis arabasına bindiler. Parmaklıkların orada her ey yolundaydı. Elçi arabasından çıkarak, uzun uzun Malko'nun elini sıktı.

— Umarım arkada ınız çabucak iyile ir, dedi, siz de Malta'ya daha iyi artlar altında gelirsiniz. yi anslar.

Malko Daimler'in uzakla masını seyretti. Dino Zampetti bu berbat adadaki tek gerçek dostuydu. Polis arabası tarafından takip edilen ambulansa tekrar bindi. Parmaklıkları geçerek, beton alana daldılar. 747 inmi , yava ça ilerliyordu. Seyyar merdivenin oldu u yerde durdular.

Malko gökgürültüsü gibi bir sesle yakla an 747'yi seyretti. Etrafına baktı: Alan bombo - tu. Polis gürültüyü bastırabilmek için ba ırarak:

— Artık sizi bırakmak zorundayız, dedi. Burada hiçbir eyi merak etmenize gerek yok.

— Geldi iniz için te ekkürler.

imdi herkes sakinle mi ti. Parmaklı ı tutan polisler içeriye hiç kimseyi bırakmıyorlardı.

747 korkunç bir fren gıcvrtısıyla yanlarında durdu. Üç katlı bir bina kadar büyüktü. Reaktörler hâlâ çalı maya devam ediyordu. Aracın önündeki kapı açıldı ve üniformalı biri göründü.

Seyyar merdiven araca iyice yakla tı. Malko yanında Alitalia görevlisiyle uça a geçti. Hastabakıcılar sedyeyi uça a ta ımakla me guldüler. Godfrey Borg da Anna Maria'ya e lik ediyordu.

— Ne zaman hareket edebiliriz? diye sordu

Malko.

— Herkes içeri girer girmez, dedi kaptan pilot. imdilik yeteri kadar yakıtımız var.

Anna Maria'nın sedyesi önlerde bir yere yerle tirildi. Etrafta oraya buraya da ılmı yarım düzine kadar adam vardı. Godfrey Borg hemen koltu una gömüldü.

Kapı kapandı. Malko da koltuklardan birine oturdu. Reaktörler hâlâ çalı ıyor, ama 747 kıpırdamıyordu. Pilot kabinine giden merdivenlere yönelerek, kabinin kapısını itti. Kaptan pilot onun girdi ini duyarak arkasına döndü ve:

— Kule kalkı izni vermiyor, dedi.

Malko dev bir elin gö sünü sıktı ını hissetti.

XX. BÖLÜM

— Niçin kalkı izni verilmiyor? diye sordu. Malko.

— Maltalıların sa ı solu belli olmaz. Belki de kenarda inip kalkan helikopterler vardır.

Malko gösterge levhasındaki yüzlerce kadranı izleyerek, kabinin arkasında ayakta durdu. Pilot, kaskına ili tirilmi mikrofona konu maya ba lamı tı. Malko'ya döndü:

— Her ey yolunda, açıklama yaptılar! Kalkmamızın gecikmesini isteyen bizimkiler mi . Grev yüzünden burada kalmı bir pilotu da götürmemizi istiyorlar. Adam yoldaymı Biraz sabretmemiz gerekiyor.

Malko cevap vermedi. Bu erteleme ho una gitmemi ti... Üstelik Libyalıların duruma nasıl müdahale edebileceklerini de kestir emiyordu.

Yeniden birinci sınıfın oldu u bölüme indi. Di erleri arkadaki bo yerlere yerle mi ti. GodfreV Borg da derin derin uyuyordu. Malko 38'li ini kemerinden çıkartarak kur un sürdü, sonra da daha kolay çıkarabilsin diye tam kemerinin tokasının altına yerle tirdi.

Her eye hazırlıklı olmak en iyisiydi.

Ön kapıya yaslanarak alanı ve havaalanı binasını inceledi. 747'nin reaktörleri hâlâ çalı ıyordu. Birkaç dakika sonra Malko alanı çevreleyen parmaklıklardan bir aracın geçti ini gördü. Yakla tı ında Alitalia'nın servisini

tamdı. Araba tam seyyar merdivenin yanında durdu. çinden pilot üniformalı bir adam indi, merdivenleri tırmandı ve üstteki platformda durdu. Elinde valiziyle bekliyordu. Kasketi ve gözlükleri yüz hatlarının seçilmesine engel oluyordu.

Malko kapının açılmasını sa layan kolu indirdi. Adamın oldu u platform birkaç metre uzaklıktaydı. Kapı açılınca reaktörlerin sesi sa ır edici bir hal aldı.

Pilot a zında uzun bir a ızlık, elleri ceplerinde gülümsüyordu. Bir yandan da platform, uça a do ru yavaş ilerliyordu. Malko gölgeye do ru çekilerek, yeni yolcuyu inceledi.

Platform durdu. Pilot valizini almak için e ildi inde, Malko bir adım öne çıktı. çinde bulundu u durumda bir sürü riski göze almak istemiyordu. Çabuk ve kesin bir hareketle Alitalia üniforması içindeki adamın siyah gözlüklerini çekti. Adam kızgın bir hareketle do ruldu.

Malko donup kaldı ını hissetti. Kar ısındaki adam Burt Holiday'in bürosunda gördü ü resimlerden kendisini Peter Jacobson olarak tanıtan Filistinli katillerden birine benziyordu. Peter Jacobson tanındı ını hissetti. Yüzü gerildi. Malko belindeki tabancasına davranarak ani bir hareketle kendini yana attı. A ızlı ın kesin ve öldürücü bir silah oldu u belliydi.

38'ligi cebinden çıkartır çıkartmaz ate lemeye ba ladı. Reaktörlerin sesi silahın sesini bastırıyordu. Peter Jacobson birden ellerini karnına koyarak iki büküm oldu. Malko arjörünü bo altmaya devam etti. Silahı biraz

kaldırınca kur unlardan bir, iki tanesi adamın gö süne girdi. 38'li in horozu bo al-
dı ım belli eden bir ses çıkarttı. Namlu hâlâ
açıktı.

Peter Jacobsonyere yıkılınca Malko plat-
formun sallandı ını hissetti. Ne olup bitti ini
göremiyordu. A ızlık yere dü mü tü, ama
Malko onu almaya fırsat bulamamı tı. Silahını
elinden bırakmadan 747'nin kabinine girdi.

Kalbinin duraca ını zannetti. Godfrey Borg
öne do ru e ilmi ti, bakı ları sabit ve buz
gibiydi.

Malko bir çı lık attı:

— Godfrey!

*

**

Bir kolunu Maltalının beline dolayarak onu
koltuklara kadar götürdü. Godfrey Borg
mırıldandı.

— Sesler duydum, geldi imizi sandım... Ne
oldu öyle? Kendimi iyi hissetmiyorum,
bo uluyorum.. Oh! Çok kötüyüm.

Malko birkaç saniyeli ine Godfrey Borg'u
bırakarak, uça ın kapısını kapattı. Gördü ü
son ey Filistinlinin hareketsiz vücudunun
havaalanı binasına do ru götüren seyyar
merdiven aracıydı. Kapının güvenlik kilidini
de kapattıktan sonra, Godfrey Borg'un
yanına döndü.

Maltalı ba ını arkasına atmı tı, a zı açıktı
ve nefes almıyordu. Malko öldü ünü anla-
mak için dokunma ihtiyacını bile hissetmedi.
Boynunda küçük bir kan lekesi farkettti.

Borg üflenerek mermi atılan a ızlıkla
vurulmu tu.

Kızgınlıkla 38'li e bir tekme savurdu.

747'nin tekerlek sesleri azaldı. Koco Jumbo havalanmı tı.Malko emniyet kemerini ba ladı. Malta övalyeleri Te kilatı'nın sekiz noktalı sembolü gözlerinin önünden geçti. Kendini tamamen koltu a bıraktı.